

program

HER DOCS

FILM FESTIVAL

www.herdocs.pl

LISTA FILMÓW A-Z

- ...and codes that break my heart. Anyway.* **Weronika Wysocka, Amy Muhoro** (Polska / 2020 / 6 min.)
- ...i pewnego dnia umarli razem* reż. **Pola Rader** (Rosja, Niemcy / 2021 / 9 min.)
- (is love) about keeping things private* **Weronika Zalewska** (Polska / 2021 / 4 min.)
- (Nie)matka* reż. **Andrea Testa** (Argentyna / 2019 / 66 min.)
- @youngvodka_* reż. **Léa Hall** (Szwajcaria / 2018 / 15 min.)
- Śingapur* reż. **Lan Yu** (Singapur / 2019 / 4 min.)
- 2857* reż. **Antonina Nowacka** (Polska / 2020 / 22 min.)
- 93Queen. Chasydki na ratunek!* reż. **Paula Eiselt** (USA / 2018 / 90 min.)
- All inclusive* reż. **Corina Schwingruber Ilić** (Szwajcaria / 2019 / 10 min.)
- Balkon i nasze marzenia* reż. **Aylin Kuryel** (Turcja / 2020 / 14 min.)
- Bezpaństwo* reż. **Michèle Stephenson** (USA, Kanada, Dominikana, Haiti / 2020 / 97 min.)
- Ciałość* reż. **Weronika Szyma** (Polska / 2020 / 6 min.)
- Cichy sztorm* reż. **Anaïs Moog** (Szwajcaria / 2019 / 13 min.)
- Cisza na antenie* reż. **Juliana Fanjul** (Szwajcaria, Meksyk / 2019 / 78 min.)
- Córka mułły* reż. **Mahdieh Mirhabibi, Hassan Solhjoui** (Iran, Wielka Brytania / 2019 / 72 min.)
- Curve. Magazyn, który wyprzedził czas* reż. **Jen Rainin, Rivkah Beth Medow** (USA / 2020 / 95 min.)
- Cyber zaślubiny z krewetkami solankowymi* **WetMeWild (Justyna Górowska, Ewelina Jarosz)**, we współpracy z **Annie Sprinkle, Beth Stephens** (USA / 2021 / 20 min.)
- Czarno-biały* reż. **Eluned Zoë Aiano** (Czechy, Niemcy / 2019 / 19 min.)
- Część mnie* reż. **Dorothy Allen-Pickard** (Wielka Brytania / 2020 / 4 min.)
- Czułe wojowniczk*i reż. **Marija Stonytė** (Litwa, Estonia / 2020 / 74 min.)
- Czy zmarli do nas mówią?* reż. **Helena de Llanos** (Hiszpania / 2019 / 21 min.)
- Dinozaury i większe sprawy* reż. **Justyna Bilik, Marta Nawrot** (Polska / 2018 / 2 min.)
- Diwa Asmahan* reż. **Chloé Mazlo** (Francja / 2019 / 6 min.)
- Droga Ty* reż. **Anna Rodgers** (Irlandia / 2020 / 14 min.)
- Druga fala* reż. **Maria Stoianova** (Ukraina / 2020 / 5 min.)
- Dwie minuty do północy* reż. **Yael Bartana** (Niemcy, Holandia / 2021 / 48 min.)
- Dziennik podróży* reż. **Anna Baumgart** (Polska / 2020 / 10 min.)
- Dziewczyny z tranzystorami. Nieznana historia muzyki elektronicznej* reż. **Lisa Rovner** (Wielka Brytania / 2020 / 82 min.)
- Elastomery termoplastyczne* reż. **Karola Pfaffinger** (Niemcy / 2019 / 7 min.)
- Engadyna (podróżniczka)* **Agnieszka Mastalerz** (Szwajcaria, Polska / 2021 / 6 min.)
- Finest Dust* **Weronika Wysocka** (Polska / 2019 / 2 min.)
- Formy Przetwarzania* **Diana Lelonek** (Polska / 2020 / 8 min.)
- Hard* reż. **Sasha Ihnatovich, Jasmina Mustafić** (Słowenia / 2019 / 6 min.)
- Hilma af Klint. Pionierka abstrakcji* reż. **Halina Dyrschka** (Niemcy / 2019 / 93 min.)
- Historia jednego castingu* reż. **Alison Kuhn** (Niemcy / 2020 / 80 min.)
- Inna Europa* reż. **Sangam Sharma** (Austria / 2020 / 55 min.)
- Intymność* reż. **Élodie Dermange** (Szwajcaria / 2017 / 5 min.)
- Ja i moja gruba dupa* reż. **Yelyzaveta Pysmak** (Polska / 2020 / 10 min.)
- Kilka słów o nas* reż. **Marzena Sowa** (Belgia / 2019 / 10 min.)
- Komfort* reż. **Weronika Banasińska** (Polska / 2018 / 10 min.)
- Kot jest zawsze kobietą* reż. **Martina Meštrović, Tanja Vujasinovic** (Chorwacja / 2019 / 16 min.)
- Kseno* reż. **Amy J. Gardner** (Kanada / 2021 / 4 min.)
- Kurz* **Karolina Breguła** (Tajwan / 2019 / 22 min.)
- La Reina* reż. **Julia Konarska** (Wielka Brytania / 2020 / 13 min.)
- Labirynt mojej waginy* reż. **BadBadMeowMeow** (Tajwan / 2019 / 5 min.)
- Lekcja miłości* reż. **Małgorzata Goliszewska, Kasia Mateja** (Polska / 2019 / 72 min.)
- Lovemobil* reż. **Elke Margarete Lehrenkrauss** (Niemcy / 2019 / 106 min.)
- Luca (m/f/x)* reż. **Hannah Schwaiger, Ricarda Funnemann** (Niemcy / 2019 / 7 min.)
- Maria* **Iwona Ogrodzka** (Polska / 2019 / 22 min.)
- Martha Cooper. Ikona street artu* reż. **Selina Miles** (USA, Australia / 2019 / 82 min.)
- Między nami* reż. **Dorota Proba** (Polska / 2020 / 53 min.)
- Milo* reż. **Nadia Szymańska** (Polska / 2021 / 14 min.)
- Modlitwy Delphine* reż. **Rosine Mbakam** (Belgia / 2021 / 91 min.)
- Morgana. Królowa porno* reż. **Isabel Peppard, Josie Hess** (Australia / 2019 / 71 min.)
- Mówią mi babu* reż. **Sandra Beerends** (Holandia / 2019 / 80 min.)
- My Womb* reż. **Martina Trepczyk** (Austria / 2019 / 3 min.)
- Na zawsze Amber* reż. **Lia Hietala, Hannah Reinikainen** (Szwecja / 2020 / 75 min.)
- Niebo po deszczu* reż. **Mercedes Gaviria Jaramillo** (Kolumbia / 2020 / 72 min.)
- Niewypowiedziane* reż. **Eliane Esther Bots** (Holandia / 2020 / 18 min.)
- Obyś nie musiała tutaj wrócić* reż. **Anastazja Naumenko** (Polska / 2020 / 9 min.)
- Odgraniczanie* reż. **Tereza Vejvodová** (Czechy / 2020 / 15 min.)
- Ogień* reż. **Ania Bajorek** (Polska / 2019 / 4 min.)
- Ogniem pisane* reż. **Rintu Thomas, Sushmit Ghosh** (Indie / 2021 / 93 min.)
- Ogród* **Agnieszka Polska** (Polska / 2010 / 11 min.)
- Orgazm, czyli mała śmierć* reż. **Annie Gisler** (Szwajcaria / 2018 / 58 min.)
- Osiemnaście* reż. **Dafne Lechuga Maroto, Laura D'Angeli, Maria Colomer Canyelles** (Dania, Włochy / 2020 / 25 min.)
- Ostatnie okrążenie* reż. **Lucija Ana Iljić** (Chorwacja / 2019 / 9 min.)
- Pająk* reż. **Ceylan Özgün Özçelik** (Turcja / 2020 / 5 min.)
- Pamięć ciała* reż. **Madonna Adib** (Wielka Brytania, Liban / 2020 / 10 min.)
- Papa* reż. **Maryia Yakimovich** (Polska / 2020 / 29 min.)

Parda reż. **Tai Linhares** (Brazylia, Niemcy / 2019 / 29 min.)

Pewnego razu w Wenezueli reż. **Anabel Rodríguez** (Wenezuela, Wielka Brytania, Brazylia, Austria / 2020 / 99 min.)

Pięć snów od Québecu reż. **Sarah Baril Gaudet** (Kanada / 2020 / 81 min.)

Pobudka na Marsie reż. **Dea Gjinovci** (Szwajcaria, Francja / 2020 / 74 min.)

Pod prąd reż. **Cris Lyra** (Brazylia / 2019 / 27 min.)

Pole walki reż. **Silvia Biagioni, Andrea Laudante** (Włochy / 2020 / 10 min.)

Primary Swarm **Agnieszka Mastalerz, Michał Szaranowicz** (Polska / 2018 / 17 min.)

Promenada reż. **Delphine Bereski** (Francja / 2020 / 17 min.)

Rentgen rodzinny reż. **Firouzeh Khosrovani** (Norwegia, Iran, Szwajcaria / 2020 / 80 min.)

Rok bez lata **Gosia Trajkowska, Agata Lech** (Polska / 2020 / 10 min.)

Sarha reż. **Jaśmina Wójcik** (Polska / 2021 / 13 min.)

Seks, rewolucja i islam reż. **Nefise Özkal Lorentzen** (Norwegia / 2021 / 81 min.)

Silne siostry powiedziały braciom **Liliana Zeic (dawniej Liliana Piskorska)** (Polska / 2019 / 30 min.)

Stolen Fish. Kiedy zabraknie ryb reż. **Gosia Juszczak** (Wielka Brytania, Polska, Hiszpania / 2020 / 30 min.)

Szeptem reż. **Heidi Hassan, Patricia Pérez Fernández** (Hiszpania, Francja, Szwajcaria, Kuba / 2019 / 80 min.)

Śnienie reż. **Francesca Tesler** (Wielka Brytania / 2020 / 8 min.)

Takie piękne miasto reż. **Marta Koch** (Polska / 2019 / 8 min.)

To, co widzisz reż. **Ghada Fikri** (Egipt / 2019 / 8 min.)

Tort weselny reż. **Monica Mazzitelli** (Szwecja / 2020 / 4 min.)

Tupeciary reż. **Phuong Mai Nguyen, Charlotte Cambon de Lavalette** (Francja / 2020 / 33 min.)

W białej otchłani reż. **Cara Holmes** (Irlandia / 2019 / 11 min.)

Walchensee Forever reż. **Janna Ji Wonders** (Niemcy / 2020 / 110 min.)

We Have One Heart reż. **Katarzyna Warzecha** (Polska / 2020 / 11 min.)

Wideo blues reż. **Emma Tusell** (Hiszpania / 2019 / 74 min.)

Wieczny powrót reż. **Karolina Biedrowska** (Polska / 2021 / 6 min.)

Wielki strach reż. **Pawlina Carlucci Sforza** (Polska / 2020 / 28 min.)

WIEM / WIEDZIAŁAM / WIADOMA reż. **Domka Spytek** (Polska / 2019 / 3 min.)

Witamy na stażu reż. **Nathalie Berger, Leo David Hyde** (Szwajcaria, Nowa Zelandia / 2019 / 67 min.)

Wpuść mnie reż. **Ania Płonka** (Węgry / 2020 / 4 min.)

Wspomnienie obcej osoby reż. **Helena Oborska** (Polska / 2020 / 3 min.)

Wyprawa na trzeci biegun - dwubiegunowy musical ze słoniami reż. **Anní Ólafsdóttir, Andri Snær Magnason** (Islandia / 2020 / 75 min.)

xABo: Książd Boniecki reż. **Aleksandra Potoczek** (Polska / 2020 / 73 min.)

Z wody ZAKOLE (Polska / 2021 / 22 min.)

Z ziemią w buzi reż. **Ewelina Rosińska** (Niemcy / 2020 / 20 min.)

Zapomnij o Alberto reż. **Beina Xu** (Niemcy / 2020 / 19 min.)

Zatoka obfitości reż. **Milva Stutz** (Szwajcaria / 2018 / 12 min.)

ZOSTAŃ, DOTKNIJ reż. **Monika Cyprian** (Polska / 2020 / 4 min.)

Harmonogram

po kliknięciu w logo

STAJĄC SIĘ SOBĄ

HERstorie, QueerStorie

Tekst: Sylwia Chutnik

„Stając się sobą”, dobrze powiedziane. Ale hasło to zbyt często wykorzystywane jest w imię coachingowych zaklinań rzeczywistości. Każda reklama mówi nam, aby być sobą i tym, kim się jest naprawdę (pod warunkiem, że kupimy dany produkt). Każda terapia drąży nasze dusze, aby wreszcie dostać się do prawdziwego „ja”. Ale samoświadomość to często długi proces, na dodatek zależny od tego, co dzieje się wokół nas.

Czy nastoletni queer z małej miejscowości i z homofobiczną rodziną naprawdę może „być sobą”? Czy udźwignie konsekwencje tej decyzji? I czy mamy prawo tego od niego oczekiwać?

Stawanie się sobą to czas na zadawanie pytań. I ten moment wydaje się być najciekawszy, bowiem pozwala na chwilę wsłuchać się we własne potrzeby bez mędrkowania wszystkich naokoło. Nawet, jeśli finalnie nie znajdziemy jednoznacznych odpowiedzi, to choćby na chwilę pobędziemy ze sobą i poznamy się lepiej.

W filmie **„Na zawsze Amber”** niebinarna osoba szuka swojej tożsamości. Pomagają jej w tym przyjaciele i psycholożka z kliniki, do której zgłasza się, aby przeprowadzić tranzycję. Po rozmowach dostaje diagnozę: brak identyfikacji się z płciami biologicznymi. Amber decyduje się na mastektomię, ale po kilku miesiącach rezygnuje. Uważa, że sama diagnoza wystarcza. Jest jak „papier na inność”, na swoje uczucia, które nie mieszczą się w klasycznym, dualistycznym schemacie. Amber czuje ulgę, postanawia na razie odłożyć operację. Zobaczyć, na ile może żyć w dotychczasowym ciele. Na ile może wymyśleć się tak, aby było jej ze sobą dobrze.

Queerowe praktyki widzimy również w krótkim metrażu o Luce Hennidze (**„Luca (m/f/x)”**), genderfluidowej osobie, która elastycznie podchodzi do swojej płci, w zależności od sytuacji. Widać to choćby w działaniach artystycznej. Kiedy pozuje, tańczy, dobiera stroje. Patrzy w lustro, przymierza – chwila zawahania lub zdecydowany gest. Sukienki (piękna kolekcja, nie mogłam oderwać oczu), stylówka, fryzura. Luca wywołuje niepewność wśród innych. Kim jest, czemu nie do końca wiadomo, jak odbierać tę postać? Queer to pytania, często zagubienie. Gubienie tropów. Utopia, bo przecież, jak pisał Jacek Kochanowski, „śni o społeczeństwie, które nie zmusza jednostek do żadnych stabilnych autoidentyfikacji, pozwalając na swobodne rozwijanie >>projektu siebie<<.”

Sen jest czasem trudny, przypomina koszmar. W **„Pod prąd”** kilka lesbijek wyjeżdża na plażę, aby poimprezować i pobyć ze sobą. Komponują piosenki, strzygą sobie włosy, rozmawiają o swoich doświadczeniach jako aktywistki. Opowiadają o starciach z policją, niezrozumieniu i ciągłej walce o to, aby zarówno prawo, które w Brazylii wydaje się względem osób LGBT+ dość liberalne, jak i społeczeństwo nie krzywdziło tych, którzy nie mieszczą się w heteronormie. W filmie ciekawy jest również wątek ciała: opalające się bohaterki, ich taniec, wzajemny kontakt. Tak rzadko widzimy niewydepilowane pachy, różne skóry, piersi, rozstępy. Jedna z pierwszych scen, kiedy dziewczyny leżą na plaży i po prostu są, jest hipnotyzująca. Nie, nie chodzi o nagość – chodzi o to, co zrobiła kultura i jej sztywne reguły pozbawiając nas widoku owłosienia i wszelkich „nie-doskonałości”.

Odstępstwem od ogólnie przyjętej normy może być również kolor skóry. Podoba mi się intersekcyjność w wyborze filmów na festiwalu. Obrazuje on różne doświadczenia i problemy z tym związane. W **„Pardzie”** poznajemy upiorność nieoczywistości w tym, czy jest się osobą białą czy czarną. Okazuje się, że nie można po prostu być, należy się zdefiniować i do tego dowieźć, kim się jest. Na poły fikcyjny program, na poły dokument przedstawia historię Tai, która zmuszona jest udowodnić, że nie jest biała. Jaka więc jest? Na głowie dumne afro, ale skóra nie do końca czarna. Czy jest inne określenie tego, co sobą reprezentuje? Czy pasuje ono do jej tożsamości? Film skupia się na kolonizatorskiej przeszłości Brazylii i dwuznacznej koncepcję rasy, która nie tylko prowadzi do wykluczeń, ale zwyczajnie nie sprawdza się w praktyce. To film - esej o tym, że są osoby, które nie przynależą do żadnej z kategorii. Nawet nie chcą. Niestety, binarny system nie uznaje innych odpowiedzi, niż „tak/nie”.

A przecież mogłoby być inaczej. W krótkiej animacji **„Zatoka obfitości”** widać postaci, które łączą się i zmieniają, w zależności od chwili. Kiedy już mamy pewność, kim są, to przeistaczają się lub łączą się ze sobą tak, aby nie można było odgadnąć ich tożsamości. Ten kalejdoskop zmiany uwalnia i wyswobadza nie dając jednoznacznych odpowiedzi, które – pomijając nieprzydatność – są zwyczajnie nudne. Ciało jest płynne, nie trzyma się żadnych zasad.

Dlatego płeć to drag, przebranie. Pokazuje to wyraźnie Paquita de la Torres, latynowska drag queen rezydująca w Londynie. **„La Reina”** to feeria barw, coraz to nowe zdobienia i twarze. Wystarczy makijaż, peruka i on zmienia się w nią. Czasem to długi i pracowity proces, jak wtedy, kiedy na specjalnie uszytym kostiumie przylegającym do ciała doszywa się pióra i ozdoby. Postać rodzi się powoli, przeobrażenie to skupienie i detale. Czasem jednak to szal – taniec do muzyki Prince’a, występ na scenie, gdzie emocje krążą między publicznością a występującą. Wzajemna wymiana tego, czego najbardziej potrzebujemy: zrozumienia, empatii. I oczywiście szczypty zachwytu.

Na szczęście „żyjemy na końcu czegoś”, jak mówi Kathy Hofer, narratorka filmu **„Inna Europa”**. Chodzi jej o uprzedzenia czy raczej dotychczasowy podział władzy na świecie? a może mniej optymistycznie: koniec jakichkolwiek praw? Zwraca uwagę, że dorastanie jako osoba nieheteronormatywna w „straight” świecie, to ciągłe walczenie z poczuciem wstydu. Nawet, jeśli wywołany on został jednorazowo, to zostaje w nas i gromadzi się na wiele lat. Dlatego „musimy ciągle walczyć i robić to razem.” Tylko tak nadejdzie zmiana.

Ale bohaterki są czasem zmęczone. Jak w filmie **„Pięć snów od Québecu”**, gdzie Gabrielle i Yoan wyruszają w podróż w poszukiwaniu dorosłości i świadomych wyborów. Wolą być w ruchu, podobnie jak bohaterka „Innej Europy”. Wyjeżdżają ze swoich domów, aby znaleźć spełnienie. Siebie. chcą być takimi osobami, jakimi się czują, a nie tymi, za których bierze i społeczeństwo. Przekraczając kolejne normy zapraszają nas na chwilę do swojego świata. Dzięki temu możemy zbliżyć się do nich i towarzyszyć im w drodze do samopoznania.

CIAŁO W RUCHU

Masz ciało, więc tańcz!

Tekst: Anna Sańczuk

Ciało jako narzędzie doświadczania rzeczywistości w ruchu, archiwum emocji i traum, prywatny wehikuł wiodący nas przez świat materialnych obiektów i wewnętrznych drgnień matronuje w tym roku różnorodnej sekcji dedykowanej współczesnej choreografii i tańcowi.

Choreografia, wiodąca sztuka rozedrganej współczesności tanecznym krokiem wkraczająca w pole teatru, filmu, performansu, sportu, psychoterapii czy sztuk wizualnych jest dziś aktualna bardziej, niż kiedykolwiek. Traktowana bardzo swobodnie, niewiele ma wspólnego z klasycznie pojętym tańcem, najwięcej z najprostszą, wyzwoloną ze sztywnych wyobrażeń i niezwykle pojemną definicją przeżywania „ciała w ruchu”.

Dziewięć filmów, które HER Docs pokaże w tej sekcji przedstawia wielkie bogactwo różnorodnych spojrzeń na tę dziedzinę. Znalazły się w niej zarówno historie kobiece - by przywołać choćby **„My Womb”** Martiny Trepczyk, filmową impresję stworzoną z matką i tancerką Anną Lis, jak i queerowe opowieści - jak np. w filmie **„Luca (m/f/x)”** Hannah Schweiger i Ricardy Funnemann, będącym portretem osoby tańczącej (Luca Hennig) pozycjonującej się między płciami. Na ekranie zobaczycie ciała w pełni sprawne, jak i z przewlekłymi chorobami - to przykład filmu **„Droga Ty”** Anny Rodgers, która filmuje performans chorej na stwardnienie rozsiane Lindy Fearon, choreografującej swoje ciało we własnej kuchni będącej jej sceną. Osoby z ograniczeniami ruchowymi pojawiają się też w pełnym barw i radości krótkometrażowym filmie Dorothy Allen Pickard **„Część mnie”**, w którym tancerki i tancerze po amputacji nawiązują bliską taneczną relację ze... swoimi protezami.

Pojawiają się dokumenty, ale i filmy taneczne bliższe sztuce wideo i teledyskom. Takim filmem-hybrydą jest pełen dzikiej energii i witalności obraz **„W białej otchłani”**, w którym Cara Holmes zagłębia się w proces twórczy nagradzanego show tanecznego Oony Doherty „Hope Hunt” (tego-rocznej laureatki Srebrnego Lwa na biennale weneckim w kategorii taniec). Oona to objawienie europejskiej sceny tanecznej ostatnich lat. Wychowana we wstrząsanej konfliktami klasowymi, politycznymi i religijnymi Irlandii Północnej w swojej praktyce tanecznej sięga do swoich robotniczych korzeni i pełnych przemocy ulic Derry i Belfastu. Poprzez ciało bada język męskiej agresji i kobiecej siły, szukając skrytej pod maską delikatności. Uważa się za tańczącą aktywistkę podejmując palące tematy współczesności: bezdomność, przestępczość, rasizm, prawa LGBTQI, prawa kobiet, pro-choice, czy małżeństwa homoseksualne. Jak mówi: „Ćwiczenie się w rozumieniu samego czy samej siebie, a następnie praktykowanie empatii i zrozumienia u innych jest, mam nadzieję, katalizatorem zmiany społecznej”.

Cały ten filmowo-taneczno-cielesny kosmos, który zobaczycie w tej sekcji festiwalu łączy jedno - miłość do tańca, ruchu i przełamywania ograniczeń ciała. Skłania do czerpania z ciała radości i twórczej inspiracji także w naszym własnym „cywilnym” życiu. Masz ciało, więc tańcz! - chciałoby się zakrzyknąć oglądając te naładowane energią ruchu dzieła.

HERstorie

Tekst: Paulina Reiter, „Wysokie Obcasy”

„Czy chciałabyś coś jeszcze dodać” – pyta już zupełnie na koniec filmu **„Historia jednego castingu”** reżyserka Alison Kuhn. Pytanie to zadaje jednej z pięciu kobiet, które właśnie skończyły opowiadać o przesłuchaniu do roli, w którym wzięły udział jako młode dziewczyny, niektóre jeszcze niepełnoletnie, na którym przekroczono wielokrotnie granice ich intymności i godności. Wkładano im ręce w majtki, obmacywano bez żadnej zgody czy zapowiedzi piersi, kazano się rozbierać. To nie koniec ich traumy. Po jakimś czasie dowiedziały się, że materiał z castingu został, bez ich wiedzy, włączony do filmu dokumentalnego i zostanie pokazany na międzynarodowym festiwalu filmowym. Odnalazły się w sieci, połączyły siły, by doprowadzić do zablokowania pokazu.

„Słuchajcie nas” – brzmi odpowiedź na postawione przez reżyserkę pytanie.

W tym „słuchajcie nas”, wypowiedzianym przez młodą kobietę, jest moim zdaniem klucz do światowej rewolucji. To zaproszenie do zmiany. Bilet do świata, w którym wybrzmiały historie jeszcze nieusłyszane, do tej pory spowite milczeniem, ukryte przed światem. I prośba o zaufanie, którym historie kobiet rzadko są obdarzane. Słuchacie nas, uwierzcie nam.

To wspaniałe, że kobiety, które gotowe są mówić odnajdują inne, które gotowe są słuchać. Reżyserki, które kierują na nie kamerę. Dają im opowiedzieć swoje opowieści. Jaka to nuda – żyć w świecie wyłącznie męskich historii. Gdy wspomnę czasy kiedy na liście lektur, w kinach i w polityce byli sami mężczyźni, to jest mi smutno i jestem zła. Tyle zmarnowanych historii, jakże ciekawych, jak fascynujących, nie zostało opowiedziane.

Teraz jest czas herstorii, czyli włączenia do historii również opowieści o losach kobiet. Czasami ta rewolucja musi szokować. Jak wtedy gdy zrzuca się z pomnika w Meksyku Krzysztofa Kolumba i zastępuje go posągiem rdzennej kobiety z plemienia Olmeków.

Dla mnie te kobiece opowieści są fascynujące, inne. Zaciekawić muszą nie tylko kobiety, lecz wszystkich, bo opowiadają świat na nowo. Tamto już znamy. Czas na nowe mity, baśnie, nowe bohaterki.

Chcę słuchać młodych matek w Argentynie, które zaszły w nieplanowane ciąży i teraz opowiadają z lękiem i nadzieją o swoim macierzyństwie. I tych, które zdecydowały się na aborcję, bo uznały, że nie są gotowe na bycie matką. I tych, które usunęły płód, bo choć są młodziutkie, mają już kilkoro dzieci (**„(Nie)matka”**).

Chcę poznać opowieść młodej kobiety, która uciekła z Kamerunu do Holandii, chociaż gdy słucham jej czuję wielki ból, na przykład gdy opowiada jak została zgwałcona jako 13-latką, lub jak sprzedawała ciało, by zdobyć pieniądze na leczenie córki siostry, a potem już tylko po to, by móc cokolwiek zjeść. Chcę wysłuchać jej modlitwy (**„Modlitwy Delphine”**).

Chcę zrozumieć młode kobiety, które wstępują do armii, wkraczają w męski świat, gdzie dotąd dla kobiet nie było miejsca – przecież kobiety są matkami, pacyfistkami. Chcę zobaczyć ich przemianę. Poczuć ich siłę. Wysłuchać ich marzeń (**„Czułe wojowniczkii”**).

I posłuchać jak wygląda życie sexworkerki, tak naprawdę, bez tabu, opowiedziane szczerze (**„Lovemobil”**).

Chcę wreszcie posłuchać historii z przeszłości – wspomnień osób na które nikt nie zwracał uwagi, których opowieści zdawały się nieistotne. Bo kogo ciekawiło co ma do powiedzenia indonezyjska służąca, niania. To opowieści wyłowione z przeszłości, wyłuskane z filmowych archiwów, ułożone na nowo (**„Mówią mi babu”**).

Jakie to odświeżające móc usłyszeć i zobaczyć te historie. Poczuć, że są ważne. Uwierzyć tym kobietom. I wiedzieć, że jest się częścią większej opowieści.

GLOBALNA WĘDRÓWKA

**Tekst: Marta Górczyńska i Konrad Wirkowski,
Helsińska Fundacja Praw Człowieka / Międzynarodowy Festiwal Filmowy WATCH DOCS**

Ludzie wędrowali od zawsze. W poszukiwaniu swojego miejsca do życia, żyznej gleby pod uprawę ziemi, czy bezpiecznego schronienia. Za pracą, za rodziną, za marzeniami. Z egzotycznymi towarami na sprzedaż albo rękoma gotowymi do pracy. Wędrowali całymi grupami i pojedynczo. Pieszo, konno i statkami. Nieśli ze sobą nieznaną w innych zakątkach świata ideę, systemy religijne i filozoficzne oraz wielkie odkrycia naukowe. Wędrówka jest integralną częścią historii ludzkości. To dzięki niej ludzie byli w stanie zaludnić najdalsze zakątki naszej planety, a każde spotkanie kultur przyczyniało się do rozwoju całych społeczności.

Aż któregoś dnia na drodze wędrujących stanęły granice. Wraz z nimi pojawiły się paszporty, wize i wyrafinowany system ochrony granic. Strażnicy, mury i nowoczesne technologie. Drony i noktowizory. Oczywiście nie stało się to jednego dnia. Wszystko odbywało się stopniowo, wraz z postępującym rozwojem świata i pogłębiającym się podziałem na państwa zamożniejsze i te mniej zamożne. I choć migracje nie zmieniły swojego charakteru, zmienił się nasz sposób ich postrzegania. Podzieliliśmy się na „swoich” i „obcych”. Tych stąd i tamtych z daleka. A potem pozwoliliśmy sobie wmówić, że to wędrowanie to sprawa polityczna. I oddaliśmy w ręce polityków naszą swobodę w poruszaniu się po świecie. Zupełnie zapominając gdzieś po drodze, że migracje leżą przecież głęboko w naturze ludzkiej. Były, są i będą. I żaden mur tego nie zmieni.

Mamy to szczęście, że w procesie grodzenia świata, znaleźliśmy się po lepszej stronie muru. Żyjemy w stosunkowo bezpiecznej części świata. I zdecydowanie zamożnej. Ale za tym bezpieczeństwem i za tym dobrobytem stoi długa historia eksploatacji tej drugiej, mającej mniej szczęścia, półkuli. Nasza odpowiedzialność zaczyna się od wyzysku kolonialnego, eksportu konfliktów zbrojnych do innych części globu i postępujących zmian klimatu powodowanych dynamicznym rozwojem państw najbogatszych, a kończy na rosnących nierównościach, wyzysku pracowniczym w fabrykach przenoszonych do państw biedniejszych i wchłanianiu lokalnych rolników przez międzynarodowe koncerny. W parze ze skrajną biedą idą też wojny i powszechne łamanie praw człowieka. A kiedy człowiek nie ma już żadnego wyboru, robi to, co zawsze robił w takich sytuacjach: migruje w poszukiwaniu znośniejszego miejsca do życia. Dzisiaj jednak, pomimo bezprecedensowego postępu cywilizacyjnego naszego świata, ta podróż jest bardziej niebezpieczna niż kiedykolwiek wcześniej. Po drodze są przecież zasieki, groźne wody patrolowane przez jeszcze groźniejszą straż przybrzeżną i mury. W tym te najbardziej przerażające z nich: mury obojętności. Obojętności nas, żyjących w bogatszej części tego świata, na cierpienie tych, którzy zmuszeni życiowymi okolicznościami do porzucenia domu i rodziny, poszukują bezpiecznej przystani.

Ten bezduszny system granic, murów i zasieków oraz idąca z nim w parze polityka sekurytyzacji migracji, znalazły się dzisiaj bardzo blisko nas. Dotychczas spokojne polsko-białoruskie pogranicze już od kilku miesięcy jest świadkiem dramatów ludzi wykorzystywanych w politycznej rozgrywce między dwoma sąsiadami. Ludzie wywożeni są nocą do lasu i zostawiani tam na pastwę losu i dzikich zwierząt. Przemarznięci, głodni i przerażeni błakają się między Polską, a Białorusią, przierzucani przez służby graniczne obu państw na stronę sąsiada. Niektórzy giną. Zarówno ta ich wędrówka, jak i postawiony na ich drodze płot mają wymiar w pewnym sensie symboliczny. Domagają się naszej uwagi. Nasza reakcja na to co się teraz dzieje w tych polsko-białoruskich lasach kształtuje bowiem naszą rzeczywistość. I ostatecznie przesądzi o kształcie świata, w jakim przyjdzie nam żyć.

Film dokumentalny ma unikalną właściwość przybliżania widz(k)om obszarów, które na pierwszy rzut oka wydają się nam odległe, niezrozumiałe, obce. Oglądając dokumenty odkrywamy białe plamy na naszych osobistych mapach świata. Dzięki temu, łatwiej nam za tworzoną przez polityków i media zasłoną „problemu migracji” dostrzec problemy ludzi, dalece wykraczające poza nasze wyobrażenia. Takie, z którymi boryka się bohaterka wstrząsających **„Modlitw Delphine”**, której mimo lat spędzonych na emigracji nie udaje się uciec od demonów przeszłości, wyrwać z zakłętego kręgu przemocy i dominacji. Oparty na długich zbliżeniach film sprawia, że oglądając go mamy poczucie uczestnictwa w ważnej, intymnej rozmowie. Najeżoną pułapkami drogę z Południa na Północ można przebyć na wiele sposobów. I choć – jak przypomina „Cichy sztorm” – trasa ta pochłonęła niewyobrażalną liczbę ofiar, życie uciekiniera i uciekinierki jest przede wszystkim nieustannym oczekiwaniem (**„Zapomnij o Albercie”**). Różne bywają powody, dla których ludzie decydują się na ucieczkę. Często zapominamy, że dotarcie do Europy jest dla migrantów i migrantek końcem najbardziej niebezpiecznego etapu podróży – ale jednocześnie początkiem mozolnej drogi do legalizacji pobytu. W trakcie tego wieloletniego najczęściej procesu migranci i migrantki funkcjonują w oderwaniu od rzeczywistości: zamknięci w specjalnych ośrodkach, bez pozwolenia na pracę czekają na decyzję, która może odmienić ich los. Stres i brak poczucia bezpieczeństwa odbijają się najbardziej na dzieciach – to przypadek bohaterek **„Pobudki na Marsie”**, które nie mogąc znieść tego stanu zawieszenia popadają w stan letargu przypominający śpiączkę. Tak jakby ich udręczone ciała odmówiły dalszego uczestnictwa w nieludzkim procesie.

O wielkich sprawach nie jest łatwo decydować. Dlatego zapomnijmy na chwilę o wielkiej polityce, koncentrując się zamiast tego na tym, co najważniejsze: na człowieku. Festiwal HER Docs jest do tego dobrą okazją. Prezentowane w jego ramach filmy pokazują bowiem to, czym migracje w istocie są. Pojedynczymi historiami pojedynczych osób. To historie o czyimś synu, czyjejś matce i czyimś bracie. O człowieku takim, jak my, tylko w ruchu. Podczas wędrówki. Tułaczki. Uchodźstwa. To historie o ludziach poszukujących tego, do czego wszyscy mamy prawo: dobrego życia.

LEPSZE JUTRO?

Tekst: Klara Cykorz

W punkcie wyjścia fantazję Yael Bertany w **„Dwie minuty do północy”** uruchamia pytanie: co by było, gdyby to kobiety rządziły światem? Film jest ostatnią częścią kilkuletniego, interdyscyplinarnego projektu, łączącego spektakl teatralny i konferencję z pewnego rodzaju zabawą, wręcz zgrywą – aktorki wcielające się w ministery fikcyjnego rządu spotykają się na scenie z prawdziwymi ekspertkami, w ramach fikcyjnej, przerysowanej ramy fabularnej dochodzi do autentycznej wymiany zdań, granica między fantazją a rzeczywistością zamazuje się. (W filmie wykorzystano nagrania ze spektakli w Aarhus, Berlinie i Filadelfii). Ale interesująco robi się wtedy, kiedy kryjąca się za tym pytaniem utopijna obietnica (och, oczywiście, że świat byłby lepszym miejscem do życia) zostaje skonfrontowana z fundamentalnymi różnicami opinii wśród zgromadzonych.

Bohaterki (i bohaterowie) pozostałych filmów sekcji Lepsze jutro? nie zasiadają jednak przy rządowych stołach. Czasami, owszem, są osobami publicznymi, rozpoznawalnymi, jak turecko-niemiecka imamka Seyran Ateş (**„Seks, rewolucja i islam”**) i meksykańska dziennikarka Carmen Aristegui (**„Cisza na antenie”**). Czasami są ważnymi członkiniami swoich społeczności lokalnych, jak Rachel Freier na chasydzkim Brooklynie (**„93Queen. Chasydki na ratunek!”**), lub de facto animatorkami mniejszościowej (w tym przypadku lesbijskiej) kultury, jak Frances „Franco” Stevens (**„Curve. Magazyn, który wyprzedził czas”**). Czasem trafiają na jeden dzień na pierwsze strony gazet, jak bohaterowie i bohaterki **„Witamy na stażu”** – aktywiści i aktywistki z przypadku, którzy i które stali_ły się działacz(k)ami niemal siłą rozpędu, wypluci i wyplute (czasem dosłownie) na ulicę przez plagę niepłatnych staży. Czasem są tymi prawie anonimowymi osobami, które wykonują mrówczą (morderczą) pracę

u podstaw. Formy ich działalności społecznej czy politycznego aktywizmu są różne, to co te postaci łączy – to walka rozpisana na lata, czasami na dekady.

Za jeden z powtarzających wątków sekcji można uznać same wybory – mamy wśród głównych bohaterek zdeteterminowane kandydatki (wspomniana Rachel Freier, jak również prawniczka Rosa Iris Diendomi-Álvarez w **„Bezpaństwo”**), kampanie wyborcze są ważnym wątkiem filmu **„Ogniem pisane”** i chyba jeszcze bardziej w **„Pewnego razu w Wenezueli”**. Ale jeśli miałabym typować najważniejszy lejtmotyw cyklu, byłyby nim media, pytanie o współczesne dziennikarstwo. Trzy bardzo różne filmy składają się na nieformalną trylogię portretów dziennikarek. W **„Ciszy na antenie”** będzie to wspomniana już Carmen Aristegui i jej dramatyczna sytuacja po bezprawnym wyrzuceniu z pracy w radiu w 2015 roku, mocno osadzona w kontekście politycznych skandali w Meksyku w połowie dekady. **„Ogniem pisane”** skupia się przede wszystkim na historii gazety „Khabar Lahariya” i jej redakcji, złożonej wyłącznie z kobiet, i to kobiet pochodzących z najniższych warstw społecznych, bez kapitału społecznego, z prowincji. To historia prowadząca od skromnych, bardzo lokalnych początków gazety dwie dekady temu, do dziś – na tle rozpędzającego się hinduskiego nacjonalizmu i pogłębiających nierówności społecznych. To opowieści o wierze i walce o prawo społeczeństwa do informacji, zaangażowanym dziennikarstwie śledczym w krajach, w których motywowane politycznie morderstwa dziennikarzy wciąż są częścią dramatycznego krajobrazu społecznego. O wolności słowa rozumianej jako ciężka praca na rzecz tych, których głos jest mniej, niedostatecznie lub w ogóle niesłyszalny. Dziennikarstwo pojęte jako emancypacja, zarówno dla samych redaktorek i autorek, jak i ich czytelniczek i czytelników, to również temat filmu **„Curve. Magazyn, który wyprzedził czas”** – tylko w tym przypadku jest to emancypacja do przyjemności. Założona przez Franco Stevens **„Deneuve”** (potem przemianowana na „Curve”) była polityczna nie tylko dlatego, że miała dobre teksty: była polityczna, bo była atrakcyjnym kolorowym magazynem, manifestacją lesbijskiej frajdy.

Właściwie w każdym z filmów bohaterki (i bohaterowie) toczą walkę z przeciwnikiem kolosalnym, systemowymi, zaskorupiałymi problemami, których genezę czasami można prześledzić stulecia wstecz. To przemoc ekonomiczna i przemoc państwa, medialna propaganda w rękach skorumpowanych polityków, jeśli nie po prostu dyktatorów, niechętnie zmianom instytucje religijne, w końcu globalne maszyny wyzysku. Dla mnie jednak najciekawsze są te spory mniejsze w skali, a konkretnie: spory pomiędzy samymi kobietami. Charyzmatyczna Seyran Ateş nie jest w końcu głosem wszystkich berlińskich muzułmanek: na początku filmu bierze udział w procesie sądowym po stronie miejscowego prawa zakazującego kobietom nosić hidżab w publicznych szkołach podstawowych. Sama więc występuje przeciwko kobiecie zaskarżającej system jako dyskryminujący – co czyni ją bohaterką mocno niejednoznaczną. **„Curve. Magazyn, który wyprzedził czas”** z kolei próbuje mapować różnice międzygeneracyjne w queerowej społeczności – nowe języki, nowe myślenie o mediach, dochodzące do głosu napięcia, doświadczenia wcześniej niewidziane w mainstreamie, także w kontekście rasowym i klasowym. I w końcu **„Bezpaństwo”**, splecione z dwóch równoległych opowieści po dwóch stronach politycznego – i osobistego – spektrum. Rosa Iris Diendomi-Álvarez jest postępową prawniczką, działa na rzecz Dominikańczyków i Dominikanek o haitańskich korzeniach, pozbawionych w 2013 r. przez rząd obywatelstwa; problem dotyczy także jej rodziny. Kursuje więc pocie czoła pomiędzy Dominikaną i Haiti, startuje w wyborach, wspiera swoich bliskich. Po drugiej stronie, jej zupełne przeciwieństwo: Gladys Feliz-Pimentel, działaczka Dominikańskiego Ruchu Narodowego, kobieta jednocześnie oburzona (na haitańskich „onych”) i zadowolona (z siebie), niewyczerpywalne źródło energii i rasistowskich złotych myśli, zawsze gotowa dowieść, że żadnej dyskryminacji w Republice nie ma, po prostu „oni” należą „tam”. I już.

Filmy te niesie jednak dialektyczna energia nieustającej walki: zawsze coś się udaje wydrzeć niesprawiedliwości, poszerzyć zakres wolności. I jeśli jakiś film staje całym sobą w kontrze do tytułu sekcji – lub po prostu bierze ją w ironiczny cudzysłów – to paradoksalnie jest to film zarazem najzabawniejszy: **„Pewnego razu w Wenezueli”**. A konkretnie w Congo Mirador, wiosce na jeziorze Maracaibo, nad największymi złożami ropy naftowej na świecie. Domy stoją na palach wystających z wody, którą kamera się wręcz zachłystuje; kadry aż pachną wilgocią. Tu też rozgrywa się konflikt pomiędzy kobietami – młodą nauczycielką Natalie i samozwańczą partyjną szychą Tamarą, zamieszkującą najprawdziwsze sanktuarium Hugo Cháveza. To film o kraju na dwie minuty przed zapaścią i kryzysem humanitarnym – o gorszym jutrze wyraziściej, pełnej ekscentrycznych typów ludzkich, lokalnej społeczności, skazanej dziś na rozpad i migrację.

ALBUM RODZINNY

Tekst: Anna Tatarska

Rodzina? Wiadomo. Podstawowa komórka społeczna. Każdy słyszał to przynajmniej raz. Oczywiście, truzizm. Ale jak dokładnie ta komórka wygląda? Czy jest zdrowa? A może zbudowana z nieprawidłowej tkanki?

Rodzina to termin o wiele pojemniejszy niż sugerowałby słownikowy opis. Słyszając go, w pierwszym odruchu myślimy o tym, czym rodzina jest dla nas. Czy dorastaliśmy z obojgiem rodziców czy tylko z jednym? Czy wychowywali nas rodzice biologiczni czy adopcyjni, obu płci a może jednej? Czy nasza rodzina była liczna czy może kompaktowa? A może rodziców w ogóle nie było, wychowywali nas dziadkowie lub naszymi najbliższymi stali się ci, których świadomie wybraliśmy sobie sami? Może i my zdecydujemy się założyć swoją rodzinę. Mieć dzieci, psy lub rośliny, być w związku z partnerem, partnerką lub partnerami, partnerkami.

Wewnętrzna dynamika relacji, dziedziczona trauma, niezaleczone rany, niewypowiedziane żale. Więzy krwi, zakładające arbitralne, wrodzone poczucie więzi. Największa tajemnica: tajemnica miłości. Nie dziwi, że rodzina od zawsze była w centrum zainteresowania filmowców i filmowczyń. Ze swoimi wielokształtnymi, osobnymi historiami rodzinnymi mierzą się na festiwalu HER Docs reżyserki, których filmy ujęte zostały w nową sekcję „Album rodzinny”. Trafiło do niej pięć pełnych metraży i sześć filmów krótkometrażowych.

W **„Wideo blues”** reżyserka Emma Tussel przegląda nagrania z domowych kamer. Najpierw te z lat osiemdziesiątych, zapisane na kasetach wideo, potem taśmy ze swojej pierwszej kamery Super8, wreszcie współczesne, chwycone kamerą w telefonie. Spomiędzy niewinnych kadrów z dzieciństwa, rodzinnych imprez, zagranicznych podróży, wyłuskuje chwile przełomowe – ostatnie słowa ojca, decyzję matki o odstawieniu chemioterapii, pierwsze gaworzenie dziecka. To intymny obraz, który powoli zbiera rozsypane fragmenty w całość.

„Walchensee Forever” Janny Ji Wonders to także forma rodzinnej kroniki. W 1920 roku nestorka rodu, Apa, zakłada kawiarnię nad malowniczym jeziorem Walchensee w Bawarii. Jej prawnuczka Janna w nieprzebranych materiałach archiwalnych z ostatniego stulecia usiłuje znaleźć odpowiedzi na ciężące jej pytania: o przynależność, korzenie, fatum.

Podejście do kobiecości zmienia się z pokolenia na pokolenie, bohaterki poszukują tożsamości na najdalszych krańcach świata, ale zawsze wracają nad pomarszczone, szarobłękitne wody Walchensee.

Autorką **„Niebo po deszczu”** jest młoda kolumbijska reżyserka, Mercedes Gaviria Jaramillo. Córką znanego reżysera przygląda się relacji swoich rodziców, w której rytm wyznaczało wycofanie matki i decydujący głos ojca. Patrzy też szerzej: próbując odciąć się od traum z okresu dorastania i toksycznych rodzinnych schematów, odcina się też od patriarchalnych narracji i podziału ról, które definiowały w przeszłości latynoamerykańskie kino.

Ojciec reżyserki Mahdieh Mirhabibi jest konserwatywnym mułłą. Ona – fotografką, której rządowe restrykcje uniemożliwiają pracę. Dlatego planuje ucieczkę – ale o tym ojcu powiedzieć nie może. **„Córka mułły”** chwyta starcie światopoglądów w pełnym miłości, ale skonfliktowanym domu. Ten konflikt staje się fascynującym centrum opowieści, a mikroportret konkretnej rodziny niepostrzeżenie przeobraża się w opowieść o współczesnym Iranie.

Iran jest też tłem akcji **„Rentgena rodzinnego”** debiutującej w pełnym metrażu Firouzeh Khosrovani. Wielbiący kulturę i zachodnią swobodę ojciec i religijna matka, która w „Narodzinach Wenusa” Botticellego nigdy nie dostrzeże nic, ponad grzech. Dynamika ich związku zmienia się radykalnie po wybuchu rewolucji. Wieczory z muzyką i winem zastępują dywaniki modlitewne i oceniająca cisza. Artystka konstruuje wizualnie intrygujący, czuły, ale i pełen smutku obraz pęknięcia, które definiowało jej rodzinę, a przez to i nią samą.

Równie gęste i nieoczywiste są ujęte w „Albumie rodzinnym” krótkie metraże. Pola Rader zamienia slogan „i żyli długo i szczęśliwie” na **„...i pewnego dnia umarli razem”**. Eksperymentalny rosyjsko-niemiecki short stawia w centrum rodziców autorki, którzy po rozwodzie ponownie się schodzą. W polskim **„Papie”** Maryia Yakimovich zastanawia się, jaki wpływ na to, kim i jaka jest, miała jej problematyczna relacja z ojcem, o którego chorobie psychicznej nigdy nie mówiło się głośno. **„Ostatnie okrażenie”** Luciji Any Iljić przejmuje tempo okrażeń, których autorka, trenująca łyżwiarstwo szybkie, wykonała przez lata tysiące. Na treningach zawsze towarzyszył jej ojciec. W **„Kilka słów o nas”** Marzeny Sowu widać komiksowe doświadczenie mieszkającej w Belgii Polki. Surowy, słodko-gorzki, momentami zabawny film o śmierci matki, chaosie żałoby i emocjach. Poetycki **„To, co widzisz”** szuka odpowiedzi na kluczowe pytania w bruzdach na spracowanych dłoniach matki autorki Ghady Fakri. **„Druga fala”** Marii Stoianovej to jedyny w zestawieniu film pandemiczny o relacji autorki z dziadkiem, w którym wspomnienia, przyszłość i przeszłość znajdują wspólną przestrzeń w wodzie.

Rodzina rozkrzewia się i ewoluuje. Przedefiniowuje się i rozwija. Koi, wspiera, Inspiruje. Boli, ciągnie w dół, zawodzi. Nawet, gdy uda się od niej odciąć, są momenty, w których wraca nieproszona i burzy misternie odbudowany porządek. Zostawia ślad. Jej brak też może być punktem odniesienia. Czasami to zniknięcie może być początkiem, czasami jedynym możliwym. Twórczynie, których filmy budują sekcję „Album rodzinny” to wiedzą – i widzą.

SZTUKA

Wąski prześwit na dole nieba

Tekst: Bogna Stefańska, Weronika Zalewska

Projekcje **prac wideo** w ramach sekcji Sztuka na HER Docs Film Festival to eksperyment – próba sprawdzenia, co się wydarzy, kiedy pokażemy prace artystek na ekranie kinowym.

W tegorocznej edycji, wychodząc od doświadczenia pandemii i izolacji, która odcisnęła się na naszym zdrowiu psychicznym, społecznym poczuciu wspólnoty, wzajemnym zaufaniu i poddała w wątpliwość nasze nadzieje na przyszłość, szukamy wyjścia z tunelu, **wąskiego prześwitu na dole nieba** – jak bohaterki poematów Lisy Robertson – XIX-wieczne autorki konfesyjnych pamiętników i obserwatorki zmian pogodowych, które pielęgnowały codzienną poetykę w działaniach produktywnych.

Próbujemy wyobrazić sobie spekulatywną wizję przyszłości, która zaczyna się już tu i teraz. *The future is already here, it's just not very evenly distributed*, jak mówił autor „Neuromancera”, William Gibson. Czy jesteśmy jednak w stanie wymyślić sobie przyszłość, która opiera się na wartościach takich jak wzajemność, współodczuwanie, współbycie? W której pielęgnujemy uważność na inne gatunki ale także żałobę po tych, które od nas odeszły? Jeśli nie, prawdopodobnie czeka nas świat, w którym zanurzamy się w nostalgii i tęsknocie za minionymi, lepszymi czasami w ucieczce przed przerażającym teraz (w którym nasze dane nigdy do nas nie należały, relacje z innymi opierają się na lęku, a materialna rzeczywistość jest rozbierana przez deweloperów w ramach kolejnych „rewitalizacji”). Jak pokazują nam artystki, dobra przyszłość to raczej dostrojenie się do lokalności i przeprojektowania pojęcia wspólnoty. Zatoczenie koła, żeby przypomnieć sobie o podstawowych wartościach, jest tylko pozornie zaskakującym ćwiczeniem futurologicznym.

Odpowiedzi na pytania o przyszłość szukają: Karolina Breguła, Justyna Górowska, Ewelina Jarosz, Agata Lech, Diana Lelonek, Agnieszka Mastalerz, Amy Muhoro, Iwona Ogrodzka, Agnieszka Polska, Michał Szaranowicz, Gosia Trajkowska, Weronika Wysocka, Liliana Zeic, Weronika Zalewska, ZAKOLE.

Kuratorki: Bogna Stefańska, Weronika Zalewska.

W ramach sekcji Sztuka oprócz patrzenia w przyszłość, wracamy również do przeszłości i w formacie pełnometrażowym przypominamy wybitne artystki i pionierki w swoich dziedzinach: postać Hilmy af Klint, malarzki abstrakcyjnej (**„Hilma af Klint. Pionierka abstrakcji”**, reż. Halina Dyrschka), Marthy Cooper, fotoreporterki dokumentującej sztukę graffiti (**„Martha Cooper. Ikona street artu”**, reż. Selina Miles), chorwackiej rzeźbiarki Mariji Ujević Galetović (**„Kot jest zawsze kobietą”** reż. Martina Meštrović, Tanja Vujasinovic), pionierek muzyki elektronicznej (**„Dziewczyny z tranzystorami. Nieznana historia muzyki elektronicznej”**, reż. Lisa Rovner) oraz krótki film o dysproporcji między reprezentacją postaci męskich i kobiecych w świecie dizajnu (**„WIEM / WIDZIAŁAM / WIADOMA”** reż. Domka Spytek).

CIAŁO

Tekst: Aleksandra Nowak, G'rls ROOM

Na ikonicznym plakacie autorstwa amerykańskiej artystki i aktywistki Barbary Kruger widnieje napis „Your Body is a Battleground” („Twoje ciało jest polem walki”). Choć praca powstała pod koniec lat 80., nasze ciała wciąż są polem walki, co najlepiej uwidaczniają spory dotyczące praw reprodukcyjnych. Zawłaszczane przez politykę i ideologię i religię, ciało znajduje się w samym centrum różnorodnych konfliktów. To jeden z wątków eksplorowanych przez twórczynie, których obrazy będzie można zobaczyć w ramach drugiej edycji HER Docs Film Festival. Ale niejedyny. Reżyserki i artystki mówią o ciele także jako o źródle czucia, w tym przyjemności, o miejscu zapisu wspomnień, mapie życiowych wędrówek. Eksploracja cielesności i seksualności jest dla nich sposobem na dogłębne poznanie siebie, zaprzyjaźnienie się ze swoimi emocjami, ale również grę z kulturowymi kodami, obnażenie płciowych stereotypów, ucieczkę od uwierających, przyciasnych ram oraz postawienie swoich potrzeb i pragnień na pierwszych miejscu.

Przede wszystkim autorki pokazywanych w sekcji filmów w przeważnie bardzo osobisty sposób mówią o tym, co podkreślają również współczesne feministyczne teoretyczki, a więc że ciało to my. Nie można zredukować go do powłoki za wszelką cenę dopasowywanej do wywindowanych wzorców piękna czy maszyny, od której oczekuje się idealnej sprawności, czy to w kontekście pracy, rozrodczości czy zabijania. Ciało zbyt często staje się narzędziem w jakiejś maszynie – kapitalistycznej, patriarchalnej, ideologicznej. Nie można jednak oddzielić go od czucia i doświadczania, przynajmniej nie na zawsze – prędzej czy później ciało i tak zbuntuje. I również w tym tkwi potencjał emancypacyjny – w dowartościowaniu cielesności, w burzeniu dawnego podziału na umysł i ciało, uwolnieniu kobiecej seksualności od mechanizmów slut-shamingu i utowarowienia,

w podążaniu za potrzebami ciała i jego pamięcią, jak i erotycznymi fantazjami. Robią to zdecydowanie reżyserki, których filmy prezentowane są w ramach sekcji CIAŁO, choć każda na swój własny, unikatowy sposób. W ich pracach to cielesność, przez wieki traktowana jako ta gorsza, grzeszna, łąduje na piedestale, a bohaterki, które ją eksplorują zyskują pełną podmiotowość.

W ramach podsekcji CIAŁOPRZYJEMNOŚĆ mamy szansę przyjrzeć się bliżej kobietom, które nabierają odwagi do odkrywania swojej seksualności. W dokumencie „**Morgana. Królowa porno**” śledzimy transformację bohaterki, która stara się zostawić za sobą nieudane małżeństwo, traumatyczne doświadczenia i zbudowane na stereotypach skrypty obejmujące sztywne zasady bycia kobietą, dobrą żoną i matką. Morgana podąża ścieżką samopoznania, w której kluczową rolę gra otwarcie się na erotyczne doświadczenia. Zaczyna reżyserować filmy porno, ale nie znajdziecie w nich idealnie gładkich, młodych, nieskazitelnych ciał. Zamiast tego pojawia się otwarcie na cielesną różnorodność i eksplorowanie fantazji, o których zdaniem społeczeństwa dojrzałe kobiety powinny dawno zapomnieć (o ile kiedykolwiek sobie na nie pozwolić). Z kolei „**Orgazm, czyli mała śmierć**” to relacja kilku kobiet z zaprzyjaźniania się z ich seksualnością, odkrywania możliwości, które mają nam do zaoferowania nasze ciała, a o których tak mało wiemy z powodu braku rzetelnej edukacji seksualnej, której celem mogłoby być nie tylko „straszenie” ciążą i chorobami przenoszonymi drogą płciową, ale również celebrowanie przyjemności. Annie Gisler pokazuje niekorzystny wpływ wzorców kulturowych na doświadczanie swojej seksualności przez kobiety, ale nie zatrzymuje się na krytyce systemu i nieustannym ubolewaniu nad obecną sytuacją – przekonuje, że o orgazm warto zaważyć. Seksualność traktuje jako potężną siłę, a jej uznanie jako niezbędny warunek szeroko zakrojonych zmian społecznych.

Podsekcja **CIAŁO JAKO POLE WALKI** nawiązuje z kolei do wspomnianego już ujęcia ciała w kategorii pola walki. Simone de Beauvoir przestrzegała, by nie zapominać, że wystarczy dowolny kryzys polityczny, gospodarczy czy religijny, by prawa kobiet były ponownie kwestionowane. Radziła, by nie stracić czujności. Przez całe życie. W ostatnich latach w odpowiedzi na konserwatywne wzmożenie i próby ograniczania praw kobiet czy seksualnych mniejszości na ulicach pod najróżniejszymi szerokościami geograficznymi – od Waszyngtonu i Paryża, przez Buenos Aires, Madryt i Seul, aż po polskie, pakistańskie i irlandzkie miasteczka – pojawiały się dziesiątki transparentów z hasłem „I can't believe I still have to protest this shit” lub jego wariacjami. Nasze prawa wciąż są pod ostrzałem. Niedawno nad wyraz dobitnie pokazała to momentalnie zmieniająca się sytuacja kobiet po przejściu władzy przez talibów w Afganistanie. To dobry moment, by przyjrzeć się temu, jak o różnych twarzach walki o podmiotowość opowiadają reżyserki.

Silvia Biagioni i Andrea Laudante („**Pole walki**”) w serii sugestywnych, hipnotyzujących obrazów w czerni i bieli przywołanych na bazie materiałów archiwalnych oddają hołd włoskim działaczkom z czasów drugiej fali feminizmu. Kolażowa forma wizualna wzmocniona głosem odczytującym wciąż uderzająco aktualny wiersz nieznanej kobiety sprawia, że przestrzeń między przeszłością a teraźniejszością zaciera się. Związki czasowe interesują też Madonnę Adib („**Pamięć ciała**”), reżyserkę, która bada, co może zapamiętać ciało. Dokument to zapis intymnej podróży w głąb wspomnień, które prowadzą nas do Damaszku końca lat 80. i początku 90. coraz mocniej ogarniętego politycznymi represjami. Adib zestawia materiały z rodzinnych archiwów z aktualnymi nagraniami, w których pozwala opowiadać historię właśnie swojemu ciału – w końcu to w nim zapisał się ból przeszłości. Z kolei dokument Eluned Zoë Aiano („**Czarno-biały**”) przypomina, że w stanie wojny ciało wykorzystywane jest jako broń, ale to, co uznajemy za patriotyczną walkę jest mocno zależne od różnorodnych wzorców, w tym oczekiwań społecznych od osób danej płci. Ile pamiętamy wojennych bohaterów? A ile bohaterek jesteśmy w stanie wymienić? Co wpływa na sposób, w jaki definiujemy kategorię bohaterstwa? Aiano stawia przed nami wszystkie te pytania, wydobywając na światło dzienne historię dziewczyny z małego czeskiego miasteczka, która podobno walczyła z nazistami, wykorzystując swoją seksualność jako broń. A to tylko kilka propozycji filmów, które można zobaczyć w ramach podsekcji CIAŁO JAKO POLE WALKI, ujmującej związek walki i cielesności z różnych perspektyw.

W ramach podsekcji **ANIMACJE O CIELE** przyjrzymy się z kolei pracom polskich, jak i zagranicznych twórczyń, a jednym z głównych tematów, znajdujących wyraz w kilku prezentowanych animacjach, jest problem dziewczyn z samoakceptacją. Osiągnięcie jej w rzeczywistości, która z każdej strony bombarduje nas obrazami i przekazami zachęcającymi do ruszenia wpogonź z ciałem idealnym, jest olbrzymim wyzwaniem. Mimo to bohaterkom udaje się dojść do porozumienia z sobą i swoim ciałem, odkrywać je stopniowo, z coraz większym zaciekawieniem, swobodą i otwartością. Czasem jest to wyprawa po odzyskanie siebie jak w obrazie „**Ja i moja gruba dupa**” Yelyzavety Pysmak, czasem stricte po przyjemność, jak w „**Labiryncie mojej waginy**” BadBadMeowMeow, który wizualną konwencją nawiązuje do starych gier komputerowych. Jeszcze innym razem wyprawa może przybierać formę eksploracji różnych form cielesności, otwarcia na transpłciowość i niebinarność, zabawy płciowymi kodami, zacierania się granicy między człowieczą a zwierzęcą formą w posthumanistycznym wydaniu jak w „**Zatoce obfitości**” Milvy Stutz. CIAŁO odsłoni więc przed nami całe spektrum opowieści, spojrzeń i doświadczeń, kierując uwagę w stronę wyzwań, problemów i przemian społeczno-politycznych widzianych oczami kobiet.

SZWAJCARIA INNA NIŻ MYŚLISZ

Tekst: Aleksandra Stelmach

Jest rok 1970. Carole Roussopoulos, szwajcarska filmowczyni i feministka, znana widzkom i widzom HER Docs Film Festival z prezentowanego w ubiegłym roku Delphine i Carole, jako pierwsza kobieta we Francji kupuje kamerę. Rok później (tak, tak) razem z rodaczkami w wyniku referendum otrzymuje prawa wyborcze... W tej samej, burzliwej dekadzie Szwajcarki założą CH-Filmfrauen, nieformalną grupę wspierających się nawzajem, pomijanych w dyskursie publicznym filmowczyń, i kolektyw Insoumuses dokumentujący walkę o prawa kobiet, natomiast w 2018 roku – będące niejako ich kontynuacją – Swiss Women's Audiovisual Network (SWAN), stowarzyszenie, które dąży do zmniejszenia rażących nierówności w przyznawaniu kobietom dotacji na projekty (w 2019 roku sygnowały one tylko 20% filmów).

Tradycja kobiecego dokumentu feministycznego i aktywistycznego jest w Szwajcarii bardzo silna i bogata, choć związanych z nią nazwisk nie znamy z kin czy telewizji (z której zresztą tamtejszy dokument się wywodzi). Wielkimi, jasnymi gwiazdami tej konstelacji są – prócz Roussopoulos – Jacqueline Veuve, Léa Pool, Tula Roy, Gertrud Pinkus czy Lucienne Lanaz, skupione na kobiecym doświadczeniu, uwiecznianiu walki o prawa kobiet i śledzeniu ruchów polityczno-społecznych w Europie czy USA, wypowiadające się przeciwko tabu, stereotypom i dominacji heteronormatywności, krótko mówiąc: obserwujące Szwajcarię przez feministyczny obiektyw.

W Polsce o tych pionierkach wiemy niewiele lub nic. Ale i na samo hasło „kino szwajcarskie” ciężko o jakiekolwiek skojarzenie. Skoro Szwajcaria jest „inna, niż myślimy”, to co w zasadzie sobie na jej temat wyobrażamy? Być może żywimy nadzieję, że to kraj płynący mlekiem od fioletowych krów i złotem, które wcale nie pochodzi z półlegalnego handlu surowcami; że to ojczyzna praw człowieka bez faszystowskiej przeszłości, w której uchodźcy nie są przetrzymywani w podziemnych bunkrach albo straszeni deportacją w trzecim pokoleniu; że to ideał demokracji oddolnej, w której luka płacowa nie wynosi 20%, część kobiet nie czekała na prawa wyborcze do 1990 roku, a kultura nie ryzykuje utraty państwowych dotacji na skutek jednego referendum. Być może.

Z podobnymi iluzjami pomaga nam się rozprawić współczesne kino dokumentalne, jednak o generalizujące etykiety nadal bardzo trudno: tak jak Szwajcaria nie ma spójnej tożsamości, tak nie ma jednej definicji swojego

kina. W kraju czterech języków i dziesiątek dialektów, podzielonym na bardzo niezależne kantony, często o sprzecznych tradycjach i interesach, kino – pochodna zjawisk społecznych – jest rozpięte między introspekcją a wyglądaniami za horyzont, między zgłębianiem bezpiecznego Heimatu a obnażaniem jego kruchości w relacjach z Innym.

Dlatego właśnie, choć w tegorocznej selekcji HER Docs Film Festival nie znajdziemy filmów bezpośrednio zapraszających w granice tej utopijnie malowniczej krainy, zobaczymy obrazy pozornie opowiadające o innych światach, które jednak niczym soczewka skupiają palące kraj problemy i pozwalają przejrzeć się jego mieszkańcom i mieszkankom jak w bezpiecznym, ale nie zawsze upiększającym lustrze. Prezentowane dziś twórczynie idą śladem wspaniałych poprzedniczek: szukając dla siebie szerszego horyzontu, a dla widzów i widzek szansy na konfrontację z własnymi granicami, podróżując do innych krajów i na inne kontynenty, eksplorują społeczne zakamarki i stawiają pytania globalne kryzysy XXI wieku, odkrywają tabu związane z psychologią i seksualnością, a przede wszystkim snują intymne historie, dla których Szwajcaria w swojej złożoności stanowi doskonały punkt odniesienia.

NOWE TWARZE

Opowieści nowych twarzy

Tekst: Anna Snopkowska, Natalia Oumedjebeur, Oliwia Zając, Kacper Wojtczak, Julia Jaworska

HER Docs Film Festival to wydarzenie poświęcone twórczości dokumentalnej kobiet. Tegoroczna edycja rozpocznie się 22 października, a jedną z sekcji programu będą „Nowe twarze” prezentujące publiczności młode, utalentowane dokumentalistki i animatorki.

W „Nowym twarzach” będziemy mogli zobaczyć aż 18 niezwykle ważnych i aktualnych filmów – zarówno pełno-, jak i krótkometrażowych. W tej pierwszej kategorii znalazły się dwa obrazy: „Między nami” (reż. Dorota Proba, Polska, 2020, 53') oraz „xABo: Ksiądz Boniecki” (reż. Aleksandra Potoczek, Polska, 2020, 73').

Poruszenie ust i serc

Słowo, które przychodzi na myśl od razu po obejrzeniu **„Między nami”** to prostota i tyczy się to zarówno formy, jak i pomysłu. Reżyserka **Dorota Proba** zaprosiła do tego projektu trzy pary różniące się wiekiem i stażem. Każda z nich miała odpowiedzieć na pytania dotyczące związku; tego, jakie cechy w sobie cenią, czy dopuszczają myśl o rozstaniu i co pamiętają ze swojego pierwszego spotkania. Odpowiedzi na te pytania są jednak dla nich jedynie punktem wyjścia do szczerzej rozmowy na temat związku i jego przyszłości. Mimo iż pary rozmawiają o trudnych momentach swojej relacji i wspominają ciężkie chwile, z ekranu bije ciepło i humor. Choć relacja i historia każdej pary są zupełnie inne, jest w tym wszystkim pewna uniwersalność. Niejedna osoba przez pryzmat bohaterów zobaczy swój własny związek.

„Między nami” to debiut reżyserski Doroty Proby, która wcześniej pracowała głównie jako scenografka. Współpracowała m.in. z Teatrem Dramatycznym i Operą Narodową. Od 5 lat, razem z siostrą, tworzy teledyski, dokumenty i reportaże.

„xABo: Ksiądz Boniecki” to nie kolejna filmowa sylwetka. Dokument **Aleksandry Potoczka** umożliwił zabranie głosu osobie, której nakazuje się milczenie. Ksiądz Adam Boniecki nie pojawia się w mediach już od 10 lat. Wypowiedzi medialnej zabroniło mu Zgromadzenie Księżów Marianów, u których przyjął święcenia kapłańskie. Powody są 2 – pierwszy raz zamknięto mu usta, bo sprzeciwiał się dyskryminacji osób LGBT, za drugim, gdy powiedział, że samobójca również może zostać zbawiony. Enklawa Bonieckiego to Tygodnik Powszechny, z którym związany jest od połowy lat 60. I choć kamera podąża za nim także w redakcji TP, a duchowny rozmawia z ludźmi na tematy, za które Marianie starają się go uciszyć – film Aleksandry Potoczka nie jest kontrowersyjną publicystyką. Kinem religijnym także nie. Mogłoby się здаwać, że to film drogi. Drogi szybkiego ruchu, którą bohater pędzi na ratunek potrzebującym i zagubionym. Raz wsiada w pociąg, kiedy indziej w bus, czy tramwaj – prowadzi spotkania nie tylko autorskie, ale i peronowe. Wszędzie spotyka ludzi w potrzebie. Pomaga wierzącym i nie, a na pierwszym miejscu stawia wykluczonych. Każdy jego krok jest motywowany chęcią niesienia pomocy. Gdyby nie sutanna, Boniecki bardziej przypominałby psychoterapeutę. Pewnie dlatego scena rozmowy z prof. Bogdanem De Barbaro sprawia wrażenie istnego porozumienia dusz. Innym ciekawym rozmówcą księdza jest siostra Małgorzata Chmielewska. Udokumentowane dysputy pozwalają poznać przekonania barwnej – choć odzianej w czarną sutannę – postaci, nad którą na co dzień wisi widmo cenzury. Wątki pogłądowe dotyczą problemów Kościoła (np. celibatu, pedofilii czy obłudnego merkantylnizmu). Są też mądrości filozoficzne, wypowiediane przez księdza z przymrużeniem oka. Mimo to, wygłuszone (i kapitalne) zdjęcia Adama Palenty wprowadzają nastrój głębokiej zadumy. Ostatni kadr, podobnie jak jego kontestacyjne przesłanie, powala z nóg.

Autorka filmu jest absolwentką UJ, PWSFTviT i Szkoły Wajdy, reżyserką filmów dokumentalnych, realizatorką obrazu związaną z TVN oraz laureatką nagrody Phil Epistemoni przyznawanej za popularyzację nauki. Na jej filmografię składają się 4 tytuły, w tym 2-krotnie nagrodzony, głośny „Voyage Voyage” (Srebrny Delfin na festiwalu w Cannes i Intermedia-Globe Silver w Hamburgu). „xABo: Ksiądz Boniecki” otrzymał Nagrodę im. Macieja Szumowskiego podczas KFF 2020.

Emocje zamknięte w chwili

Od najdłuższych filmów wypadałoby przejść do tych najkrótszych. Są to trzy etiudy nieprzekraczające czterech minut: **„Dinozaury i większe sprawy”** (reż. Justyna Bilik, Marta Nawrot, prod. Polska, 2018, 2') „Wpuść mnie” (reż. Ania Płonka, prod. Węgry, 2020, 4') i „Wspomnienie obcej osoby” (reż. Helena Oborska, prod. Polska, 2020, 3'). Jeżeli poszukać jeszcze jednego, wspólnego mianownika, to byłby to ważny i aktualny temat – pomimo krótkiej formy wszystkie są napakowane treścią i emocjami.

„Dinozaury i większe sprawy” nawiązują bezpośrednio do wiersza o tym samym tytule autorstwa Ireny Klepfisz – żydowskiej, feministycznej poetki i lesbijki. Poetka porównała w swoim wierszu lesbijski seks do dwóch dinozaurów ocierających się o siebie szyjami. Film mówi więc o relacji i intymności dwóch kobiet, ale też o wyautowaniu się przed innymi.

Scenariusz do filmu **„Wpuść mnie”** powstał latem ubiegłego roku i trudno nie odnieść wrażenia, że jest komentarzem do tego, co działo się w Polsce w ciągu ostatnich miesięcy. Bohater filmu chce być wpuszczony do tajemniczego domu, bo tylko tam będzie mógł żyć w wolności i szczęściu.

„Wspomnienie obcej osoby” to z kolei opowieść o kobiecie, która zмага się z echem przeszłości, próbując jednocześnie zapomnieć i przypomnieć sobie o tym, co się wydarzyło.

Autorkami wszystkich tych filmów, są twórczynie młodego pokolenia. **Justyna Bilik** ukończyła scenariopisarstwo w Szkole Filmowej w Łodzi. Jest autorką kilkunastu scenariuszy do etiud szkolnych. Oprócz tego, zajmuje się także reżyserią. **Marta Nawrot**, twórczyni wizualizacji 3D w filmie „Dinozaury i większe sprawy” specjalizuje się w nowych mediach i designie. Jest współzałożycielką kolektywu Pussymantra i niezależnego wydawnictwa Cyber-Pussy skupionego wokół twórczości cyber i xenofeministycznej w kontekście digital art.

Helena Oborska jest absolwentką Wydziału Reżyserii na tej samej uczelni. Jej najbardziej znanym filmem jest etiuda „Ukąszenie”, za którą otrzymała Srebrnego Lajkonika na KFF w 2019 roku.

Ania Płonka otrzymała dyplom ASP w Warszawie i ukończyła reżyserię w Warszawskiej Szkole Filmowej. Jej działalność artystyczna obejmuje głównie nowe media, wideo i muzykę. Jest też członkinią kobiecego zespołu 8 zł.

Wszystko zostaje w rodzinie

W sekcji „Nowe twarze” znalazły się też trzy filmy poświęcone rodzinie i relacjom z najbliższymi: „We Have One Heart” (reż. Katarzyna Warzecha, Polska, 2020, 11’), „Milo” (reż. Nadia Szymańska, Polska, 2021, 16’) oraz „Papa” (reż. Maryia Yakimovich, Polska, 2020, 29’).

„**We Have One Heart**” to zgrabna rysunkowa animacja przeplatana archiwalnymi materiałami. Historię miłości Polki Haliny i irackiego Kurda Farouka poznajemy dzięki znalezionym przez ich syna Adama listom wymienianym przez parę 40 lat wcześniej. Adam nigdy nie poznał swojego ojca i szedł przez życie w przekonaniu, iż ten zmarł na wojnie. **Katarzyna Warzecha**, reżyserka filmów dokumentalnych i fabularnych oraz była selekcjonerka Gdańsk DocFilm Festival, ustami wnuczka Haliny i Farouka w niezwykle wzruszający sposób opowiedziała historię o poszukiwaniu własnych korzeni i odkrywaniu tajemnic bliskich przodków.

Reżyserką filmu „**Milo**” jest **Nadia Szymańska**, która działa też jako operatorka i scenografka. Dokument to zbiór intymnych kadrów, które opowiadają o trudach samotnego macierzyństwa młodej kobiety i jej syna. Mieszkają w dość rozrywkowej okolicy nad polskim morzem, w przyczepie kempingowej. W dokumencie zostało przedstawione wiele trudnych momentów dla młodej mamy. Twórczyni pokazuje nam, jak Milo i mama spędzają czas wolny, często wychodząc na imprezy i starając się godzić czas wspólny z tym w pojedynkę. Nie jest to idealizująca opowieść o tym, jak młoda mama rzuca wszystko i zatracą się w macierzyństwie – wręcz przeciwnie. Film pokazuje momenty, w których rodzina stara się zbalansować potrzeby dziecka i matki, spędzając wspólnie czas w wesołym miasteczku i zapraszając znajomych na nocnego grilla. Jest to ciekawy dokument pokazujący różne podejścia do macierzyństwa i to, że nie zawsze jest tak cukierkowo, jak nam się może wydawać.

„**Papa**” to dyplomowy film autobiograficzny, swego rodzaju dziennik wspomnień reżyserki. Urodzona w Mińsku **Maryia Yakimovich**, absolwentka liceum plastycznego tamże i ASP w Krakowie, opowiada historię swojego dzieciństwa w cieniu choroby psychicznej ojca. Na ekranie widzimy przewijające się archiwalne zdjęcia ułożone w pełne emocji ruchome kolaże. Autorka stara się po latach odbudować własne „ja” i przerwać wieloletnie milczenie na temat choroby „papy”, co skutkuje nawiązaniem z nim całkiem nowej relacji i wreszcie okazaniem prawdziwych uczuć.

Echa wspomnień

Poszukiwanie korzeni czy własnej tożsamości to nie tylko badanie losów przodków i praca nad relacją z bliskimi. Choć każdego dnia patrzymy z nadzieją w przyszłość, to teraźniejszość i przeszłość naprawdę nas kształtują.

Na pozór oderwane od siebie obrazy dokumentu „**Z ziemią w buzi**” (reż. **Ewelina Rosińska**, Niemcy, 2020, 20’), tworzą sekwencję dokumentującą tożsamość reżyserki, która łączy w swoim filmie ujęcia związane z patriotyzmem, religią, naturą i codziennym życiem. Ewelina Rosińska, absolwentka reżyserii i produkcji na Deutsche Film und Fernsehakademie w Berlinie zabiera nas w podróż po strzępkach wspomnień i planów na przyszłość.

W „**Wielkim strachu**” (reż. **Pawlina Carlucci Sforza**, Polska, 2020, 28’) oglądamy pomarszczone twarze starych ludzi – świadków przerażających wydarzeń rozgrywających się w lesie Dębrzyna na Podkarpaciu tuż po II wojnie światowej. To tu z rąk rodaków ginęli Polacy powracający z robót w Niemczech, zasilając listę „zaginionych podczas wojny”. To tu przez 70 lat panowała zmowa milczenia i to tu nadal ukrywana jest tożsamość sprawców. W kontraście do opowieści świadków na ekranie co jakiś czas ukazują się archiwalne nagrania uśmiechniętych, stęsknionych za ojczyzną i rodzinami ludzi wyskakujących z pociągów wracających z Niemiec. „Wielki strach” to drugi film Pawliny Carlucci Sforzy, reżyserki i scenarzystki, laureatki nagrody za Najlepszy Film Dokumentalny („Nie sądzić”) podczas Festiwalu Grand Off 2017.

Kino drogi

Ze wspomnieniami i szukaniem własnego „ja” wiąże się również szeroko rozumiana podróż. Czasem najciekawszą wycieczką jest wędrowka do wnętrza samego siebie. Reżyserka filmu „**Komfort**” (Polska, 2018, 10’), **Weronika Banasińska**, ukończyła ASP w Krakowie. Obecnie jest ilustratorką oraz animatorką, która w niezwykle sposób potrafi zaprowadzić nas do miejsc, o których dawno zapomnieliśmy. „Komfort” to mieszanka emocji – od ekscytacji po zaniepokojenie.

Ale podróż to przede wszystkim poznawanie odległych miejsc, jak w dokumencie „**Sarha**” (Polska, 2021, 13’) autorstwa **Jaśminy Wójcik**, w którym dwie dziewczynki opowiadają nam o wycieczce do Palestyny. Reżyserka jest polską aktywistą i artystką, która stara się łączyć obie dziedziny, tworząc sztukę zaangażowaną. W filmie „Sarha” główną oś narracyjną stanowią komentarze dzieci. Zdecydowanie podoba im się Palestyna, jest kolorowa, ciekawa i spójna. Zoja i Lea podsumowują konflikt pomiędzy Izraelczykami i Palestyńczykami w sposób niezwykle prosty: jedni chcą zabrać dom drugim. Dla dziewczynek istota konfliktu jest bezsensowna. Palestyna to piękne miejsce z miłymi ludźmi, a występująca tam agresja jest dla dzieci bezpodstawna i nastawiona jedynie na zdobywanie, a nie na ludzi i miejsca. Film posiada ciekawie skomponowaną fabułę i jest lekki w formie, dzięki młodym bohaterom, dotyka ważnych i aktualnych treści w nieoczywisty sposób.

Podróż to też emigracja i związane z nią problemy. „**Obyś nie musiała tutaj wrócić**” (reż. **Anastazja Naumenko**, Polska, 2020, 9’) ukazuje historię młodej dziewczyny, emigrantki, która wraz z wyjazdem do obcego kraju odkrywa, że nowa rzeczywistość nie jest w stanie zrekompensować jej tęsknoty za bliskimi i poczucia bezpieczeństwa. Anastazja Naumenko, absolwentka ASP w Krakowie, ukazuje zupełnie nową perspektywę współczesnej emigracji.

Od stóp do głów

Wspomniane już odkrywanie siebie, poznawanie własnego „ja” oznacza prawdopodobnie konieczność stanięcia przed lustrem i zaakceptowania swojego wyglądu fizycznego. W sekcji „Nowe twarze” zobaczymy dwa dokumenty o tematyce związanej z cielesnością.

W filmie „**Ja i moja gruba dupa**” (reż. **Yelyzaveta Pysmak**, Polska, 2020, 11’) młoda dziewczyna postanawia poddać się drastycznej diecie, która prowadzi ją do skrajnego wychudzenia. Traci jednak nie tylko kilogramy, ale i radość życia. Reżyserka, Yelyzaveta Pysmak, w ciekawy sposób podchodzi do aspektu zaakceptowania siebie w pełni – swojej wagi, wyglądu: miłość do samej siebie można osiągnąć tylko poprzez pogodzenie się z przeszłością.

Odkrywanie swojej cielesności odbywa się zazwyczaj w samotności. Tak jest także w filmie „**Ciałość**” (Polska, 2020, 6’) autorstwa **Weroniki Szymy**, studentki III roku animacji na PWSFTviT w Łodzi. Debiut filmowy reżyserki,

„Bies i kat”, otrzymał pierwszą nagrodę w konkursie animacji podczas festiwalu Ars Independent, a ona sama nie przestaje zaskakiwać połączeniami skojarzeń i kształtów wykorzystywanych w jej produkcjach. Główna bohaterka „Ciałości” rozbiera się przed lustrem. Zaczyna wędrować swoimi dłońmi po ciele, z początku niepewnie, potem stopniowo coraz odważniej. Erotyczna gra kobiety przedstawiona jest za pomocą konturów, delikatnych kolorów i linii, tworząc wysublimowany obraz eksperymentowania ze swoją seksualnym „ja”.

Na tropie problemów współczesnego świata

Problemy współczesnego świata można wymieniać w nieskończoność, jednak dziś najważniejszymi z nich wydają się pandemia, wyzysk i narkotyki. Pandemia koronawirusa może wydawać się niektórym końcem świata. Jednak czy nie jest tylko małym wydarzeniem w cyklu zdarzeń ludzkości? **Karolina Biedrowska**, w swoim filmie **„Wieczny powrót”** (Polska, 2021, 6') ukazuje powtarzalność zjawisk oraz zwykłą płynność życia.

Reżyserka **„Stolen Fish. Kiedy zabraknie ryb”** (Polska, Wielka Brytania, 2020, 30'), **Gosia Juszcak**, jest wszechstronną twórczynią – oprócz reżyserowania zajmuje się tłumaczeniem i prawami człowieka. Dokument został stworzony w Gambii, małym kraju w Afryce Zachodniej. Dla mieszkańców regionu niezwykle ważne są ryby, które stanowią główne źródło pożywienia i zapewniają wiele miejsc pracy. Film Gosi Juszcak przedstawia problemy mieszkańców miasta Gunjur. Chińskie koncerny wytwarzające mączkę rybną na paszę dla zwierząt w innych częściach świata zabierają lokalnym mieszkańcom pokarm i środki do życia. Ogromne statki wyławiają olbrzymie kontenery ryb w celu ich przetworzenia, a dla Gambijczyków zostaje niemalże nic. Neokolonializm i nieetyczny chiński biznes są dla mieszkańców małego afrykańskiego kraju wyniszczającą codziennością.

„Takie piękne miasto” (Polska, 2019, 8') to krótka historia kobiety, która zaniepokojona widokiem swojego partnera całującego inną, wybiega z mieszkania w kamienicy, by się z nim skonfrontować. Przemierzając ulice miasta, napotyka na coraz niebezpieczniejsze sytuacje. Ostatecznie, samotna wyprawa prowadzi do tragedii. Reżyserka, **Marta Koch**, studentka 5 roku PWSFTviT w Łodzi, odcieniami czerwieni, czerni i bieli namalowała przed widzom obraz, obok którego nie da się przejść obojętnie.

Wszystkie filmy z sekcji „Nowe twarze” prezentują tematy szczególnie bliskie festiwalowi HER Docs, jak równo-uprawnienie, walka z dyskryminacją, seksualność i prawa człowieka. HER Docs jest jedynym festiwałem w Polsce, który pozwala spojrzeć na te tematy wyłącznie z kobiecej perspektywy. Tegoroczna, hybrydowa formuła pozwoli zapoznać się z kobiecymi historiami również tym widzom, którzy nie będą mogli uczestniczyć w pokazach stacjonarnych w warszawskich kinach. Notujcie więc w kalendarzu termin festiwalu, a w pamięci nazwiska nowych twórczyń, bo z pewnością jeszcze o nich usłyszymy!

...and codes that break my heart. Anyway.

Weronika Wysocka, Amy Muhoro

POLSKA / 2020 / 6 MIN.

Żyjąc, przewijając, chłonąc informacje, razem obserwowaliśmy, jak nasze systemy nerwowe i poznawcze rozpływają się w hiperrzeczywistości. Pobudzeni przez nią wszyscy przeżywamy epizody psychotyczne siedząc w fotelu. Uderzając w ścianę bezsilności, racjonalizujemy słabości, porzucamy logikę. (Nie)widoczność wielkich potentatów energetycznych pojawiających się codziennie na naszych ekranach zderza się w naszych umysłach z niewyobrażalnie silną potrzebą odzyskania wolności i przywrócenia sprawiedliwości. Weronika Wysocka i Amy Muhoro przeprowadziły artystyczne śledztwo, ukazujące proces przyczynowo-skutkowy ekstrakcji danych przez prywatne firmy. Film to wizualna reprezentacja umysłu nowego pokolenia aktywistek_ów, które chcąc walczyć o swoje prawa, tracąc zdrowy rozsądek, obwiniając się za brak odpowiednich systemów oporu – choć wiedzą, że dostęp do nich mają tylko wysoko wyspecjalizowani ekspertki_ci.

Wystawa „WĄSKI PRZEŚWIT NA DOLE NIEBA”

TWÓRCZYNIE I TWÓRCY

Reżyseria: Weronika Wysocka

Scenariusz: Weronika Wysocka, Amy Muhoro

Występuje: Eliza Chojnacka

Zdjęcia: Filip Skrońc

Montaż: Weronika Wysocka

Dźwięk: Zoi Mikhailova

Muzyka: PIANO FANTASIA „Song for Denise” (Mike Serbee & Tidee),
CRC MUSIQUE / SACEM

Producentka: Maria Nowakowska

Produkcja: Muzeum Sztuki Nowoczesnej w Warszawie

Właścicielki praw: Weronika Wysocka, Amy Muhoro

Język: angielski

Strona: www.weronikawysocka.com

...i pewnego dnia umarli razem

reż. Pola Rader

ROSJA, NIEMCY / 2021 / 9 MIN.

POLSKA PREMIERA

„Żyli długo i szczęśliwie” – tak kończą się wszystkie historie miłosne, których Pola Rader słuchała jako dziecko. Ale jak te opowieści kończą się w prawdziwym życiu? Reżyserka przygląda się romantyzacji pojęcia miłości i zderzeniu go z surową rzeczywistością, interesuje ją w jakim stopniu kulturowy obraz miłości wpływa na nasze działania. Ten wizualny manifest, wykorzystując romantyczną estetykę, pracuje z wyidealizowanym obrazem niedoskonałego związku. Korzystając z osobistych doświadczeń reżyserka analizuje relację swoich rodziców. Kiedy była mała, kochali się; rozwiedli się gdy była nastolatką, a teraz – gdy jest już dorosłą kobietą – znowu są ze sobą, oraz z bagażem swoich doświadczeń.

23.10 13:15 Kinoteka

TWÓRCZYNIE I TWÓRCY

Reżyseria: Pola Rader

Scenariusz: Pola Rader

Zdjęcia: Pola Rader

Montaż: Pola Rader

Dźwięk: Pola Rader

Muzyka: Green Boodah BDA WBK (Anton Sysoev)

Producentka: Pola Rader

Produkcja: Pola Rader

Właścicielka praw: Pola Rader

Język: bez dialogu

Strona: www.polarader.com/film

(is love) about keeping things private

Weronika Zalewska

POLSKA / 2021 / 4 MIN.

ŚWIATOWA PREMIERA

„(is love) about keeping things private” to wizualna i poetycka retoryka nad pojęciem miłości, które wykracza poza to, co prywatne i romantyczne, ludzkie i nieludzkie, zaplanowane i otwarte. Kwestionując modele miłości i przemocy prezentowane w kulturze masowej, które wpływają na naszą codzienność, Weronika Zalewska wchodzi w dialog z książką „All About Love” bell hooks i bada potencjał miłości w budowaniu relacji opartych na szacunku, zaangażowaniu i otwartości na przemianę - cechach, które są potencjalnym budulcem zdrowych społecznych ekosystemów. Odnosząc się krytycznie do tytułu filmu, artystka obserwuje zwierzęta w zamkniętych, stworzonych przez człowieka przestrzeniach, prowadząc dialog ze złożonościami, jakie niesie ze sobą współczesna miłość, gdy jest rozpakowywana. Uznanie zarówno bólu, jak i potencjału, jaki niesie ze sobą czuła obserwacja jest również hołdem dla wielu współczesnych naukowczyń i naukowców, które w swojej pracy postanowiły na dobre rozprawić się z oświeceniowym podejściem do obiektywizmu.

Praca powstała na HER Docs Film Festival 2021.

Wystawa „WĄSKI PRZEŚWIT NA DOLE NIEBA”

TWÓRCZYNI E I TWÓRCY

Reżyseria: Weronika Zalewska
Scenariusz: Weronika Zalewska
Zdjęcia: Weronika Zalewska
Montaż: Weronika Zalewska
Dźwięk: Weronika Zalewska
Producentka: Weronika Zalewska
Produkcja: Weronika Zalewska
Właścicielka praw: Weronika Zalewska

Język: angielski

(Nie)matka

reż. Andrea Testa

ARGENTYNA / 2019 / 66 MIN.

POLSKA PREMIERA

Oryginalny tytuł filmu, „Niña mamá”, zawiera dwuznaczność – bohaterki to matki małych dzieci, ale jednocześnie same jeszcze prawie są dziećmi. Niechciane ciąży, brak edukacji seksualnej, dorastanie w ubóstwie, czy niebezpieczne i potajemne aborcje to codzienność młodocianych matek, przebywających w jednym z argentyńskich publicznych szpitali. Oszczędny formalnie dokument, który jest blisko swoich bohaterek oraz nadziei na lepsze życie i lęków o przyszłość.

Michał Matuszewski

Specjalne podziękowania dla Marii Very (Kino Rebelde) i reżyserki Andrei Testy.

24.10 18:45 Kinoteka

26.10 20:45 Kinoteka

TWÓRCZYNI E I TWÓRCY

Reżyseria: Andrea Testa

Scenariusz: Andrea Testa, Francisco Márquez

Zdjęcia: Gustavo Schiaffino

Montaż: Lorena Moriconi

Dźwięk: Abel Tortorelli

Producentki_ci: Luciana Piantanida, Andrea Perner, Francisco Márquez

Produkcja: Pensar con las Manos in co-production with: Insomnia Films, Colectivo Hombre Nuevo

Właściciel praw: Kino Rebelde (María Vera)

Język: hiszpański

Strona: www.kinorebelde.com/mother-child

@youngvodka_

reż. Léa Hall

SZWAJCARIA / 2018 / 15 MIN.

POLSKA PREMIERA

Zakłada stringi i kabaretki – klik. 230 lajków. Podobnie jak wiele młodych kobiet, Nicole prezentuje się w skąpych ubraniach i prowokujących pozach na swoim instagramowym koncie. Pomyślałam: Dlaczego? Teraz pytam się jej.

23.10 16:15 Kinoteka

TWÓRCZYNIE I TWÓRCY

Reżyseria: Léa Hall

Scenariusz: Léa Hall

Zdjęcia: Robin Angst

Montaż: Nefeli Chrysa Avgeris

Dźwięk: Antonia Meile, Beni Mosele

Muzyka: Serafin Aebli

Producentka: Edith Flückiger

Produkcja: Bachelor Video, Lucerne School of Art and Design
(HSLU Studienbereich Video)

Właściciel praw: Bachelor Video, Lucerne School of Art and Design
(HSLU Studienbereich Video)

Język: szwajcarski niemiecki, angielski

Strona: www.bavideo.blog/youngvodka

SWISS FILMS

Schweizerische Eidgenossenschaft
Confédération suisse
Confederazione Svizzera
Confederaziun svizra

Ambasada Szwajcarii w Polsce

\$ingapur

reż. Lan Yu

SINGAPUR / 2019 / 4 MIN.

POLSKA PREMIERA

Z punktu widzenia singapurskiego taksówkarza. Reżyserka ukazuje dzień z życia Ah Hocka należącego do pokolenia, w którym praca pozwala co najwyżej na przetrwanie w najdroższym mieście świata. Krótka, czuła obserwacja na styku prawdy i fikcji.

Michał Matuszewski

22.10 18:15 Elektronik

23.10 11:30 Kinoteka

TWÓRCZYNI E I TWÓRCY

Reżyseria: Lan Yu

Scenariusz: Lan Yu, Danial Razak, Tan Li Jing

Zdjęcia: Clement You

Montaż: Danial Razak

Dźwięk: Cheng Lijie

Muzyka: Cheng Lijie, Chleo Lee, Daniel Tai

Producentka: Diane Therese Rozario

Produkcja: Grace Tay, Roy Chua, Marvin Chan, Elton Lim

Właściciel praw: Weave Pte Ltd

Język: angielski, mandaryński, tagalski

Strona: www.promofest.org/films/ingapura

2857

reż. Antonina Nowacka

POLSKA / 2020 / 22 MIN.

WARSZAWSKA PREMIERA

Antonina Nowacka wyobraża sobie rzeczywistość około roku 2857. Świat zamieszkiwać będą wówczas istoty pochodzące od człowieka, jednak istniejące w radykalnie zsyntetyzowanej formie fal elektromagnetycznych, które współcześni ludzie odbierają jako dźwięki o specyficznych częstotliwościach. Zdjęcia do filmu powstawały na przestrzeni kilku lat, podczas wycieczek w najróżniejsze rejony górskie, w celu dokumentacji przestrzeni i środowisk niesprzyjających bytowaniu „tradycyjnej” formy istot ludzkich.

22.10 18:15 Elektronik

TWÓRCZYNIE I TWÓRCY

Reżyseria: Antonina Nowacka
Scenariusz: Antonina Nowacka
Zdjęcia: Antonina Nowacka
Montaż: Antonina Nowacka
Dźwięk: Antonina Nowacka
Muzyka: Antonina Nowacka
Producentka: Antonina Nowacka
Produkcja: Antonina Nowacka
Właścicielka praw: Antonina Nowacka

Język: bez dialogu

Strona: www.antoninanowacka.com

93Queen. Chasydki na ratunek!

reż. Paula Eiselt

USA / 2018 / 90 MIN.

Rozgrywający się w żydowskiej enklawie Borough Park w Brooklynie film dokumentalny poświęcony grupie nieustępliwych chasydek, które walczą z patriarchatem w swojej społeczności, organizując pierwsze w Nowym Jorku kobiece pogotowie ratunkowe. Reżyserka w bezprecedensowy sposób umożliwia wgląd w zamknięte środowisko, tworząc wyjątkowy portret grupy silnych kobiet, które biorą sprawy w swoje ręce i zmieniają swoje otoczenie od wewnątrz.

Specjalne podziękowania dla Warsaw Jewish Film Festival.

24.10 16:00 Kino Muranów

28.10 20:30 Kinoteka

TWÓRCZYNIĘ I TWÓRCY

Reżyseria: Paula Eiselt

Zdjęcia: Paula Eiselt

Montaż: Sunita Prasad, Rebecca Laks

Muzyka: Laura Karpman

Producentki_ci: Paula Eiselt, Heidi Reinberg, Adam Bolt

Produkcja: MALKA FILMS, SWR in co-production with: ARTE, American Documentary | POV, INDEPENDENT TELEVISION SERVICE (ITVS)

Właścicielka praw: Paula Eiselt

Język: angielski, jidysz, hebrajski

Strona: www.93queen.com

All inclusive

reż. Corina Schwingruber Ilić

SZWAJCARIA / 2019 / 10 MIN.

WARSZAWSKA PREMIERA

Wycieczkowiec jako miejsce tak absurdalne, że zachwyca i wizualnie, i antropologicznie. Krytyczna, ale też czuła i brawurowa formalnie obserwacja ludzi, którzy spędzają bez troskie wakacje na morzu nie przejmując się śladem węglowym.

Michał Matuszewski

22.10 18:15 Elektronik

23.10 16:15 Kinoteka

TWÓRCZYNI E I TWÓRCY

Reżyseria: Corina Schwingruber Ilić

Scenariusz: Corina Schwingruber Ilić

Zdjęcia: Nikola Ilić

Montaż: Corina Schwingruber Ilić

Dźwięk: Robert Büchel

Muzyka: Heidi Happy

Producentka: Stella Händler

Produkcja: freihändler Filmproduktion

Właściciel praw: Square Eyes

Język: bez dialogu

Strona: squareeyesfilm.com/shorts/allinclusive

SWISS FILMS

Schweizerische Eidgenossenschaft
Confédération suisse
Confederazione Svizzera
Confederaziun svizra

Ambasada Szwajcarii w Polsce

Balkon i nasze marzenia

reż. Aylin Kuryel

TURCJA / 2020 / 14 MIN.

POLSKA PREMIERA

Wyraziste sny były jedną z powszechnych reakcji emocjonalnych na pandemię, co mogło rekompensować brak interakcji społecznych i fizycznych spotkań. Pandemiczny film balkonowy a jednocześnie katalog takich snów. Reżyserka zestawia lockdownowe, obserwacyjne zdjęcia z opisami marzeń sennych różnych osób. Zmartwienia i pragnienia, które zostały poddane kwarantannie w głębi umysłu, wychodzą na powierzchnię i przeplatają się z dźwiękami, muzyką, oklaskami i ulicznymi protestami.

25.10 18:30 Kinoteka

TWÓRCZYNIE I TWÓRCY

Reżyseria: Aylin Kuryel
Scenariusz: Aylin Kuryel
Zdjęcia: Aylin Kuryel
Montaż: Aylin Kuryel
Dźwięk: Firat Yücel
Producentka: Aylin Kuryel
Produkcja: Aylin Kuryel
Właścicielka praw: Aylin Kuryel

Język: turecki

Bezpaństwo

reż. **Michèle Stephenson**

USA, KANADA, DOMINIKANA, HAITI / 2020 / 97 MIN. POLSKA PREMIERA

W 1937 roku dominikańska armia dokonała eksterminacji tysięcy haitańskich migrantów i Dominikańczyków haitańskiego pochodzenia, realizując rasistowską, anty-haitańską politykę reżimu Rafaela Trujillo. Niemal osiem dekad później, w roku 2013, Sąd Najwyższy Republiki Dominikańskiej odebrał obywatelstwo ponad 200 tysiącom obywateli i obywaterek pochodzenia haitańskiego, czyniąc ich bezpaństwowcami. W tych tragicznych okolicznościach młoda prawniczka Rosa Iris prowadzi oddolną kampanię na rzecz sprawiedliwości społecznej i przeciw korupcji państwa. Reżyserka Michèle Stephenson tropi skomplikowane źródła współczesnej dominikańskiej polityki, kiedy usankcjonowany państwowo rasizm przesącza się coraz bardziej do urzędów, towarzyskich spotkań i protestów ulicznych.

23.10 18:00 Kinoteka

25.10 20:45 Kinoteka

TWÓRCZYNIĘ I TWÓRCY

Reżyseria: Michèle Stephenson

Scenariusz: Michèle Stephenson

Zdjęcia: Alfredo Alcántara, Tito Rodriguez, Naiti Gámez, Nadia Hallgren, Jaime Guerra, Pedro Arnau Bros Santana

Montaż: Sophie Farkas-Bolla

Dźwięk: Ryan Birnberg, Chris Guglick, Matt McKenzie

Muzyka: Ben Fox

Producentki: Jennifer Holness, Lea Marin, Michèle Stephenson

Produkcja: Hispaniola Productions in co-production with: National Film Board of Canada (NFB)

Właściciel praw: National Film Board of Canada (NFB)

Język: hiszpański, kreolski haitański

Strona: www.nfb.ca/film/stateless

kontakt

WATCH
DOCS

Ciałość

reż. Weronika Szyma

POLSKA / 2020 / 6 MIN.

Krótki film o przyjemności. Występują: kobieta i jej własne odbicie w lustrze. W animacji Weroniki Szyma akt jest pasmem ciągłych metamorfoz, od rozdrganych białych nitek do mocnych, kolorowych maźnięć. To też proces poznawania samej siebie, przez grę odbić i zmiany perspektywy, przekraczanie, naruszanie konturów, granicy między wnętrzem a zewnątrz. Fantazja seksualna, która otwiera ciało i otwiera głowę.

Klara Cykorz

24.10 13:00 Kinoteka

24.10 15:15 Kinoteka

25.10 20:30 Elektronik

TWÓRCZYNIE I TWÓRCY

Reżyseria: Weronika Szyma

Animacja: Weronika Szyma

Montaż: Weronika Szyma, Agnieszka Białek

Muzyka: Damian Czajka

Producentka: Agata Golańska

Produkcja: Państwowa Wyższa Szkoła Filmowa, Telewizyjna i Teatralna w Łodzi

Właściciel praw: Studio Filmowe Indeks, Państwowa Wyższa Szkoła Filmowa, Telewizyjna i Teatralna w Łodzi

Język: polski

Strona: www.weronikaszyma.com/lushfulness

Cichy sztorm

reż. Anaïs Moog

SZWAJCARIA / 2019 / 13 MIN.

POLSKA PREMIERA

W poetyckim, krótkim filmie reżyserka spotyka się z kobietami, których twarze i głosy opowiadają o utracie bliskich i zrujnowanych życiach. Morze daje szansę na lepsze życie. Jednak dla bohaterek oznacza brak nadziei na zobaczenie ukochanych ciał, i bolesną medytację w rytm fal.

23.10 11:30 Kinoteka

23.10 16:15 Kinoteka

TWÓRCZYNIE I TWÓRCY

Reżyseria: Anaïs Moog

Scenariusz: Anaïs Moog

Zdjęcia: Anaïs Moog

Montaż: Pierre Schlessen

Dźwięk: Ahmed Maalaoui, Björn Cornélius, Philippe Ciompi

Producentka: Gabriela Bussmann

Produkcja: GoldenEggProduction w koprodukcji z: HEAD – Genève

Właściciel praw: GoldenEggProduction

Język: tunezyjski arabski

Strona: www.goldeneggproduction.ch/portfolio-item/silent-storm/#tab-id-2

Cisza na antenie

reż. **Juliana Fanjul**

SZWAJCARIA, MEKSYK / 2019 / 78 MIN.

POLSKA PREMIERA

Marzec 2015 roku. Z powodu nacisków politycznych pod byle pretekstem zostaje zwolniona z pracy wraz ze swoim zespołem ze stacji radiowej MVS Carmen Aristegui, główny głos niezależnego dziennikarstwa w Meksyku. Następnego dnia ponad 200 000 osób demonstruje i podpisuje petycję wzywającą do jej powrotu na antenę i opowiadającą się przeciw cenzurze. Mimo tej wyjątkowej mobilizacji stacja nie ustępuje. Kim jest ta kobieta? Jak stała się ikoną oporu i wolności słowa w Meksyku? Kim są jej główni wrogowie? Dlaczego wciąż żyje, skoro dziesiątki jej kolegów i koleżanek zostało zamordowanych w ostatnich latach i miesiącach? Czy znajduje się w pułapce roli, w której nie chciała być? Polityczny dokument pokazujący trudną i niebezpieczną walkę Carmen o odzyskanie wolności słowa i prawo do informacji. Kobieta musi się mierzyć z monopolistyczną koncentracją mediów, z autorytarnym i skorumpowanym systemem politycznym, a wszystko to w klimacie gróźb i ciągłego zastraszania ze strony handlarzy narkotyków.

26.10 21:00 Kinoteka

28.10 20:30 Muranów

TWÓRCZYNI E I TWÓRCY

Reżyseria: Juliana Fanjul

Zdjęcia: Jérôme Colin

Montaż: Yael Bitton

Dźwięk: Carlos Ibanez-Diaz

Muzyka: Marc Parazon

Producenci: Philippe Coeytaux, Nicolas Wadimoff

Produkcja: Akka Films w koprodukcji z: Cactus Docs,
RTS - Radio Télévision Suisse

Właściciel praw: Lightdox

Język: hiszpański

Strona: lightdox.com/radio-silence

SWISS FILMS

 Schweizerische Eidgenossenschaft
Confédération suisse
Confederazione Svizzera
Confederaziun svizra

Ambasada Szwajcarii w Polsce

kontakt

Córka mułły

reż. **Mahdieh Mirhabibi, Hassan Solhjou**

IRAN, WIELKA BRYTANIA / 2019 / 72 MIN.

POLSKA PREMIERA

Poruszająca historia irańskiej rodziny, której głową jest konserwatywny, popierający reżim mułły, zarazem ojciec niepokornych dzieci, w tym reżyserki filmu. Mahdieh jest fotografką, ale za publikowanie zdjęć z antyrządowych protestów ma zakaz pracy w kraju. Planuje uciec z Iranu ze swoim chłopakiem, ale sprawy stają się coraz bardziej skomplikowane. W międzyczasie bardzo wnikliwie przygląda się swojej rodzinie, w której ścierają się przeciwstawne poglądy, bolesna polityka, ale też trudy codziennego wspólnego życia i uczucia.

Michał Matuszewski

22.10 20:30 Kinoteka

24.10 11:15 Kinoteka

27.10 20:45 Muranów

TWÓRCZYNIE I TWÓRCY

Reżyseria: Mahdieh Mirhabibi, Hassan Solhjou

Zdjęcia: Mahdieh Mirhabibi, Marzieh Mirhabibi, Ali Akbar Mirhabibi

Montaż: Hassan Solhjou

Dźwięk: Ensieh Maleki, Masood Azizi

Producentki_ci: Mahdieh Mirhabibi, Hassan Solhjou

Produkcja: TFC

Właściciel praw: TFC

Język: perski

Strona: www.hassansolhjou.com/films#h.xztuk6g9lhe8

„Curve”.

Magazyn, który wyprzedził czas

reż. Jen Rainin, Rivkah Beth Medow

USA / 2020 / 95 MIN.

POLSKA PREMIERA

Dorastając, Franco nie spotkała się z jakąkolwiek reprezentacją queerowych kobiet – nie wiedziała nawet, że istnieją kobiety homoseksualne. Jej życie zmieniło się zupełnie, kiedy sama odkryła że jest lesbijką. W 1990 roku stworzyła bezpieczną przestrzeń dla lesbijek pod egidą magazynu „Deneuve”, który, w bardzo niespodziewanych okolicznościach, zmienił później nazwę na „Curve”. Podejście Franco do zagrożeń i wymazywania obecności lesbijek w dyskursie lat 90. miało na celu podniesienie na duchu tej społeczności i nadanie jej należnej widzialności. Magazyn zbudował podwaliny pod istnienie wielu innych intersekcyjnych ruchów, prowadzonych do dziś przez dzisiejsze aktywistki i aktywistów w obliczu rosnących zagrożeń wobec społeczności LGBTQ. Dekady od założenia czasopisma, gdy dziedzictwo Franco staje pod znakiem zapytania, kobieta rewiduje swoje życie po unieruchamiającej ją poważnej kontuzji i postanawia zrozumieć współczesne aktywistki LGBTQ. Film z udziałem Andrei Pino-Silva, Kim Katrin, Denice Frohman, Amber Hikes, Jewelle Gomez, Melissy Etheridge i Lei DeLari oraz muzyką skomponowaną przez legendarną Meshell Ndegeocello jest celebracją dziedzictwa ruchustworzonego w latach 90., ale również uważnym spojrzeniem w jego przyszłość.

23.10 20:30 Elektronik

24.10 20:45 Kinoteka

TWÓRCZYNIE I TWÓRCY

Reżyseria: Jen Rainin, Rivkah Beth Medow

Scenariusz: Jen Rainin, Jess Congdon, Rivkah Beth Medow, Sara St. Martin Lynne

Zdjęcia: Svetlana Cvetko

Montaż: Jessica Congdon

Dźwięk: Luiza Sa-Davis, Emily Strong, Claudia Katayanagi, Laurretta Molitor, Paige Goedkoop, Iryna Kucherenko, Avantika Nimbalkar, Mary Wong, Harley O'Neill, Kip Wilkin

Muzyka: Meshell Ndegeocello

Producentki: Rivkah Beth Medow, Lindsey Dryden

Produkcja: Frankly Speaking Films

Właściciel praw: The Film Collaborative

Język: angielski

Strona: www.curvemagmovie.com

Cyber zaślubiny z krewetkami solankowymi

**WetMeWild (Justyna Górowska, Ewelina Jarosz),
we współpracy z Annie Sprinkle, Beth Stephens**
USA / 2021 / 20 MIN.

ŚWIATOWA PREMIERA

Zainspirowane performansami ekoseksualnych zaślubin, zainicjowanych przez Annie Sprinkle i Beth Stephens, cyber-nimfy, Ewelina Jarosz i Justyna Górowska, poślubiły krewetki solankowe. Ceremonia międzygatunkowych zaślubin stała się częścią filmu dokumentalnego, „Antypomnik dla krewetek solankowych: ekoseksualna historia”, wzbogaconego technologią rozszerzonej rzeczywistości (AR). Panny młode zachęcają do pokochania krewetek solankowych, a także zdobywania wiedzy na temat zagrożeń ich ekosystemu. Ekoseksualne zaślubiny z krewetkami solankowymi Wielkiego Jeziora Słonego odbyły się na półwyspie Rozel Point nieopodal „Spiralnej grobli” (1970), pracy land-artowej Roberta Smithsona, a do ich realizacji wykorzystana została zaawansowana technologia, która wywoła krewetki solankowe w rozszerzonej rzeczywistości (AR). Planetarne cyfrowe zaślubiny były pierwszą tego typu więcej-niż-ludzką ceremonią ślubną na świecie, a dzięki aplikacji Artemia każda osoba używająca smartfona, działającego w systemie Android, może cieszyć się eksplorowaniem cyfrowej przyrody oraz stać się częścią posthumanistycznej wspólnoty w rozszerzonej rzeczywistości.

Praca powstała na HER Docs Film Festival 2021.

Wystawa „WĄSKI PRZEŚWIT NA DOLE NIEBA

TWÓRCZYNIE I TWÓRCY

Koncepcja: dr Ewelina Jarosz

Dyrektor artystyczna i specjalistka od AR: dr Justyna Górowska

Reżyseria i produkcja performansu: dr. Joy Brooke Fairfield

Kostiumy: Martyna Koltun @martyna_koltun

Czarno-biały

reż. Eluned Zoë Aiano, Anna Benner

CZECHY, NIEMCY / 2019 / 19 MIN.

Czeskie miasteczko Třeboň (8 tysięcy mieszkańców_nek) niespodziewanie znalazło się w środku zainteresowania międzynarodowych mediów, kiedy światowa prasa dziwnym zbiegiem okoliczności podchwyciła liczącą ponad siedemdziesiąt lat, lokalną legendę z okresu II wojny światowej. Legenda, a właściwie plotka, mówiła o miejscowej pielęgniarce, która, zgwałcona i zarażona kiłą przez niemieckiego żołnierza, podjęła wywrotową misję wywołania epidemii syfilisu wśród oddziałów okupanta. Ta jednoosobowa operacja powiodła się na tyle, że Gestapo oficjalnie nakazało jej egzekucję. A w każdym razie tak mówi wersja, która przedostała się po siedemdziesięciu latach do mediów – mieszkanki i mieszkańcy rodzinnej miejscowości mają jednak swoje własne wariacje tej historii. Film tworzy z nich kolaż, tropi źródła legendy, łącząc wywiady, materiały filmowe, animację i portret miasteczka.

25.10 18:00 Kinoteka

TWÓRCZYNIE I TWÓRCY

Reżyseria: Eluned Zoë Aiano, Anna Benner

Zdjęcia: Klára Belicová

Montaż: Eluned Zoë Aiano

Dźwięk: Vojtěch Knot, Michał Krajczok

Muzyka: Raphael Tschernuth

Producentka: Linda Dědková

Produkcja: ZLA Films, Punk Film

Właściciel praw: ZLA Films

Język: czeski

Strona: www.zlafilms.com/blackandwhite

Część mnie

reż. **Dorothy Allen-Pickard**

WIELKA BRYTANIA / 2020 / 4 MIN.

POLSKA PREMIERA

Porywający film taneczny o relacji osób po amputacji z ich ciałem i kończynami. Dla bohaterek i bohaterów protezy mogą być biżuterią, nieprzewidywalnymi przyjaciółkami, kompankami do tańca, albo integralną częścią ciała. Ruch przeplata się tu z dialogiem oraz refleksją o zmysłowej relacji ze światem, ze szczególnym uwzględnieniem tego, jak architektura i dizajn mogą wpływać na nasze życie fizyczne i emocjonalne.

23.10 16:00 Elektronik

28.10 20:30 Kinoteka

TWÓRCZYNI E I TWÓRCY

Reżyseria: Dorothy Allen-Pickard

Zdjęcia: Jack Wells

Montaż: Dorothy Allen-Pickard

Dźwięk: Ben Hauke, Adina Astrate

Muzyka: Batsumi

Producentki: Julie Machin, Lucy Pullicino

Produkcja: My Accomplice

Właścicielka praw: Dorothy Allen-Pickard

Język: angielski

Strona: www.dorothyallenpickard.com

WIMIN

G^{OOD}RLS

ofeminin

Czułe wojowniczk

reż. Marija Stonytė

LITWA, ESTONIA / 2020 / 74 MIN.

POLSKA PREMIERA

Trzy młode kobiety zgłaszają się jako ochotniczki do służby wojskowej po przywróceniu obowiązkowego poboru mężczyzn w Litwie w odpowiedzi na możliwe zagrożenia ze strony sąsiedniej Rosji. Żołnierki mieszkają i trenują wśród 600 mężczyzn w odizolowanej bazie wojskowej przez 9 miesięcy. Reżyserka Marija Stonytė przygląda się im z uwagą, ale też dużą czułością. Obserwując fizyczną i emocjonalną przemianę bohaterek widzimy jakie są koszty niezależności kobiet, które postanowiły kierować swoim własnym losem w mało sprzyjającej temu organizacji.

22.10 18:00 Kinoteka

23.10 15:45 Kinoteka

27.10 18:00 Kino Muranów

TWÓRCZYNIE I TWÓRCY

Reżyseria: Marija Stonytė

Scenariusz: Vėjūnė Tamuliūnaitė, Marija Stonytė

Zdjęcia: Vytautas Plukas

Montaż: Mirjam Jegorov

Muzyka: Ann Reimann

Producentka: Giedre Žickyte

Produkcja: Moonmakers w koprodukcji z: Vesilind

Właściciel praw: CAT&Docs

Język: litewski

Strona: www.catndocs.com/index.php/categories/women/1142-gentle-warriors

wysokiebcasy

Czy zmarli do nas mówią?

reż. **Helena de Llanos**

HISZPANIA / 2019 / 21 MIN.

POLSKA PREMIERA

Osobisty i duchologiczny film o pamięci i obecności. Fernando Fernán Gómez i Emma Cohen to para artystów – reżyserowali i pisali filmy oraz grali w nich. Ich świat poznajemy dzięki wnuczce – twórczyni tego dokumentalnego eseju. W domu z wielkim ogrodem bada ona relacje żywych z tymi, których już tu nie ma, ale przecież nie odeszli zupełnie.

Michał Matuszewski

25.10 18:30 Kinoteka

TWÓRCZYNIE I TWÓRCY

Reżyseria: Helena de Llanos

Zdjęcia: Daniel Goldmann

Montaż: Helena de Llanos

Dźwięk: Oscar Briongos

Muzyka: Los Panchos, Raisa

Producentki_ci: Daniel Goldmann, Xavi Fortino, Josep Fernández, Helena de Llanos

Produkcja: Manila Films

Właściciel praw: Agencia Freak

Język: hiszpański

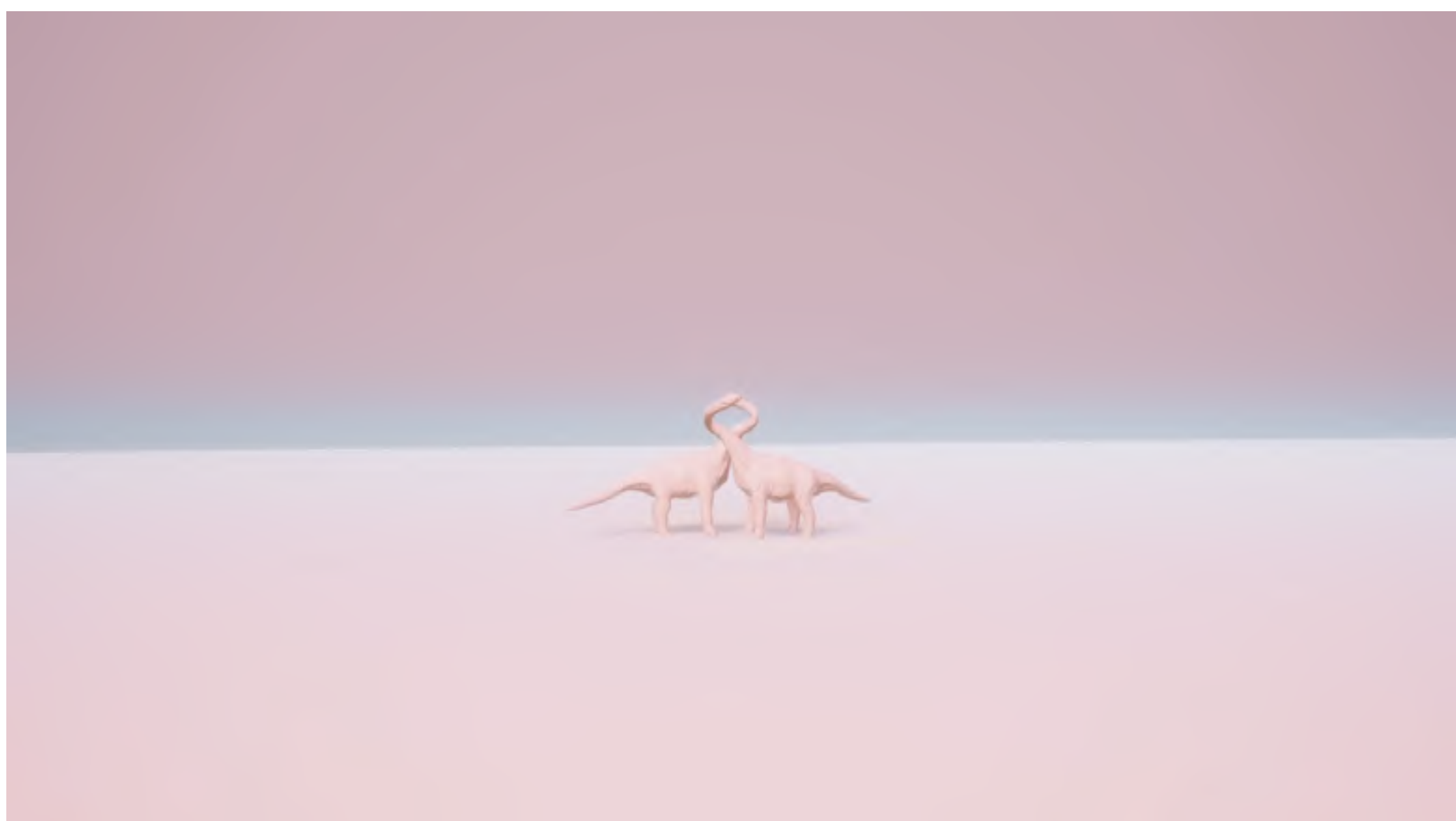
Strona: www.agenciafreak.com

Dinozaury i większe sprawy

reż. Justyna Bilik, Marta Nawrot

POLSKA / 2018 / 2 MIN.

ŚWIATOWA PREMIERA

Rozkoszny żart w hołdzie Irenie Klepfisz, jidyszystce, poetce, eseistce, wykładowczyni i redaktorzycy, aktywistce żydowskiej i lesbijskiej. Klepfisz urodziła się w 1941 roku w warszawskim getcie; ocalała, po wojnie wyemigrowała z matką do Stanów Zjednoczonych. Animacja inspirowana jest jej wierszem „Dinosaurs and the larger issues” ze zbioru „periods of stress” (1975). Występują w niej lesbijski seks, dinozaury i stadko kur za oknem a także międzygeneracyjna, artystyczna i cielesna ciągłość na przekór mitowi lesbijskiej niewidzialności.

Klara Cykorz

24.10 13:00 Kinoteka

TWÓRCZYNI E I TWÓRCY

Reżyseria: Justyna Bilik, Marta Nawrot

Scenariusz: Justyna Bilik

Animacja (3D): Marta Nawrot

Montaż: Justyna Bilik, Marta Nawrot

Muzyka: Alex Raczyński

Producentki: Justyna Bilik, Marta Nawrot

Produkcja: Justyna Bilik, Marta Nawrot

Właścicielki praw: Justyna Bilik, Marta Nawrot

Język: angielski

Diwa Asmahan

reż. Chloé Mazlo

FRANCJA / 2019 / 6 MIN.

WARSZAWSKA PREMIERA

Życie Asmahan, diwy i druzyjskiej księżniczki, było krótkie, ale bardzo barwne. Małżeństwa, sława, szpiegostwo, kochankowie, alkohol, poker, samobójstwa, morderstwa i skandale. Kariera gwiazdy wyznacza złoty wiek egipskich komedii muzycznych. Do dziś jej głos rezonuje wszędzie na Bliskim Wschodzie, a tajemnicza śmierć w wodach Nilu jest źródłem rozmaitych plotek. Krótki film biograficzny, w którym dzięki zastosowanej technice – animacji poklatkowej z prawdziwymi aktorkami – wszystkie postaci sprawiają wrażenie kukiełek (w teatrze życia).

22.10 18:15 Elektronik

TWÓRCZYNI E I TWÓRCY

Reżyseria: Chloé Mazlo

Scenariusz: Christophe Duchiron, Chloé Mazlo

Animacja: Victor Haegelin, Eric Montchaud

Zdjęcia: Nadine Buss

Montaż: Stéphane Jarreau

Dźwięk: Romain Le Bras, Benjamin Cabaj, Bruno Guéraçague

Muzyka: Bachar Mar-Khalifé

Producentki: Catherine Rouault, Virginie Giachino

Produkcja: Causette Prod, Doncvoilà productions w koprodukcji z: Manuel Cam

Właściciel praw: Miyu Distribution

Język: francuski, arabski

Strona: www.miyu.fr/distribution/asmahan-la-diva

Droga Ty

reż. Anna Rodgers

IRLANDIA / 2020 / 14 MIN.

POLSKA PREMIERA

„Droga Ty” to film taneczny, powstały na zlecenie Croi Clan Integrated Dance Company. Przedstawia performans tancerki Lindy Fearon, która w miejsce odwołanego występu na żywo, została nakręcona w swoim domu w hrabstwie Armagh w Irlandii w szczytowym momencie lockdownu w 2020 roku. Film łączy ruch oraz słowa napisane wcześniej przez Lindę, odkrywając życiowe ścieżki jej relacji ze swoim ciałem i samą sobą.

23.10 16:00 Elektronik

28.10 20:30 Kinoteka

TWÓRCZYNIE I TWÓRCY

Reżyseria: Anna Rodgers

Występuje: Linda Fearon

Choreografia: Caroline Bowditch

Zdjęcia: Matthew Kirrane

Montaż: Paul Mullen

Dźwięk: Linda Fearon

Muzyka: Niall O'Carroll

Producentka: Zlata Filipović

Produkcja: Invisible Thread Films

Właściciel praw: Invisible Thread Films

Język: angielski

Strona: www.invisiblethreadfilms.com

WIMIN

G'RLS

ofeminin

Druga fala

reż. Maria Stoianova
UKRAINA / 2020 / 5 MIN.

POLSKA PREMIERA

Przyszłość przychodzi w tej chwili i następnej sekundzie – jak morska fala. Fotografia – na odwrót, osadza się w głębinie, gdzie woda już się nie porusza. Dystans pomiędzy mną a moim dziadkiem jest jeszcze głębszy. Krótki film pandemiczny z akcją osadzoną w Odessie, w wodzie i we wspomnieniach.

Klara Cykorz

23.10 13:15 Kinoteka

TWÓRCZYNIE I TWÓRCY

Reżyseria: Maria Stoianova
Scenariusz: Maria Stoianova
Zdjęcia: Maria Stoianova, Isidore Mankofsky
Montaż: Maria Stoianova
Dźwięk: Maria Stoianova
Producentka: Maria Stoianova
Produkcja: Maria Stoianova
Właściciel praw: Maria Stoianova

Język: ukraiński, angielski, rosyjski

Dwie minuty do północy

reż. Yael Bartana

NIEMCY, HOLANDIA / 2021 / 48 MIN.

POLSKA PREMIERA

Grupa aktorek zbiera się na scenie. Wcielają się w rząd fikcyjnego państwa, złożony wyłącznie z kobiet. W kontekście gróźb ze strony wrogiego mocarstwa, które właśnie pręży swoje nuklearne ramię, kobiecy rząd ustanawia Pokój Porozumienia – jako odwrotność Pokoju Wojny z „Doktora Strangelove’a”. W decyzji jak odpowiedzieć na groźby, i czy kontynuować rozbrojenie swojego państwa, zasięgają rady ekspertek – prawdziwych specjalistek od obronności, żołnierek, prawniczek, aktywistek na rzecz pokoju i polityczek – które dołączają do aktorskiego zespołu na scenie. Dyskutują o wojnie, bezpieczeństwie i nierówności, a ich debata rozciąga się od globalnego kryzysu zdominowanej przez mężczyzn rzeczywistości, po katastrofę klimatyczną i nuklearny wyścig zbrojeń w oparach toksycznej męskości. Tymczasem – równolegle do ich zmagania – napięcie w relacjach z wrogim imperium tylko narasta. Na czele tego kraju stoi człowiek z obsesją rozmiaru swojej rakiety, który bardzo chce udowodnić światu, że jego Wielki, Czerwony Guziczek dobrze działa.

„Dwie minuty do północy” to ostatni etap czteroletniego, interdyscyplinarnego projektu Yael Bartany. Włączając materiały filmowe nagrane w czasie eksperymentalnych spektakli w Aarhus, Berlinie i Filadelfii, film staje się jego syntezą, podsumowaniem idei, obrazów i działań. Poprzez umiejscowienie uczestniczek w fikcyjnej ramie oraz zderzenie fantastycznego scenariusza z prawdziwymi improwizowanymi debatami, projekt fantazjuje/marzy o/bada możliwość: co by było, gdyby to kobiety rządziły światem?

22.10 18:45 Kinoteka

24.10 20:30 Kino Muranów

28.10 18:00 Kinoteka

TWÓRCZYNI E I TWÓRCY

Reżyseria: Yael Bartana

Scenariusz: Yael Bartana, Alex Barrett, Mille Haynes, Itamar Gov

Zdjęcia: Itai Neeman

Montaż: Yael Bartana

Dźwięk: Daniel Meir

Producentki: Yael Bartana, Naama Pyritz

Produkcja: Ingenue Productions, My-i Productions

Właściciel praw: Studio Yael Bartana

Język: angielski

Strona: www.yaelbartana.com

Dziennik podróży

reż. Anna Baumgart

POLSKA / 2020 / 10 MIN.

Wideo „Dziennik podróży” jest zapisem fizycznego doświadczenia przemieszczania się kobiecego ciała i przedmiotu – aparatu fotograficznego. Jest portretem fotografki Mieczysławy Nogajewskiej, która w latach 30. XX wieku samodzielnie prowadziła słynny zakład fotograficzny „Foto-Elite” w Gdyni. Gdy wybuchła wojna Nogajewska straciła cały swój dobytek i rozpoczęła wędrówkę po Polsce wraz ze swoim jedynym aparatem fotograficznym. Aparat był jej najbliższym towarzyszem podróży; okiem skupiającym w soczewce obraz otaczającej rzeczywistości; językiem, dzięki któremu mogła opowiadać historię; pamiętnikiem.

W wideo Anny Baumgart aparat staje się równoprawnym bohaterem, który wraz z fotografką przemierza piaszczysty krajobraz. Jego ciężki korpus jest bezpośrednio skleiony z ciałem bohaterki – człowiek i przedmiot stają się właściwie jednym ciałem, które prowadzi monolog na dwa głosy. W dziwnie realistycznym świecie wideo Baumgart głos aparatu jest równie dobrze słyszalny, jak narracja kobiety. Wsłuchując się w monolog podążamy za dwudzielną bohaterką przez suchą, spieczoną słońcem przestrzeń. Nogajewska-aparat grzęzną w piasku – ich wspólna wędrówka jest mozolna, podwójny ciężar przyniata plecy fotografki i statyw aparatu do ziemi.

W swoim wideo Baumgart łączy perspektywę feministyczną z nowym materializmem, by ostatecznie skierować się w stronę ontologii zwróconej ku przedmiotom: opowieść o przemieszczającym się ciele kobiety staje się tutaj obserwacją wspólnego, splecionego losu Nogajewskiej i nie-ludzkiego przedmiotu.

Bogna Stefańska

22.10 18:15 Elektronik

23.10 13:30 Kinoteka

TWÓRCZYNI E I TWÓRCY

Reżyseria: Anna Baumgart

Scenariusz: Małgorzata Radkiewicz

Zdjęcia: Szymon Kluz

Montaż: Grzegorz Pacek

Dźwięk: Marcin Popławski

Kostiumy: Marta Szypulska

Występują: Klara Bielawka, Anna Kłos

Producentka: Anna Baumgart

Produkcja: Grzegorz Pacek

Właścicielka praw: Anna Baumgart

Język: polski

Dziewczyny z tranzystorami. Nieznana historia muzyki elektronicznej

reż. **Lisa Rovner**

WIELKA BRYTANIA / 2020 / 84 MIN.

Nieznana historia pionierek muzyki elektronicznej, kompozytorek, które opanowały maszyny oraz ich wyzwajające technologie, aby kompletnie zmienić dotychczasowy sposób produkcji muzycznej. Film mapuje nową historię muzyki poprzez historię wizjonerek – Clary Rockmore, Daphne Oram, Bebe Barron, Pauline Oliveros, Delii Derbyshire, Maryanne Amacher, Eliane Radigue, Suzanne Ciani oraz Laurie Spiegel – których radykalne eksperymenty z maszynami przeddefiniowały granice elektroniki. Prowadzeni przez narrację Laurie Anderson, wyruszamy w fascynującą podróż przez ewolucję muzyki elektronicznej. „Dziewczyny z tranzystorami. Nieznana historia muzyki elektronicznej” to coś więcej niż historia gatunku muzycznego: to historia tego, jak słyszymy oraz krytyczne, ale mało znane spojrzenie na rolę pionierek w tej historii.

23.10 15:00 Kinoteka

24.10 20:30 Kinoteka

26.10 20:45 Elektronik

TWÓRCZYNI E I TWÓRCY

Reżyseria: Lisa Rovner

Scenariusz: Lisa Rovner

Montaż: Michael Aaglund, Mariko Montpetit, Kara Blake

Dźwięk: Marta Salogni

Narratorka: Laurie Anderson

Producentka: Anna Lena Vaney

Produkcja: Anna Lena Films

Właściciel praw: Monoduo Films (Ben Bessauer)

Język: angielski, francuski

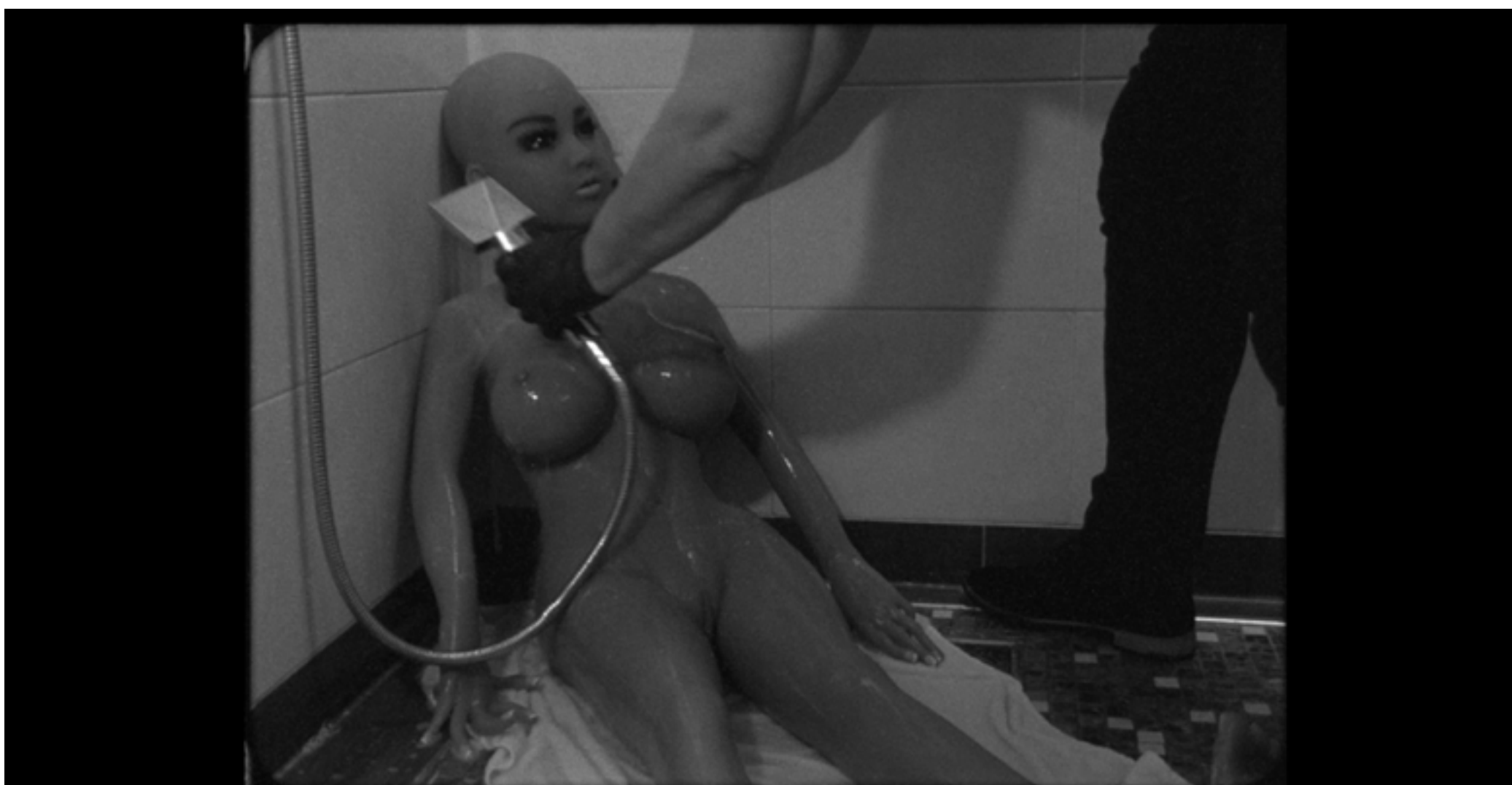
Strona: www.sisterswithtransistors.com

Elastomery termoplastyczne

reż. Karola Pfaffinger

NIEMCY / 2019 / 7 MIN.

POLSKA PREMIERA

Pracowniczka lokalu z seks-zabawkami w postaci lalek naturalnej wielkości przybliża nam tajniki swojego zawodu i zachwala oferowane usługi. Kamera trzyma się blisko elastomerowych ciał: przypatruje się ustom, paznokciom, fakturze gumowatych ramion. Towarzyszy naszej przewodniczce w zabiegach higienicznych, myciu lalek i przygotowywaniu dla klientów. Film łączy konwencje dokumentu i reklamy, a jeśli ktoś zechce, może nawet dreszczowca, pozostawiając interpretację widzom i widzkom.

Klara Cykorz

25.10 18:00 Kinoteka

TWÓRCZYNIE I TWÓRCY

Reżyseria: Karola Pfaffinger
Scenariusz: Karola Pfaffinger
Zdjęcia: Karola Pfaffinger
Montaż: Karola Pfaffinger
Dźwięk: Lukas Brandes, Melina Stephan
Producentka: Karola Pfaffinger
Produkcja: Karola Pfaffinger
Właścicielka praw: Karola Pfaffinger

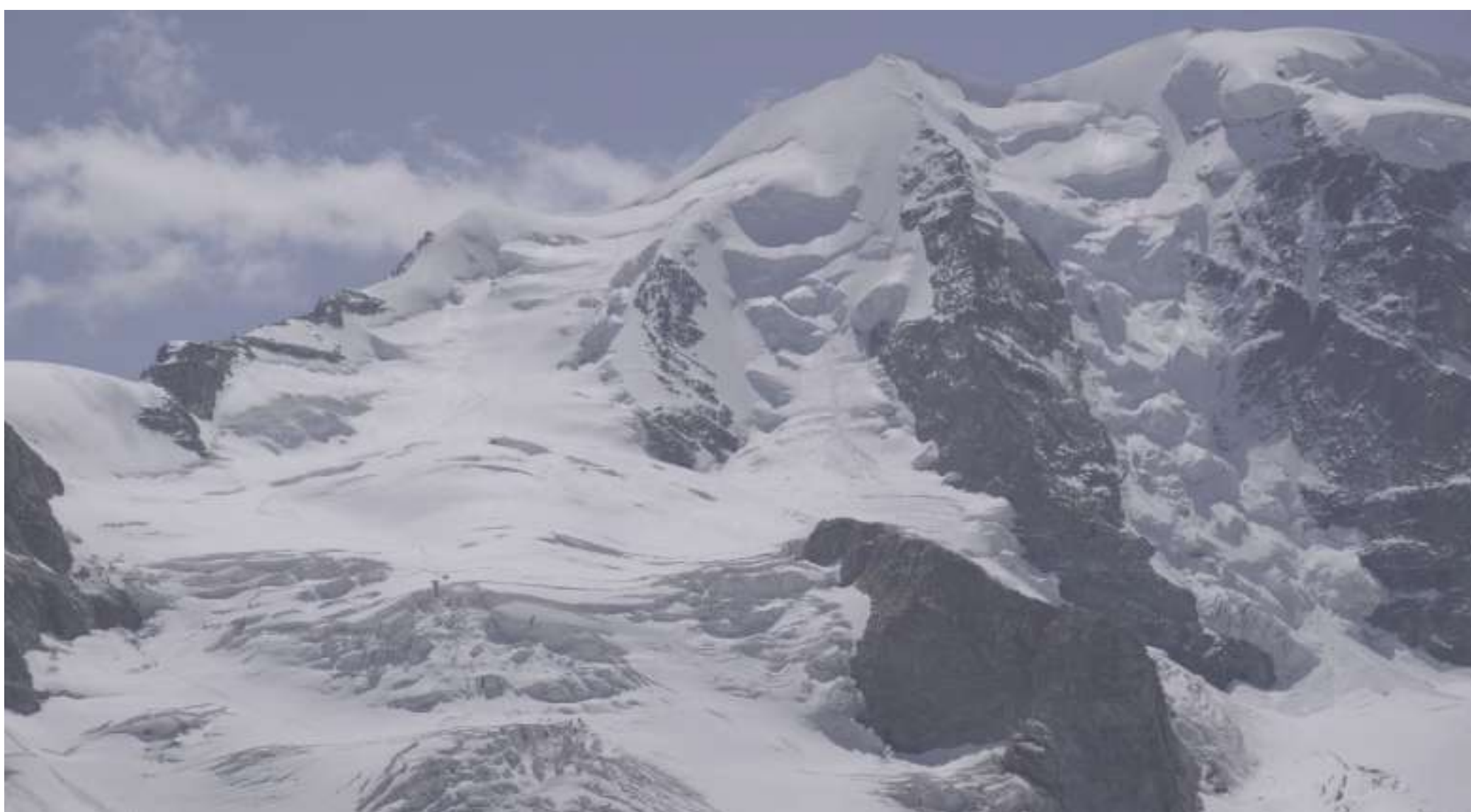
Język: niemiecki

Engadyna (podróżniczka)

Agnieszka Mastalerz

SZWAJCARIA, POLSKA / 2021 / 6 MIN.

ŚWIATOWA PREMIERA

Kiedy nagrywam to wideo, mam 30 lat. Spędzam kilka letnich tygodni w alpejskiej dolinie Engadyna, nad rzeką Inn. Początek podróży przebiega w towarzystwie mojej mamy, która zaproponowała współdzielenie ze mną dwudniowej drogi z Warszawy. Zgodnie z naszym założeniem, po kilku dniach odwożę mamę na lotnisko w Zurychu - razem pokonujemy jeszcze otwartą w sezonie przełęcz Flüela, a do miejscowości Susch, gdzie czasowo przebywam i pracuję, wracam sama.

Agnieszka Mastalerz

Praca powstała na HER Docs Film Festival 2021.

23.10 18:15 Kinoteka

TWÓRCZYNIE I TWÓRCY

Reżyseria: Agnieszka Mastalerz

Scenariusz: Agnieszka Mastalerz

Zdjęcia: Agnieszka Mastalerz (sprzęt dzięki Fuji Film Polska, realizacja materiałów podczas rezydencji w Muzeum Susch)

Montaż: Agnieszka Mastalerz

Dźwięk: Agnieszka Mastalerz

Muzyka: Żaneta Rydzewska

Producent_ka: Muzeum Susch

Produkcja: Agnieszka Mastalerz

Właścicielka praw: Agnieszka Mastalerz

Język: angielski

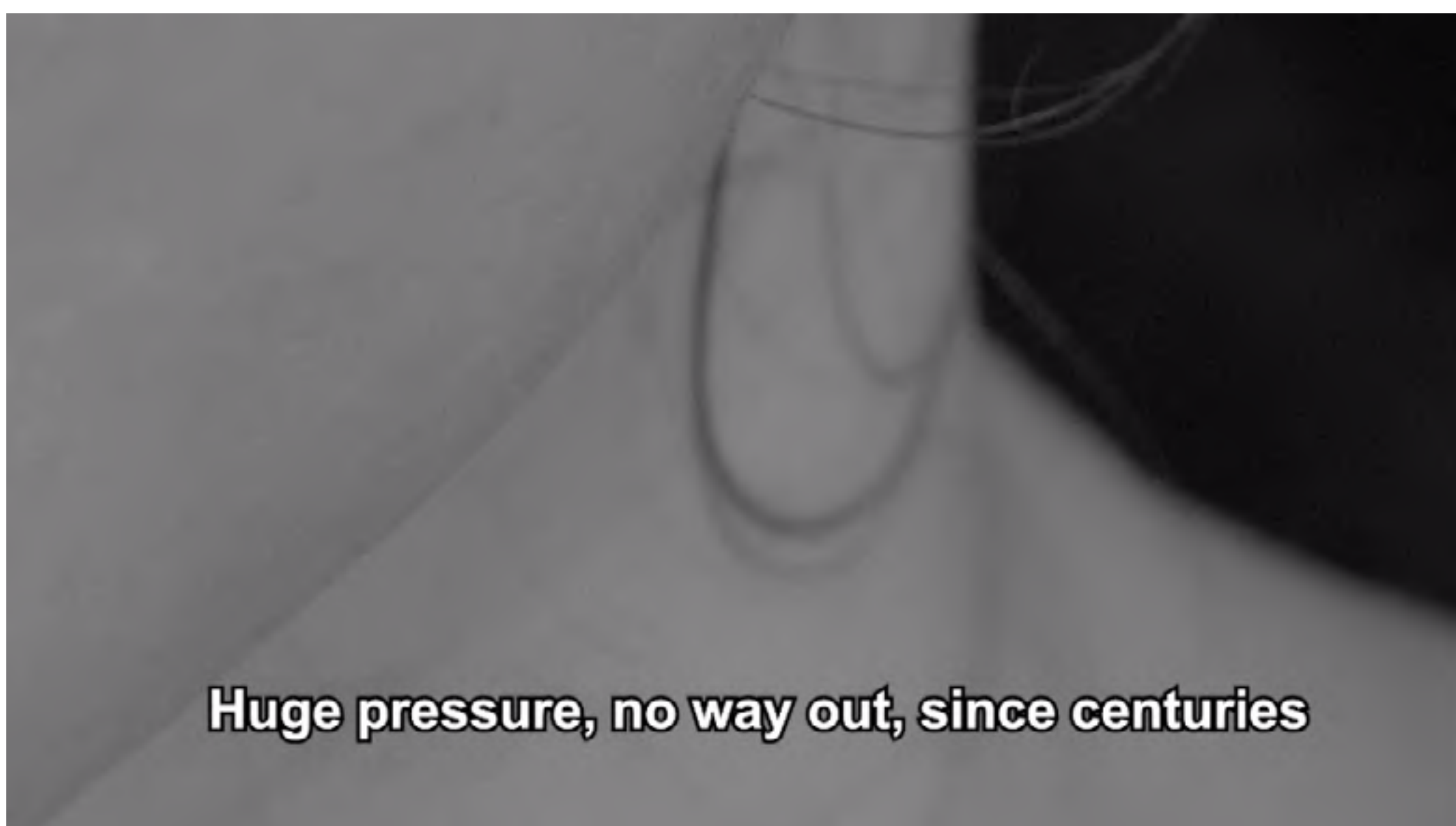
Strona: www.agnieszkamastalerz.com

Finest Dust

Weronika Wysocka

POLSKA / 2019 / 2 MIN.

Huge pressure, no way out, since centuries

Wideo „Finest Dust” z 2019 roku to liryczna opowieść inspirowana działaniami jednej z najważniejszych współczesnych feministek i obrończyni praw w Polsce, Katarzyny Bratkowskiej. Film opowiada o energetycznym potencjale kobiety, której walka i wytrwałość napotykały na znacznie więcej przeszkód niż nagród. Opowiada historię obsypanego popiołem, ciemnego, grożącego wybuchem, głęboko bulgoczącego żywiołu podobnego do erupcji wulkanu. To film o pokoleniach kobiet, które przekazują energię i gniew potrzebne do walki. Kobieta się poci – emanuje gniewem, strachem i frustracją. Teraz nasze pokolenie poświęca swoją energię i nerwy na starcie z patriarchatem. Eksplodujemy i zamarzamy. Trwają strajki kobiet.

Wystawa „WĄSKI PRZEŚWIT NA DOLE NIEBA”

TWÓRCZYNI E I TWÓRCY

Reżyseria: Weronika Wysocka
Scenariusz: Weronika Wysocka
Zdjęcia: Mikołaj Syguta, Krzysztof Grajper
Montaż: Weronika Wysocka
Producentka: Weronika Wysocka
Produkcja: Weronika Wysocka
Właścicielka praw: Weronika Wysocka

Język: angielski

Strona: www.weronikawysocka.com

Formy przetrwania

Diana Lelonek

POLSKA / 2020 / 8 MIN.

„Formy przetrwania” zostały zainspirowane licznymi mejlami, które artystka dostaje od różnych instytucji, festiwali i biennale na temat odwołanych z powodu pandemii wystaw. Zdjęcia do filmu powstały w trakcie Flow – znaczy przepływ oraz rezydencji w Galerii Arsenał w Białymstoku.

Praca powstała jako część cyklu „mikrozamówienia” realizowanego przez Jasną 10: Warszawską Świetlicę Krytyki Politycznej w ramach programu „Centrum Jasna” finansowanego ze środków Miasta Stołecznego Warszawy.

24.10 15:45 Kinoteka

TWÓRCZYNIĘ I TWÓRCY

Reżyseria: Diana Lelonek

Scenariusz: Diana Lelonek

Zdjęcia: Diana Lelonek

Montaż: Diana Lelonek

Dźwięk: Diana Lelonek, Marcin Partyka

Muzyka: (lektorka) Sandra Babij

Producenci_tki: Diana Lelonek, Jasna 10: Warszawska Świetlica Krytyki Politycznej

Produkcja: Diana Lelonek, Jasna 10: Warszawska Świetlica Krytyki Politycznej

Właściciel praw: Diana Lelonek

Język: polski

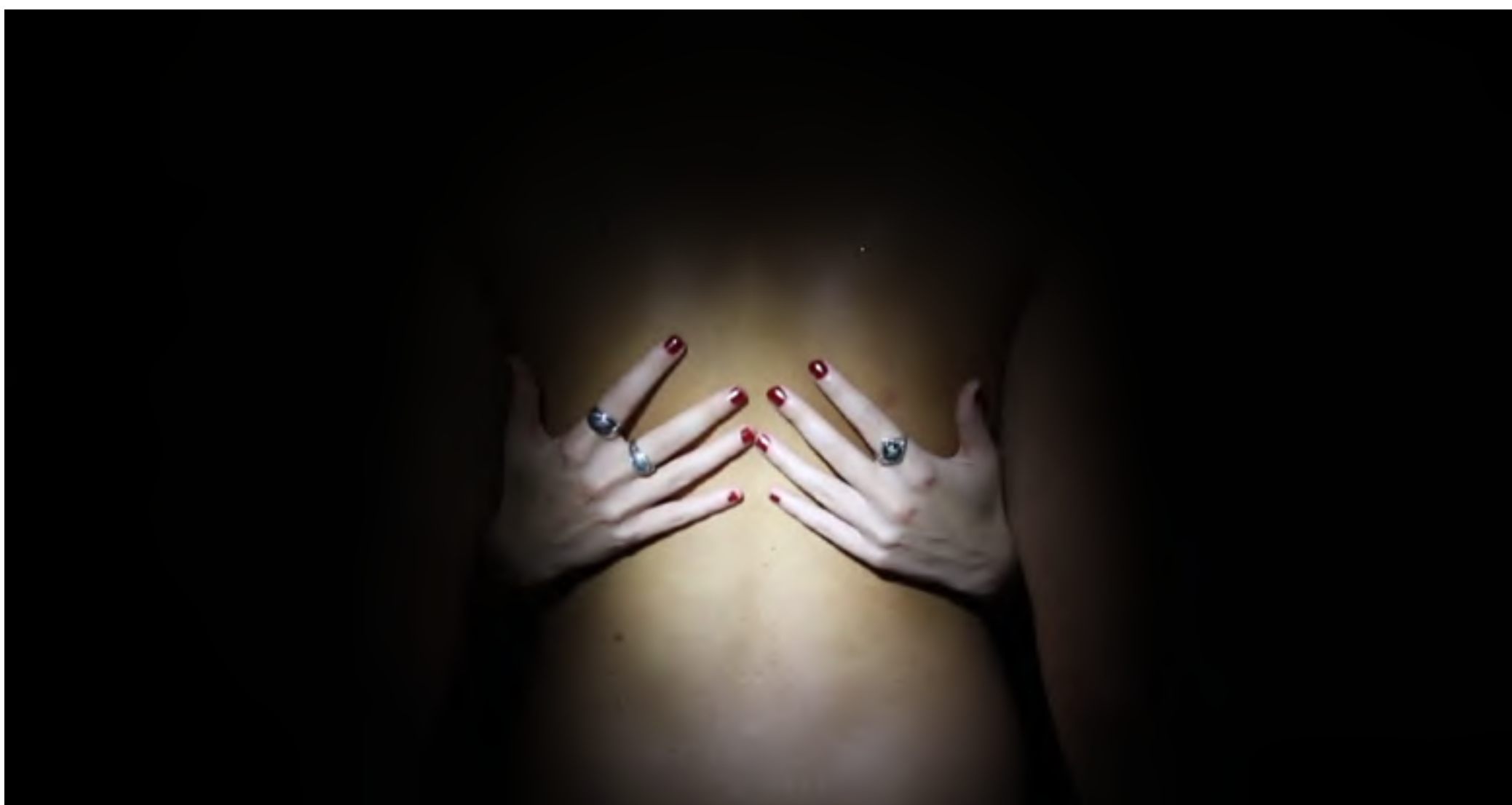
Strona: www.warszawa.krytykapolityczna.pl/dzialanie/mikrozamowienia/lelonek

Hard

reż. **Sasha Ihnatovich, Jasmina Mustafić**

SŁOWENIA / 2019 / 6 MIN.

POLSKA PREMIERA

Podróż od początków filmowej pornografii do współczesności, a zarazem rozdrapywanie status quo mainstreamowego, heteronormatywnego porno. Rozpędzający się kolaż archiwalnych taśm zostaje spleciony z wypowiedziami współczesnych aktorów porno. Film wydobywa sprzeczności i paradoksy pracy w branży, zestawia trud i humor. W czasie zaledwie sześciu minut reżyserki konfrontują widzki i widzów z kilkoma afektywnymi zwrotami akcji, intensywnie używając nie tylko obrazów, ale i dźwięku.

Klara Cykorz

25.10 18:00 Kinoteka

TWÓRCZYNIE I TWÓRCY

Reżyseria: Sasha Ihnatovich, Jasmina Mustafić
Scenariusz: Sasha Ihnatovich, Jasmina Mustafić
Montaż: Sasha Ihnatovich, Jasmina Mustafić
Dźwięk: Sasha Ihnatovich
Muzyka: Sasha Ihnatovich
Producentk: Tom Gomizelj
Produkcja: Luksuz produkcja
Właściciel praw: Luksuz produkcja

Język: arabski, chorwacki, angielski, rumuński, słoweński, hiszpański

Hilma af Klint. Pionierka abstrakcji

reż. Halina Dyrschka

NIEMCY / 2019 / 93 MIN.

POLSKA PREMIERA

Hilma af Klint (1862-1944) była szwedzką malarką, wyprzedzającą Kandinsky'ego pionierką abstrakcjonizmu, skazaną na dekady niebytu i kurzu. Film zagłębia się w archiwa – w tym stosy notatników, które pozostawiła po sobie malarka – by zrekonstruować jej drogę artystyczną, od wczesnego zainteresowania botaniką, matematyką, astronomią i nawigacją (była córką kapitana), przez studia w Akademii Sztuk Pięknych i tradycyjną karierę ilustratorki i portrecistki, po fascynację spirytualizmem w artystycznych kręgach Sztokholmu i teozofią. Reżyserka Halina Dyrschka wpisuje malarkę w dwa główne konteksty – historię nauki, której Hilma af Klint stała się niespodziewaną kronikarką, i historię sztuki, w której się nie zmieściła. W losach jej spuścizny odbijają się wybiórcza logika obiegu sztuki i kaprysy rynku artystycznego. Ale też spełniona obietnica archiwalnych poszukiwań i nadzieja odzyskiwanego kobiecego dziedzictwa.

Klara Cykorz

22.10 20:30 Kino Muranów

24.10 18:30 Kinoteka

28.10 20:30 Elektronik

TWÓRCZYNIE I TWÓRCY

Reżyseria: Halina Dyrschka

Zdjęcia: Alicja Pahl, Luana Knipfer

Montaż: Antje Lass, Mario Orias

Dźwięk: Niklas Kammertöns

Muzyka: Damian Scholl

Producentki: Eva Illmer, Halina Dyrschka

Produkcja: Ambrosia Film GmbH

Właściciel praw: mindjazz pictures

Język: angielski, niemiecki, szwedzki

Strona: www.mindjazz-pictures.de/filme/beyond-the-visible-hilma-af-klint

Historia jednego castingu

reż. Alison Kuhn

NIEMCY / 2020 / 80 MIN.

POLSKA PREMIERA

Prawie pusta sala na Uniwersytecie Filmowym w Babelsbergu. Pięć młodych aktorek (Isabelle Bertges, Gabriela Burkhardt, Aileen Lakatos, Lisa Marie Stoiber i Milena Straube) i reżyserka (Alison Kuhn, ur. 1995) biorą udział w warsztatach, podczas których analizują doświadczenie przemocy w swoim zawodzie. „Zaprosiłam pięć kobiet”, opowiada o projekcie Kuhn. „Mają dwadzieścia kilka lat, są aktorkami i cztery lata temu brały udział w tym samym castingu, podczas którego doświadczyły systemowego nadużycia o seksualnym, przemocowym charakterze. Ja też starałam się o pracę przy tym filmie. Jak wiele moich koleżanek i kolegów, wyparłam to, co stało się tamtego dnia, tak szybko, jak tylko potrafiłam. Ale ponieważ pan reżyser kontynuował nadużycia, wykorzystując materiały z przesłuchań do zmontowania zupełnie nowego filmu, sprawa trafiła do sądu. Młode aktorki przeciwko producentom – tyle można powiedzieć, sprawa nie została upubliczniona. Dzisiaj, po kilku latach, kiedy sama studiuję reżyserię i pracuję z tymi aktorkami przy wspólnym projekcie, to co się wydarzyło wtedy... jak mogło się wydarzyć, i co to właściwie oznacza dla naszego życia i naszej pracy?”.

23.10 15:30 Kino Muranów

24.10 13:30 Elektronik

26.10 18:00 Kinoteka

TWÓRCZYNI E I TWÓRCY

Reżyseria: Alison Kuhn

Zdjęcia: Lenn Lamster

Montaż: Christian Zipfel

Dźwięk: Larissa Kischk, Elisabeth Sommer

Muzyka: Dascha Dauenhauer

Producent: Luis Morat

Produkcja: Filmuniversität Babelsberg KONRAD WOLF

Właściciel praw: Filmuniversität Babelsberg KONRAD WOLF

Język: niemiecki

Strona: www.weronikawysocka.com

Inna Europa

reż. Sangam Sharma
AUSTRIA / 2020 / 55 MIN.

POLSKA PREMIERA

Esej filmowy o alienacji i byciu pomiędzy, w ciągłym ruchu, w podróży, stanie ciągłego przemieszczenia i dystansu jako domu. Narratorka (Kathi Hofer) towarzyszy reżyserce w jej podróży przez Europę i własną pamięć, spoglądając przez okna pociągów i pokłady statków. Lato i zima. Wiedeń – Wrocław – Warszawa. Fascynacja Morzem Bałtyckim. Kłajpeda – Kilonia. Antwerpia (ale tylko w myślach). Bristol. Miejsca odległe – niekoniecznie geograficznie. Narratorka przekracza granice i miesza języki – przechodząc z angielskiego na niemiecki lub z niemieckiego na polski czasami w obrębie jednego zdania. Akompaniuje jej wytrwała ścieżka dźwiękowa holenderskiego muzyka Machinfabrieka, która z jednej strony pogłębia poczucie izolacji, ale z drugiej – kołysze i oswaja.

23.10 13:30 Kinoteka
24.10 11:45 Elektronik

TWÓRCZYNI E I TWÓRCY

Reżyseria: Sangam Sharma
Scenariusz: Sangam Sharma
Zdjęcia: Sangam Sharma
Montaż: Sangam Sharma
Dźwięk: Richard Hunt
Muzyka: Rutger Zuydervelt aka Machinefabriek
Producentka: Sangam Sharma
Produkcja: Sangam Sharma
Właścicielka praw: Sangam Sharma

Język: niemiecki

Strona: www.sangamsharma.com/another-europe

Intymność

reż. Élodie Dermange

SZWAJCARIA / 2017 / 5 MIN.

POLSKA PREMIERA

Animacja o branży porno. Z mocnego, jakby nieco dziecięcego rysunku – kilka kredek, tylko najważniejsze kolory, dużo niebieskiego, czerwony, czarny – wyłania się naga bohaterka. Jesteśmy z nią w zaciszu łazienki: opowie nam historię swojego życia. Swojego dojrzewania, nieakceptacji własnego ciała, o tym, jak doświadczenie fotografii zmieniło jej tożsamość, sprawiło, że zaczęła siebie lubić. Obrazy się mnożą, wibrują kolorystycznie, układają w dziecięce kalejdoskopy.

Klara Cykorz

23.10 16:15 Kinoteka

24.10 15:15 Kinoteka

25.10 20:30 Elektronik

TWÓRCZYNIE I TWÓRCY

Reżyseria: Élodie Dermange

Scenariusz: Élodie Dermange

Animacja: Élodie Dermange

Montaż: Élodie Dermange, Zoltán Horváth

Dźwięk: Élodie Dermange, Jérôme Vittoz

Muzyka: Fatima Dunn

Producent: Nicolas Burlet

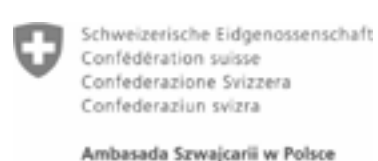
Produkcja: Nadasdy Film in co-production with: RTS - Radio Télévision Suisse

Właściciel praw: Nadasdy Film

Język: angielski

Strona: www.nadasdyfilm.ch/intimity

SWISS FILMS

WIMIN

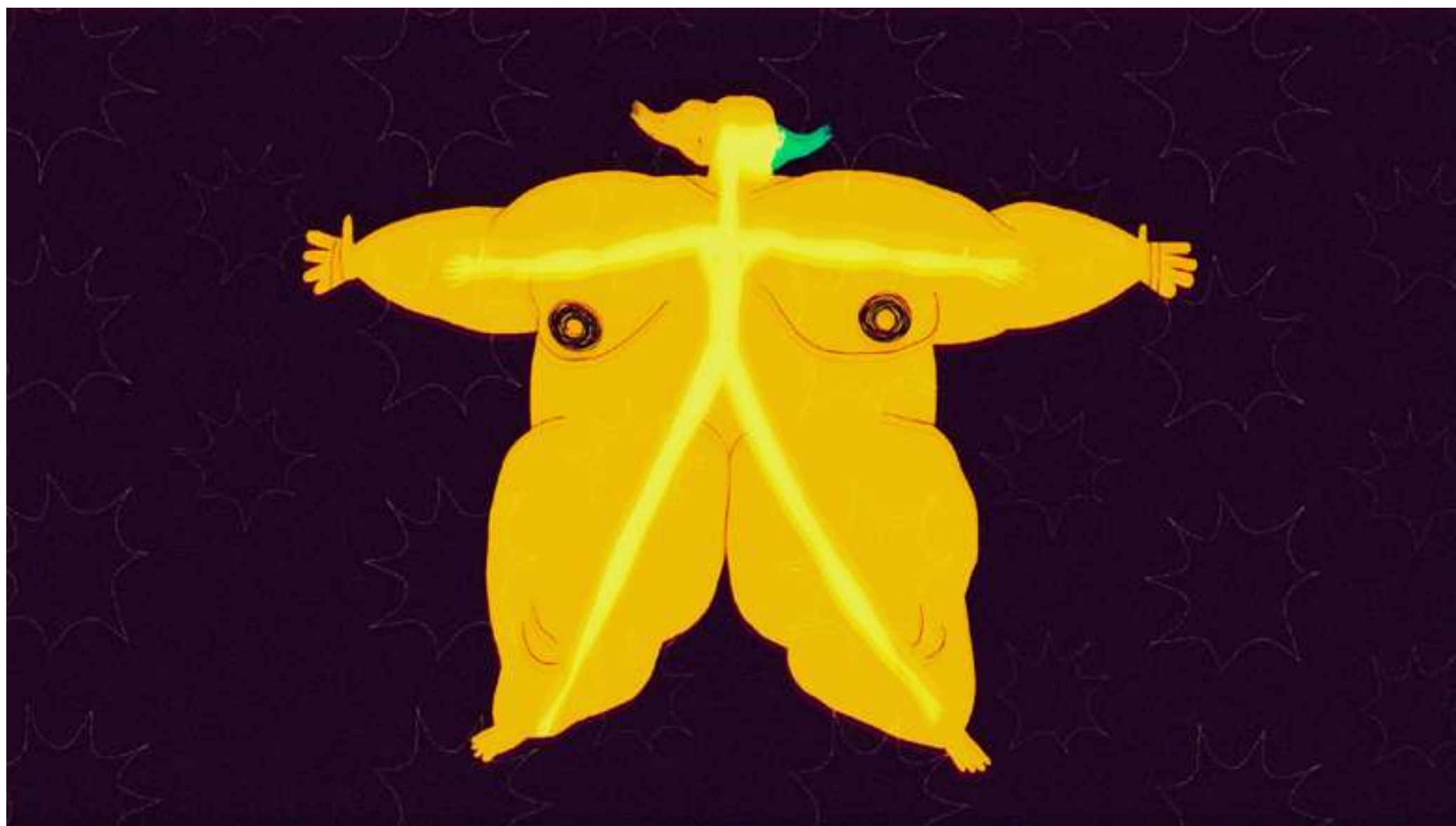
G^{oo}RLS

ofeminin

Ja i moja gruba dupa

reż. Yelyzaveta Pysmak

POLSKA / 2018 / 10 MIN.

Pewnego poranka Dziewczyna próbuje założyć spodnie. Okazuje się, że w ogóle nie dają się zapiąć. Dziewczyna jest w szoku, a w lustrze widzi siebie jako ogromną, tłustą świnię. Decyduje się natychmiast na restrykcyjną dietę. Żadnych słodczy, żadnej coca-coli, tylko woda z odrobiną cytryny. Idzie jej dobrze, ale razem z tłuszczem uchodzi z niej cała radość życia. Nawet wtedy, kiedy jest już niesamowicie chuda, nie może powstrzymać się przed dietą. Teraz jest jak zombie, idzie ślepo do lodówki, która śni jej się w nocy. W czasie ostatniego lodówkowego uwiedzenia objawia się jej Anioł Królestwa Zachudodupia z królewskim zaproszeniem na ceremonię. Co to za ceremonia? Czy Chude Dupy są takimi niewinnymi słodkimi stworzeniami, jakimi się wydają? Jakiemu bóstwu się kłaniają? Czy da się wrócić z Królestwa Zachudodupia, jeśli coś pójdzie nie tak?

24.10 13:00 Kinoteka

24.10 15:15 Kinoteka

25.10 20:30 Elektronik

TWÓRCZYNIĘ I TWÓRCY

Reżyseria: Yelyzaveta Pysmak

Scenariusz: Yelyzaveta Pysmak

Animacja: Yelyzaveta Pysmak

Montaż: Natalia Jastrzębska

Dźwięk: Szymon Kucharski, Michał Lejczak

Muzyka: Michał Lejczak

Producentka: Agata Golańska

Produkcja: Państwowa Wyższa Szkoła Filmowa, Telewizyjna i Teatralna w Łodzi

Właściciel praw: Studio Filmowe Indeks, Państwowa Wyższa Szkoła Filmowa, Telewizyjna i Teatralna w Łodzi

Język: polski

Strona: www.sp.kff.com.pl/films/ja-i-moja-gruba-dupa/

Kilka słów o nas

reż. Marzena Sowa

BELGIA / 2019 / 10 MIN.

POLSKA PREMIERA

Zmarła moja mama. Pode mną otchłań. Myślę o niej, myślę o naszej trudnej relacji. Codziennie, po milion razy. Stąd ten film „Un essai sur nous deux” („Kilka słów o nas”). Stworzony ze skromnych archiwów rodzinnych, jakimi dysponowałam, krótkich urywków filmowych, zdjęć, rysunków. To zapis wspomnień. Próba zatrzymania osoby, która odchodzi. Niezgoda na jej odejście.

23.10 13:15 Kinoteka

TWÓRCZYNIE I TWÓRCY

Reżyseria: Marzena Sowa

Scenariusz: Marzena Sowa

Zdjęcia: Marzena Sowa

Montaż: Marzena Sowa

Dźwięk: Marzena Sowa

Producentka: Marzena Sowa

Produkcja: Ecole de Photographie et de Techniques Visuelles Agnès Varda

Właścicielka praw: Marzena Sowa

Język: francuski

Komfort

reż. Weronika Banasińska

POLSKA / 2018 / 10 MIN.

WARSZAWSKA PREMIERA

Sensoryczny, krótki film o podróży w głąb siebie, rozumianej zarówno dosłownie – cieleśnie – jak i emocjonalnie. Różne techniki animacji oddają kolejne etapy tej drogi oraz rozmaite stany psychiczne – od ekscytacji, przez zgubienie w nadmiarze bodźców po kojący regres do stanu dziecka. Organy wewnętrzne dawno nie prezentowały się tak estetycznie na ekranie. Najważniejsze bowiem, to czuć się dobrze we własnym ciele.

22.10 18:15 Kinoteka

24.10 15:15 Kinoteka

25.10 20:30 Elektronik

TWÓRCZYNIĘ I TWÓRCY

Reżyseria: Weronika Banasińska

Animacja: Weronika Banasińska

Montaż: Weronika Banasińska

Dźwięk: Adam Skrzypkowski

Muzyka: Adam Skrzypkowski

Producent: Robert Sowa

Produkcja: Pracownia Filmu Animowanego Akademii Sztuk Pięknych im. Jana Matejki w Krakowie

Właściciel praw: Pracownia Filmu Animowanego Akademii Sztuk Pięknych im. Jana Matejki w Krakowie

Język: bez dialogu

Strona: www.film.asp.krakow.pl/

Kot jest zawsze kobietą

reż. Martina Meštrović, Tanja Vujašinić
CHORWACJA / 2019 / 16 MIN.

Krótki, ale wielowarstwowy filmowy esej, w którym reżyserki oddają hołd swojej artystycznej idolce i nauczycielce Mariji Ujević Galetović, jednej z najważniejszych chorwackich rzeźbiarek. Tworząc coś pomiędzy filmem eksperymentalnym, animacją, performatywnym wykładem i filmową rzeźbą nie tylko przybliżają postać i feministyczne poglądy Galetović, ale także próbują znaleźć sposób na to, jak za pomocą medium filmowego można mówić o współczesnym rzeźbiarstwie.

Michał Matuszewski

22.10 20:00 Kino Muranów

28.10 20:00 Elektronik

(pokaz wspólny z filmem „Hilma af Klint. Pionierka abstrakcji”)

TWÓRCZYNIE I TWÓRCY

Reżyseria: Martina Meštrović, Tanja Vujašinić
Scenariusz: Martina Meštrović, Tanja Vujašinić
Animacja: Martina Meštrović
Zdjęcia: Jasenko Rasol
Montaż: Iva Kraljević
Dźwięk: Hrvoje Pelicarić
Muzyka: Alen Sinkauz, Nenad Sinkauz
Producent: Igor Grubić
Produkcja: Kreativni sindikat
Właściciel praw: Bonobostudio

Język: chorwacki

Strona: www.bonobostudio.hr/en/distribution/a-cat-is-always-female

Kseno

reż. Amy J. Gardner

CANADA / 2021 / 4 MIN.

POLSKA PREMIERA

Kseno jest najmniejszą mierzalną jednostką ludzkiego porozumienia, zwykle wymiany pomiędzy dwojgiem mijających się nieznajomych – flirciarskie spojrzenie, skiniecie głową, chwile ulotne i przypadkowe, ale wciąż naładowane znaczeniem, energią, dzięki której czujemy się mniej same i sami. Ten krótki film o tańcu – bez dialogów, oparty na muzyce – zestawia te momenty ludzkiej intymności z majestatycznym, może alienującym (a może nie) krajobrazem.

Klara Cykorz

Specjalne podziękowania dla Films.Dance (@films.dance) oraz Jacob Jonas The Company (@jacobjonasthecompany).

23.10 16:00 Elektronik

28.10 20:30 Kinoteka

TWÓRCZYNIE I TWÓRCY

Reżyseria: Amy J. Gardner

Choreografia: Diego Vega

Występują: Natasha Patterson, Sabine Van Rensburg

Zdjęcia: Kristof Brandl

Montaż: Joy Isabella Brown

Muzyka: Alice Phoebe Lou, Thor Rixon

Producentki_ci: Jill Wilson, Emma Rosenzweig-Bock, Mathieu Wothke

Produkcja: Films.Dance / Jacob Jonas The Company

Właściciel praw: Films.Dance / Jacob Jonas The Company

Język: bez dialogu

Strona: www.films.dance

Kurz

Karolina Breguła

TAJWAN / 2019 / 22 MIN.

„Kurz” to opowieść o dwóch kobietach mieszkających w budynku przeznaczonym do wyburzenia. Bohaterki czekają na eksmisję obserwując przez okno pracę buldożerów. Film został zrealizowany w podlegającym rozbiórce budynku w centrum Tajpej w Tajwanie, we współpracy z Ai-Yun Huang i Xiang-Ping Zhou, mieszkankami podtajpejskiego Daguan protestującymi przeciwko planowanemu wyburzeniu ich dzielnicy.

23.10 18:15 Kinoteka

TWÓRCZYNIE I TWÓRCY

Reżyseria: Karolina Breguła
Scenariusz: Karolina Breguła
Zdjęcia: Karolina Breguła
Montaż: Karolina Breguła
Dźwięk: Weronika Raźna
Producentka: Karolina Breguła
Produkcja: Karolina Breguła
Właścicielka praw: Karolina Breguła

Język: tajwański

Strona: www.karolinabregula.com/portfolio/dust

La Reina

reż. Julia Konarska

WIELKA BRYTANIA / 2020 / 13 MIN.

POLSKA PREMIERA

Bohaterem/bohaterką filmu jest Edison Medina, drag queen Paquita De La Torres, urodzona i wychowana w Londynie performerka ekwadorskiego pochodzenia. Film towarzyszy mu/jej za kulisami, w czasie prób tańca, podczas przymiarek u krawcowej, przed występami, w klubie, w końcu – na scenie. Artyst(k)a opowiada o swoich wcieleniach i rozumieniu sztuki drag. Jako fantazji i ucieczce od rzeczywistości, która jest jednocześnie głębokim poznaniem siebie. Jako praktyce bardzo indywidualnej, a zarazem wspólnotowej, bo polegającej na trosce, dzieleniu się radością i energią z queerową społecznością.
Klara Cykorz

26.10 18:15 Kinoteka

TWÓRCZYNIE I TWÓRCY

Reżyseria: Julia Konarska
Scenariusz: Julia Konarska
Zdjęcia: Julia Konarska
Montaż: Maciej Rotowski, Julia Konarska
Dźwięk: Julia Konarska
Muzyka: Bensound
Producentka: Julia Konarska
Produkcja: Queen Mary University of London
Właścicielka praw: Julia Konarska

Język: angielski

Labirynt mojej waginy

reż. BadBadMeowMeow

TAJWAN / 2019 / 5 MIN.

POLSKA PREMIERA

„Labirynt mojej waginy” to animacja z uniwersum o estetyce i logice starej, rupieciarskiej gry video. W tym fantastycznym świecie doświadczenie erotyczne przybiera kształt przygodowej planszy. Gracz przechodzi przez kolejne poziomy labiryntu-waginy z wielkich różowych pikseli z... dość oczywistą misją. Film do odbioru nostalgicznego i/lub ironicznego.

Klara Cykorz

24.10 15:15 Kinoteka

24.10 15:15 Kinoteka

25.10 20:30 Elektronik

TWÓRCZYNIĘ I TWÓRCY

Reżyseria: BadBadMeowMeow

Scenariusz: BadBadMeowMeow

Animacja: BadBadMeowMeow

Montaż: BadBadMeowMeow

Dźwięk: BadBadMeowMeow

Muzyka: Wei Chin Hsieh

Producentka: BadBadMeowMeow

Produkcja: BadBadMeowMeow

Właścicielka praw: BadBadMeowMeow

Język: bez dialogu (mandaryński, angielski)

Strona: www.badbadmeowmeow.com

Lekcja miłości

reż. Małgorzata Goliszewska, Kasia Mateja

POLSKA / 2019 / 72 MIN.

Przez całe życie Jola robiła tylko to, czego oczekiwali od niej inni. Jako matka sześciorga dzieci i żona porywczego męża codziennie malowała się, wkładała kolorowe ubrania i udawała, że wszystko jest w porządku. Jednak pewnego dnia coś w niej pęka – Jola odnajduje w sobie siłę, aby odejść od męża i zacząć żyć pełnią życia. Spotyka się z przyjaciółkami, tańczy w kawiarni Uśmiech, pisze wiersze i piosenki. Śpiewa o miłości – uczuciu, o którym zawsze marzyła, ale którego nigdy nie zaznała. Niespodziewanie spotyka Wojtkę, który traktuje ją jak królową. Czy będzie umiała otworzyć się na miłość, po raz pierwszy w swoim życiu? Szczególnie, gdy dowiaduje się, że ma mniej czasu, niż przypuszczała.

28.10 18:00 Kinoteka

TWÓRCZYNIE I TWÓRCY

Reżyseria: Małgorzata Goliszewska, Kasia Mateja

Scenariusz: Małgorzata Goliszewska, Anna Stylińska

Zdjęcia: Mateusz Czuchnowski, Kasia Mateja, Tymon Tykwiński

Montaż: Alan Zejer

Dźwięk: Anna Rok, Jarosław Sadowski, Marcin Lenarczyk

Muzyka: Marcin Lenarczyk

Producentki: Anna Stylińska, Izabela Łopuch

Produkcja: Widok, HBO Europe

Właściciel praw: Autlook Filmsales

Język: polski

Strona: www.autlookfilms.com

Lovemobil

reż. Elke Margarete Lehrenkrauss

NIEMCY / 2019 / 106 MIN.

WARSZAWSKA PREMIERA

„Lovemobil” Elke Margarete Lehrenkrauss to inscenizowany dokument o warunkach pracy seksualnej w kamperach zaparkowanych wzdłuż drogi krajowej B188 pod niemieckim Wolfsburgiem. Głównymi bohaterkami filmu są Milena i Rita, emigrantki z Bułgarii i Nigerii. Pod pewnymi względami dokument Lehrenkrauss przypomina środkowoeuropejski „Nomadland” – gdzie zamiast przepastnych krajobrazów Środkowego Zachodu tłem dla historii bohaterek są turbiny wiatrowe i piaszczyste sosnowe lasy. Podstawowa różnica tkwi jednak w tym, że Milena i Rita nie są właścicielkami kamperów. Nie tylko nie mogą więc swobodnie się przemieszczać, ale codziennie muszą płacić czynsz Uschi, irytującej starszej Niemce otoczonej stadem małych psów.

Film Lehrenkrauss opowiada przede wszystkim o alienacji i napięciach ekonomicznych związanych z pracą w przyczepach – gdzie pracuje się w pojedynkę, trzeba więc samodzielnie radzić sobie z szefową i klientami. Nawiązuje też do seksualnej i rasowej przemocy, z którą stykają się bohaterki: Milena ma serdecznie dość niemieckich mężczyzn, którzy nie dbają o higienę i nieustannie próbują przekraczać jej granice; Rita ciągle musi mierzyć się z podszytą rasizmem nachalnością Uschi. Ogromną częścią ich codzienności jest jednak zwyczajna nuda. W przerwach między klientami Milena i Rita przesiadują w swoich przyczepach, gdzie palą papierosy, oglądają nollywoodzkie filmy i śmieją się z szefowej.

Jako dokument inscenizowany film Lehrenkrauss został w dużej mierze spleciony z opowieści, które reżyserka zebrała podczas badań terenowych, nie jest więc dokładną reprezentacją życiorysów bohaterek. Ma on jednak również niespodziewaną wartość archiwalną – w trakcie seansu warto rozejrzeć się za sceną, w której Uschi wyjmuje z szuflady album ze starymi zdjęciami, dokumentującymi życie w hamburskich burdelach w latach 70. i 80.

Michalina Augusiak

22.10 20:30 Elektronik

23.10 18:00 Kinoteka

24.10 18:00 Kino Muranów

TWÓRCZYNIE I TWÓRCY

Reżyseria: Elke Margarete Lehrenkrauss

Scenariusz: Elke Margarete Lehrenkrauss

Zdjęcia: Christoph Rohrscheidt

Montaż: Elke Margarete Lehrenkrauss, Sven Kulik

Dźwięk: Henrik Cordes

Muzyka: Dascha Dauenhauer

Producentka: Elke Margarete Lehrenkrauss

Produkcja: Elke Margarete Lehrenkrauss

Właścicielka praw: Elke Margarete Lehrenkrauss

Język: angielski, niemiecki, bułgarski

Strona: www.lovemobil-film.com

Luca (m/f/x)

reż. Hannah Schwaiger, Ricarda Funnemann

NIEMCY / 2019 / 7 MIN.

POLSKA PREMIERA

„Odczuwam moją płęć jako płynną; nigdy nie jest tak, że czuję że jestem kobietą albo jestem mężczyzną. Czuję tylko to ciało, do którego należą dusza i umysł” – mówi o sobie Luca. Chociaż czasem spotyka się z niechęcią, a nawet przemocą fizyczną z powodu swojego wyglądu, nie wyobraża sobie ukrywać tego, kim jest. Akceptację znajduje w teatrze, gdzie może nareszcie wyrażać siebie i budować więzy poprzez wspólnotową artystyczną praktykę. Film towarzyszy Luce w próbach spektaklu „Kaligula” w reżyserii Clary Nielenbock, gdzie aktorskie wcielenie okazuje się fascynującym doświadczeniem/ćwiczeniem empatii i zrozumienia drugiego człowieka.

23.10 16:00 Elektronik

26.10 18:15 Kinoteka

28.10 20:30 Kinoteka

TWÓRCZYNIE I TWÓRCY

Reżyseria: Hannah Schwaiger, Ricarda Funnemann

Zdjęcia: Hannah Schwaiger

Montaż: Hannah Schwaiger, Ricarda Funnemann

Dźwięk: Arno Augustin

Muzyka: Henric Schleiner

Producentki: Hannah Schwaiger, Ricarda Funnemann

Produkcja: Funnemann & Schwaiger Produktion

Właścicielki praw: Hannah Schwaiger, Ricarda Funnemann

Język: niemiecki

Maria

Iwona Ogrodzka

POLSKA / 2019 / 22 MIN.

POLSKA PREMIERA

Co tak naprawdę znaczy dbanie o rodzinę? I kiedy jest odpowiedni moment na wszczęcie rewolucji? Czy można podejmować takie ryzyko, kiedy jest się kobietą, matką, chłopką? „Maria” to efekt rocznej pracy dokumentującej życie mieszkanek rodzinnej wioski Iwony Ogrodzkiej. Zebrane materiały: nagrania, rozmowy i notatki posłużyły do stworzenia biografii „Marii”, fikcyjnej bohaterki, która przeczuwając nadchodzące zagrożenie, przyłącza się do powstania. Zawieszona w nieokreślonym miejscu i czasie opowieść to próba uzupełnienia historii Łukowicy o biografię kobiety, która sprzeciwia się panującemu w jej najbliższym otoczeniu konformizmowi, decyduje się na walkę o lepszą przyszłość i w imię tej walki, opuszcza swoje dzieci. Praca powstała dzięki wsparciu MKDNiS.

24.10 15:45 Kinoteka

TWÓRCZYNIE I TWÓRCY

Reżyseria: Iwona Ogrodzka
Scenariusz: Iwona Ogrodzka
Zdjęcia: Iwona Ogrodzka
Montaż: Iwona Ogrodzka
Dźwięk: Iwona Ogrodzka
Producentka: Iwona Ogrodzka
Produkcja: Iwona Ogrodzka
Właścicielka praw: Iwona Ogrodzka

Język: polski

Strona: www.iwonaogrodzka.com

Martha Cooper. Ikona street artu

reż. Selina Miles

USA, AUSTRALIA / 2019 / 82 MIN.

POLSKA PREMIERA

Martha Cooper to niespodziewana ikona street artu – malutka, siwowłosa postać biegająca razem z zamaskowanymi artystami graffiti. W latach 70., kiedy dzielnice Nowego Jorku płonęły, pracowała jako fotografka dla „New York Post”, szukając obrazów kreatywności i zabawy, tam gdzie inni widzieli tylko przemoc i biedę. Efektem tego były jedne z pierwszych zdjęć przedstawiających nowojorskie graffiti w czasach, gdy miasto toczyło wojnę przeciwko tej nowej formie ekspresji artystycznej. Martha i jej współautor Henry Chalfant ze zrobionych przez Cooper zdjęć stworzyli książkę „Subway Art”. Komercyjna porażka publikacji zmusiła Marthę do porzucenia graffiti na rzecz innych ukrytych kultur Nowego Jorku. 20 lat później artystka odkrywa, że jest gwiazdą świata graffiti, kultury, która nie jest już lokalnym ruchem, ale globalną siłą. „Subway Art” jest jedną z najchętniej kupowanych i najczęściej piratowanych książek artystycznych w historii, kserowana i rozpowszechniana przez twórców graffiti na całym świecie. W wieku 75 lat, Martha musi odnaleźć się w znacznie innej rzeczywistości i kulturze. Niewielka społeczność zrodzona z potrzeby przeciwstawienia się biedzie, klasowości i przeciwnościom losu, stała się komercyjnym przemysłem, którego wzrost wspiera rozwój mediów społecznościowych. Każdy street art jest obecnie od razu publikowany w internecie, tłumy stoją w kolejkach żeby zrobić sobie zdjęcie z popularnymi graffiti. Martha, kierując się pasją do uwieczniania kreatywności pomagającej ludziom przezwyciężyć trudności losu, nie odnajduje się w tym nowym świecie.

22.10 20:30 Kinoteka

23.10 13:00 Kinoteka

27.10 20:15 Elektronik

TWÓRCZYNIE I TWÓRCY

Reżyseria: Selina Miles

Scenariusz: Selina Miles

Zdjęcia: Selina Miles, Marcus Autelli

Montaż: Simon Njoo

Dźwięk: Lachlan Harris

Muzyka: Adit Gauchan, Vincent Goodyer

Producent: Daniel Joyce

Produkcja: Projector Films we współpracy z: The South Australian Film Corporation, Create NSW

Właściciel praw: Projector Films

Język: angielski, portugalski

Strona: www.marthamovie.com

K
MAG
MAGAZYN

Między nami

reż. Dorota Proba
POLSKA / 2020 / 53 MIN.

Czy istnieje przepis na udany związek? Czy miłość jest w stanie przetrwać próbę czasu? Trzy pary, różniące się wiekiem, stażem i doświadczeniem, ujawniają przed kamerą swoje lęki i marzenia dotyczące wspólnego życia. Dorota Proba z niezwykłym wyczuciem podchodzi do swoich bohaterów, a ci odwzajemniają się jej całkowitą szczerością. W rezultacie powstał bardzo intymny, ciepły film, w którym nie brakuje trudnych pytań, zaskakujących odpowiedzi, wielkich emocji i humoru. Jak w życiu.

24.10 13:45 Kino Muranów

TWÓRCZYNI E I TWÓRCY

Reżyseria: Dorota Proba

Scenariusz: Dorota Proba

Zdjęcia: Weronika Bil ska

Montaż: Katarzyna Orzechowska

Dźwięk: Anna Rok, Dorota Proba, Krzysztof Janus

Muzyka: Adam Walicki, Giorgio Fazer (zespół), The Saturday Tea, Mateusz Franczak

Producentki_ci: Ewa Jastrzębska, Jerzy Kapuściński, Wojciech Marczewski, Karolina Mróz

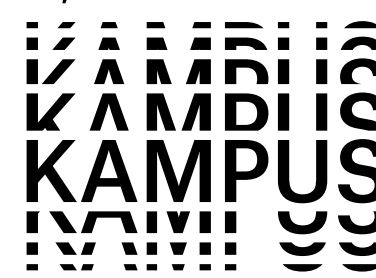
Produkcja: Studio Munka SFP, Wajda Studio

Właściciel praw: Studio Munka SFP

Język: polski, rosyjski

Strona: www.betweenusfilm.com/pl

97,1 FM

Milo

reż. **Nadia Szymańska**

POLSKA / 2021 / 14 MIN.

ŚWIATOWA PREMIERA

Gosia, tatuatorka i młoda mama, próbuje pogodzić wakacje i pracę nad morzem z samotnym wychowaniem swojego 3-letniego synka. Czuły film, w którym reżyserka jest bardzo blisko swoich bohaterów. Rejestruje ich codzienność wykorzystując świadomie estetykę współczesnego *home video*, tworzy przy tym poruszający i ciepły portret macierzyństwa.

Michał Matuszewski

24.10 13:00 Kinoteka

TWÓRCZYNIE I TWÓRCY

Reżyseria: Nadia Szymańska

Zdjęcia: Nadia Szymańska

Montaż: Aleksandra Kasprowicz

Dźwięk: Daniel Adamczyk

Muzyka: Marcel Baliński

Producentki: Nadia Szymańska, Karolina Fronik

Produkcja: Państwowa Wyższa Szkoła Filmowa, Telewizyjna i Teatralna w Łodzi

Język: polski

97,1 FM

KAMPUS

Modlitwy Delphine

reż. Rosine Mbakam

BELGIA / 2021 / 91 MIN.

POLSKA PREMIERA

Siedząc w sypialni swojego brukselskiego mieszkania, trzydziestoletnia Delphine wyrzuca z siebie historię swojego życia. „Modlitwy Delphine” to trzeci pełnometrażowy dokument kameruńskiej reżyserki Rosine Mbakam, nakręcony wkrótce po ukończeniu przez nią studiów w belgijskim Institut Supérieur des Arts. Dwie kobiety, które połączyło doświadczenie dorastania w Kamerunie oraz emigracji do Europy, od lat są bliskimi przyjaciółkami. Film powstał z inicjatywy Delphine, która poprosiła Mbakam o sfilmowanie jej pełnej traumy autobiograficznej opowieści. Przez dziesięć dni Delphine relacjonowała przed kamerą historię swojego dzieciństwa w Duali, doświadczonego w młodości gwałtu, pierwszej ciąży, utrzymywania się z pracy seksualnej, niespełnionej miłości oraz małżeństwa z dużo starszym Belgiem. W rękach Delphine medium filmowe staje się narzędziem nieskrępowanego sprzeciwu wobec patriarchalnych i neokolonialnych struktur, które ograniczyły jej życie do ciągłego poszukiwania strategii przetrwania. Jak podkreśla Mbakam, „Modlitwy Delphine” kwestionują też ugruntowane w zachodnim kinie założenia na temat jej roli jako reżyserki, ustanawiając pracę nad dokumentem jako przestrzeń wymiany i radykalnej sprawczości bohaterki.

Michalina Augusiak

**Film prezentowany przy wsparciu Biura Walonii-Brukseli w Warszawie.
Specjalne podziękowania dla reżyserki Rosine Mbakam i Tândor Productions.**

23.10 13:30 Kino Muranów

25.10 18:30 Elektronik

27.10 21:00 Kinoteka

TWÓRCZYNI E I TWÓRCY

Reżyseria: Rosine Mbakam

Zdjęcia: Rosine Mbakam

Montaż: Geoffroy Cernaix

Dźwięk: Rosine Mbakam, Loïc Villiot

Producentki_ci: Geoffroy Cernaix, Aimé Césaire Dimenkeu Nkue

Produkcja: Tândor Productions, Tândor Films

Właściciel praw: Tândor Productions

Język: pidżyn kameruński angielski, francuski

Strona: www.andorproductions.com/en/catalogue/les-prieres-de-delphine

Morgana. Królowa porno

reż. Isabel Peppard, Josie Hess

AUSTRALIA / 2019 / 71 MIN.

Po 20 latach spędzonych jako posłuszna pani domu, zamknięta w związku bez miłości i seksu, Morgana ma dość swojego posępnego życia. Potwornie samotna i spragniona intymności, kobieta zamawia męską eskortę jako ostatni ruch przed skończeniem wszystkiego. Jej ostatnia noc zmienia się jednak niespodziewanie, gdy relacja z mężczyzną otwiera przed nią nowy świat osobistej i seksualnej wolności. Po tym jak dowiaduje się o konkursie dla debiutujących twórczyń i twórców filmów erotycznych, Morgana reżyseruje film z sobą w roli głównej oparty na swojej własnej historii, „Duty-Bound”. Niespodziewanie wygrywa konkurs, co z impetem wrzuca ją w międzynarodową społeczność feministycznej pornografii. Kobieta przeprowadza się z Australii do Berlina. Życie splata się ze sztuką, podczas gdy Morgana wykorzystuje filmy erotyczne jako narzędzie osiągnięcia kreatywnego katharsis, mierząc się przy tym z demonami przeszłości. „Morgana. Królowa porno” jest artystycznym portretem pięćdziesięcioletniej pani domu, która odkrywa na nowo siebie jako seks-pozytywną gwiazdę filmów pornograficznych.

22.10 21:00 Kinoteka

25.10 21:00 Kino Muranów

26.10 20:15 Kinoteka

TWÓRCZYNIE I TWÓRCY

Reżyseria: Isabel Peppard, Josie Hess

Zdjęcia: Isabel Peppard, Josie Hess

Montaż: Julie-Anne De Ruvo

Dźwięk: John Kassab, Doron Kipen ASSG

Muzyka: Jordan Gilmour

Producentka: Karina Astrup

Produkcja: House of Gary

Właściciel praw: Juno Films

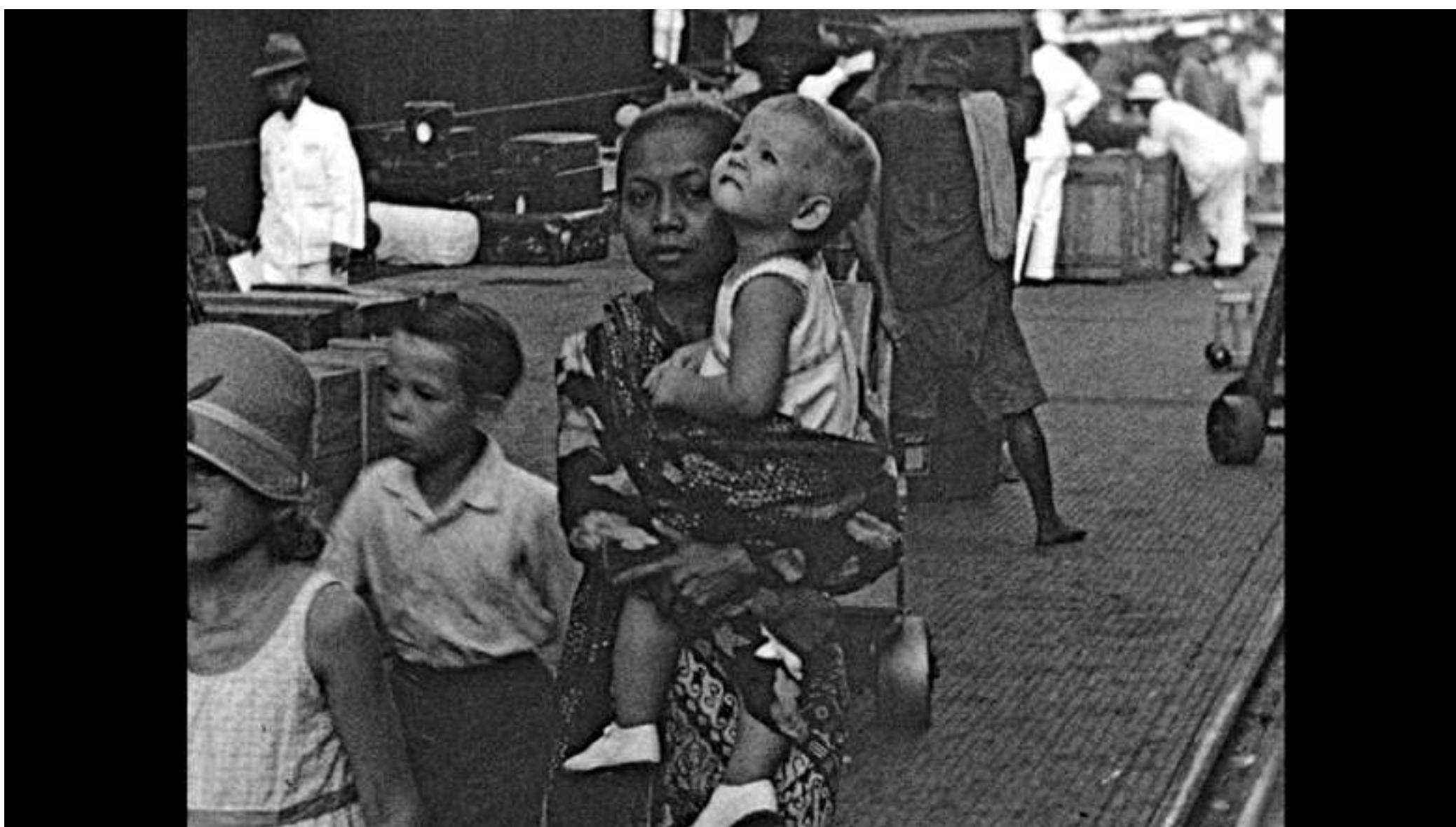
Język: angielski

Strona: www.morganadocumentary.com

Mówią mi babu

reż. Sandra Beerends
HOLANDIA / 2019 / 80 MIN.

POLSKA PREMIERA

Główna bohaterka i narratorka filmu, Alima, jest postacią fikcyjną, skonstruowaną ze świadectw kilkudziesięciu kobiet – zeznań zarówno archiwalnych, jak i współczesnych, pochodzących z prowadzonych lokalnie badań w nurcie oral history. Kierowaną do matki opowieść czyta zza kadru młoda kobieta. Alima rozpoczyna pracę u holenderskiej rodziny jako niania, *babu*. Wyjazd do Europy, opieka nad dzieckiem, powrót, życie pod okupacją japońską, koniec wojny, ogłoszenie przez Indonezję niepodległości, susza, głód. Przywiązanie do małego holenderskiego wychowanka i związek z chłopakiem o imieniu Ribut, członkiem ruchu niepodległościowego. Marzenie o lepszym jutrze, o prawie dziewczynek do edukacji. Równolegle do tej opowieści rozwija się na ekranie historia uszyta ze 179 unikalnych źródeł filmowych, wydobytych z holenderskich i japońskich archiwów. Taśmy propagandowe i prywatne, filmy przyrodnicze z sekwencjami takimi jak brutalne polowanie na krokodyle. Pozostając na granicy pomiędzy dokumentem a fikcją, film snuje opowieść o kobiecym wyzwoleniu w kotle historycznej zawieruchy – jednocześnie uniwersalną konkretną w swoim historyczno-społecznym szczególe.

Klara Cykorz

24.10 14:15 Kinoteka
25.10 18:30 Kino Muranów
28.10 18:30 Kinoteka

TWÓRCZYNI E I TWÓRCY

Reżyseria: Sandra Beerends
Scenariusz: Sandra Beerends
Montaż: Ruben van der Hammen NCE
Dźwięk: Mark Glynne
Muzyka: Alex Simu
Producent: Pieter van Huijstee
Produkcja: Pieter van Huystee Film
Właściciel praw: Pieter van Huystee Film

Język: indonezyjski

Strona: www.theycallmebabu.com

Kingdom of the Netherlands

wysokieobcasy

My Womb

reż. Martina Trepczyk
AUSTRIA / 2019 / 3 MIN.

Taneczny list miłosny dla wszystkich, którzy_e walczą o siebie. Portret tancerki i poetycka krytyka systemowej władzy nad kobiecymi ciałami, która jest wszechobecna: w szkole, rządzie, instytucjach religijnych, i po prostu w umysłach społeczeństwa. „My Womb” ma źródła w doświadczeniu nauki i wychowania w jednej z najsurowszych szkół baletowych w Polsce i całego systemu patriarchalnego, w którym instytucja ma więcej do powiedzenia na temat ciała kobiety niż ona sama.

23.10 16:00 Elektronik
28.10 20:30 Kinoteka

TWÓRCZYNIE I TWÓRCY

Reżyseria: Martina Trepczyk
Scenariusz: Martina Trepczyk
Choreografia, występuje: Anna Lis
Zdjęcia: Martina Trepczyk
Montaż: Martina Trepczyk
Dźwięk: David Furrer
Muzyka: Taris
Producentka: Martina Trepczyk
Produkcja: Martina Trepczyk
Właścicielka praw: Martina Trepczyk

Język: angielski

Strona: www.martinatrepczyk.com

Na zawsze Amber

reż. Lia Hietala, Hannah Reinikainen

SZWECJA / 2020 / 75 MIN.

WARSZAWSKA PREMIERA

Amber i Sebastian mają siedemnaście lat. Łączy ich przyjaźń i odrzucenie norm genderowych. Poruszając się w spektrum płynnych tożsamości, wspólnie marzą, imprezują oraz tworzą więzi z podobnie myślącymi osobami. Queerowe nastolatki zamieszkują przestrzeń pełną otwartości i miłości, z dala od oceniających spojrzeń, gdzie wszystko wydaje się możliwe. Kiedy Amber zakochuje się w Charlie, utopijny świat zostaje wystawiony na próbę. Pojawiające się problemy z zaufaniem powodują, że Amber musi przejść przez tranzycję samotnie.

23.10 13:15 Elektronik

25.10 21:00 Kinoteka

TWÓRCZYNIĘ I TWÓRCY

Reżyseria: Lia Hietala, Hannah Reinikainen

Zdjęcia: Lia Hietala, Sara Thisner Lindstedt, Amber Mastracci, Luciano Mastracci, Alma Mastracci

Montaż: Hannah Reinikainen, Lia Hietala, Anton Hemgren, Charlotte Landelius

Dźwięk: Fredrik Strålne

Muzyka: Shitkid

Producentki_ci: Göran Hugo Olsson, Melissa Lindgren

Produkcja: Story AB w koprodukcji z: Sveriges Television

Właściciel praw: Réservoir Docs

Język: szwedzki, włoski

Strona: www.reservoirdocs.net/films/always-amber

Niebo po deszczu

reż. Mercedes Gaviria Jaramillo

KOLUMBIA / 2020 / 72 MIN.

POLSKA PREMIERA

Po kilku latach w Buenos Aires, gdzie studiowała i gdzie pracuje jako montażystka dźwięku, Mercedes Gaviria Jaramillo przyjeżdża do rodzinnego Medellín w Kolumbii, by pracować na planie filmu swojego ojca, reżysera Victora Gavirii. Jej dokument jest więc po części making of brutalnej „La mujer del animal” (2016), opartego na faktach kryminału o porwanej młodej dziewczynie, kręconego w autentycznych lokalizacjach i z niezawodowymi aktor(k)ami. To także portret deszczowej metropolii, do niedawna jednego z najbardziej niebezpiecznych miejsc nie tylko w Kolumbii, ale i na świecie. Ale jest tu też drugi wątek – osobista podróż poprzez rodzinne archiwum, nie tylko domowych filmów wideo kręconych przez ojca-reżysera, ale też dziennik matki, głównej żywicielki rodziny. Wyłania się z niej trudny portret kolumbijskiej rodziny – przepaści pomiędzy macierzyństwem a ojcostwem, niełatwych relacji płci.

Klara Cykorz

23.10 11:45 Kino Muranów

26.10 18:30 Kinoteka

TWÓRCZYNIE I TWÓRCY

Reżyseria: Mercedes Gaviria Jaramillo

Scenariusz: Mercedes Gaviria Jaramillo

Zdjęcia: Mercedes Gaviria Jaramillo, Mauricio Reyes Serrano, Alejandra León

Montaż: Rodrigo Traverso, Florencia Gómez García

Dźwięk: Marcos Canosa

Muzyka: Matías Gowland

Producentki_ci: Jerónimo Atehortúa Arteaga, Mercedes Gaviria Jaramillo

Produkcja: Invasión Cine

Właściciel praw: FilmsToFestivals

Język: hiszpański

Strona: www.blog.filmstofestivals.com/cecddll-4846

Niewypowiedziane

reż. **Eliane Esther Bots**

HOLANDIA / 2019 / 18 MIN.

WARSZAWSKA PREMIERA

Reżyserkę Eliane Esther Bots (skądinąd realizującą projekty także w Polsce) interesuje postpamięć i międzypokoleniowe relacje w rodzinach i społecznościach doświadczonych ludobójstwem i wojną. Bohaterki a zarazem współautorki filmu wojny nie pamiętają – były malutkimi dziećmi, kiedy ich rodziny trafiły jako uchodźcy z byłej Jugosławii do Holandii, lub urodziły się później, w nowym kraju. Teraz tworzą swoją własną, bezpieczną przestrzeń badania pamięci – Elma Cavcic, jedna z bohaterek, jest zresztą scenografką filmu. Wśród dziwacznych, utrzymanych w dziecięcej konwencji konstrukcji, młode kobiety przywołują opowieści bliskich, nagrywają, a później osłuchują swoje świadectwa. Pomędzy domowymi ozdobami, wycinankami i kotarami, w ciemności rozświetlanej jedynie ekranami telefonów i farbą fluorescencyjną, improwizują film-seans spirytystyczny.

Klara Cykorz

25.10 18:30 Kinoteka

TWÓRCZYNI I TWÓRCY

Reżyseria: Eliane Esther Bots

Zdjęcia: Herman van den Bosch, Daniel de Oliveira Donato

Montaż: Eliane Esther Bots

Dźwięk: Sergio González Cuervo

Producentka: Manon Bovenkerk

Produkcja: near/by film

Właściciel praw: Eye Experimenteel

Język: niderlandzki

Strona: www.nearbyfilm.com/portfolios/cloud-forest-2

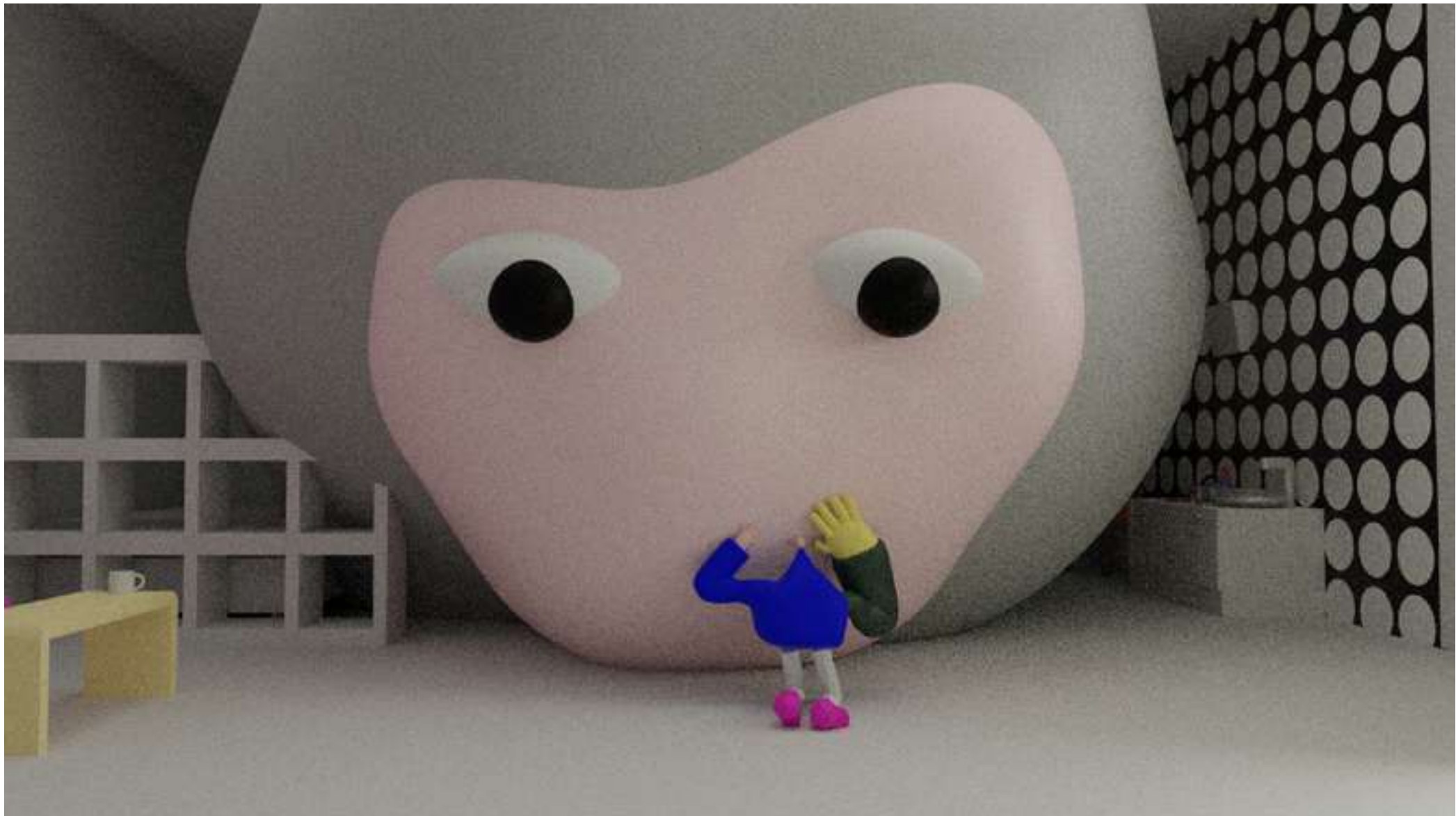

Kingdom of the Netherlands

Obyś nie musiała tutaj wrócić

reż. Anastazja Naumenko

POLSKA / 2020 / 9 MIN.

Młoda dziewczyna emigruje. Jej nowe życie składa się z nudnej biurowej pracy i samotnych wieczorów spędzanych w pustym mieszkaniu. W reakcji na ciągłą alienację powoli traci poczucie spójności swojego ciała, stając się zlepkiem niepasujących do siebie kształtów. Jej wyobraźnię zaczynają nawiedzać tchnące bliskością obrazy matki. Jednak rodzice ciągle powtarzają jej: „Obyś nie musiała tutaj wrócić”. Cyfrowa animacja Anastazji Naumenko, oparta na autobiograficznych doświadczeniach pochodzącej z Ukrainy reżyserki, to próba oddania erodującego poczucie tożsamości wymiaru migracji. Film powstał w Pracowni Filmu Animowanego Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie.

23.10 11:30 Kinoteka

27.10 18:15 Kinoteka

TWÓRCZYNIE I TWÓRCY

Reżyseria: Anastazja Naumenko

Scenariusz: Anastazja Naumenko

Animacja: Anastazja Naumenko

Montaż: Anastazja Naumenko

Dźwięk: Jakub Młynek

Muzyka: GENTS

Producent: Robert Sowa

Produkcja: Pracownia Filmu Animowanego Akademii Sztuk Pięknych im. Jana Matejki w Krakowie

Właściciel praw: KFF Sales & Promotion

Język: bez dialogu

Strona: www.film.asp.krakow.pl

Odgraniczanie

reż. Tereza Vejvodová
CZECHY / 2020 / 15 MIN.

POLSKA PREMIERA

Film o tańcu i architekturze, a wręcz o tańczeniu o architekturze, jakby na przekór znanemu porzekadłu. Młoda kobieta szuka mieszkania – wędruje od deweloperskiego apartamentowca do powojennego bloku, a potem do powojennej kamienicy. Zarówno tancerka, jak i sama kamera wchodzi w bliską relację z różnego rodzaju powierzchniami: ścian, korytarzy, szyb, prześcieradeł, wody, poręczy w metrze, ludzkiej skóry, parkietów. Tu betonowe murki, tam zęby schodów ruchomych. Padają jakieś słowa, ale w tle – nie są ważne. Językiem filmu okazuje się taniec w dwóch typach przestrzeni, publicznej i raczej zatłoczonej oraz prywatnej, ale niczyjej, bo niezamieszkałej. A fabułą – poszukiwanie miejsc, które można by uczynić swoimi.

Klara Cykorz

23.10 16:00 Elektronik
28.10 20:30 Kinoteka

TWÓRCZYNIE I TWÓRCY

Reżyseria: Tereza Vejvodová
Choreografia, występuje: Markéta Jandová
Zdjęcia: Dušan Husár
Montaż: Tereza Vejvodová
Dźwięk: Matěj Lindner
Muzyka: Džian Baban
Producentki_ci: Anneta Furdecká, Pavel Pícek
Produkcja: sol film
Właściciel praw: sol film

Język: czeski

Strona: www.solfilm.cz/blog/artem-6fmlh

Ogień

reż. **Ania Bajorek**

POLSKA / 2019 / 4 MIN.

Tworząc teledysk do „Ognia” Natalii Przybysz, reżyserka Ania Bajorek inspirowała się obrazami z kultowego cyklu fotograficznego Justine Kurland „Girl Pictures 1997-2002”. Zdjęcia Kurland przedstawiają nastoletnie dziewczyny, które w dzikich bandach eksplorują podmiejskie zarośla, odludne plaże i zarośnięte łąki. Bajorek stara się przy użyciu drona wprowadzić w ruch ich zawiadłą, buntowniczą energię.

25.10 18:30 Kinoteka

TWÓRCZYNIE I TWÓRCY

Reżyseria: Ania Bajorek

Scenariusz: Ania Bajorek

Zdjęcia: Agnieszka Kokowska

Montaż: Irek Grzyb

Muzyka: Natalia Przybysz, Jerzy Zagórski, Mateusz Waśkiewicz, Patryk Stawiński, Kuba Staruszkiewicz

Producenci: Sławomir Richert, Michał Zamencki

Produkcja: Warsaw Production Team

Właściciel praw: Kayax

Język: bez dialogu

Ogniem pisane

reż. Rintu Thomas, Sushmit Ghosh

INDIE / 2021 / 93 MIN.

WARSZAWSKA PREMIERA

Stan Uttar Pradesh na północy Indii. Bohaterkami filmu są dziennikarki „Khabar Lahariya”, założonej w 2002 roku, pierwszej i jedynej indyjskiej gazety redagowanej przez zespół złożony wyłącznie z kobiet, co więcej – kobiet z prowincji, wiejskiego pochodzenia, należących do najniższej, najbardziej wykluczonej kasty Dalitów, jak również muzułmanek. Film towarzyszy im w pracy i w domu, w podróżach i na szkoleniach, podczas tworzenia nowego kanału na YouTube, medialnych przemian i zyskiwania coraz szerszych zasięgów. Podąża tropem bieżących relacji i dziennikarskich dochodzeń: przeciwko propagandzie rządowej i policyjnej, w sprawie braku opieki medycznej, przemocy wobec kobiet, powiązań między politykami, służbami porządkowymi i krwawym biznesem, skandalu nielegalnych kopalni. Od wiadomości lokalnych przez wybory stanowe po wybory krajowe, pokazuje rosnący w siłę hinduski nacjonalizm, świętujące religijne bojówki, zabójstwa dziennikarzy z powodów politycznych. I na tym tle – praktykę zaangażowanego dziennikarstwa i wiarę w jego sprawczość.

Klara Cykorz

23.10 20:30 Kinoteka

27.10 18:45 Kinoteka

TWÓRCZYNIE I TWÓRCY

Reżyseria: Rintu Thomas, Sushmit Ghosh

Zdjęcia: Sushmit Ghosh, Karan Thapliyal

Montaż: Sushmit Ghosh, Rintu Thomas

Dźwięk: Susmit Bob Nath, Janne Laine

Muzyka: Tajdar Junaid

Producentki_ci: Rintu Thomas, Sushmit Ghosh, Tone Grøttjord, John Webster

Produkcja: Black Ticket Films w koprodukcji z: CompanySant & Usant, JW Documentaries

Właściciel praw: Autlook Filmsales

Język: hindi

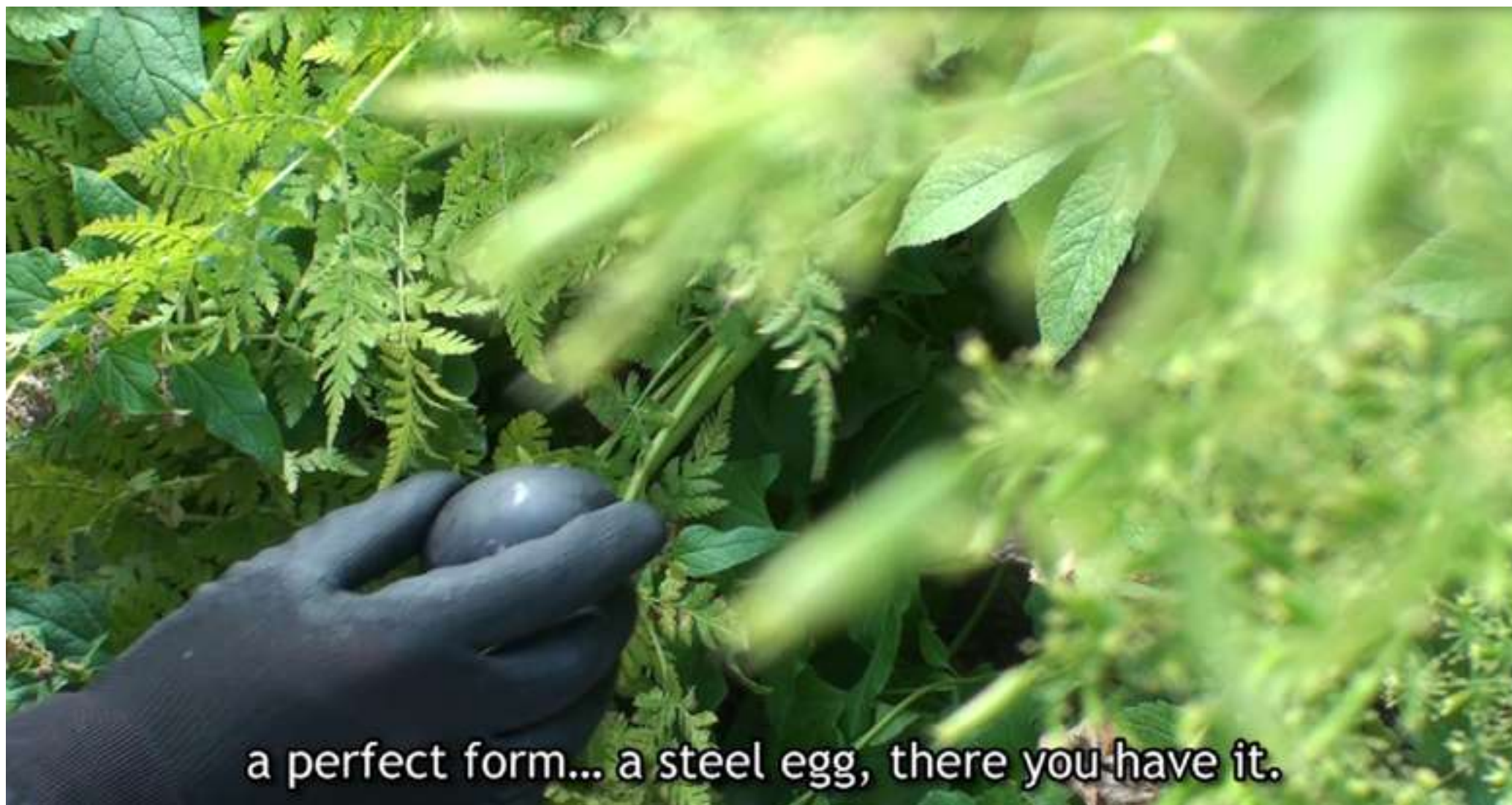
Strona: www.autlookfilms.com

KRAKOWSKI
FESTIWAL
FILMOWY
KRAKOW
FILM
FESTIVAL

Ogród

Agnieszka Polska

POLSKA / 2010 / 11 MIN.

Narratorem filmu jest artysta, który emigrując z Polski do Szwecji pozostawił w kraju wszystkie swoje szkice, a w nowej ojczyźnie zajął się uprawą ogrodu. Przywołana przez Agnieszkę Polską historia przypomina biografię Pawła Freislera, artysty aktywnego w latach 60. i 70. w środowisku neoawangardy, który w 1976 roku wyjechał do Skandynawii i zniknął z polskiej sceny artystycznej. Polska odbywa hipotetyczną wizytę w szwedzkim ogrodzie Freislera i pokazuje, jak znany ze snucia opowieści wokół własnych performansów artysta mógłby zbudować narrację dotyczącą swojego zniknięcia.

24.10 15:45 Kinoteka

TWÓRCZYNIE I TWÓRCY

Reżyseria: Agnieszka Polska
Scenariusz: Agnieszka Polska
Zdjęcia: Agnieszka Polska
Montaż: Agnieszka Polska

Orgazm, czyli mała śmierć

reż. Annie Gisler

SZWAJCARIA / 2018 / 58 MIN.

POLSKA PREMIERA

Grupa kobiet w różnym wieku, o różnych doświadczeniach i preferencjach seksualnych, prowadzi szczerą rozmowę o swoim doświadczeniu orgazmu. Wizualne przerywniki, od abstrakcji po konkret fotografii artystycznej, służą za ilustrację ich doznań. Opowiadając o swojej seksualnej historii, bohaterki dzielą się swoimi pragnieniami – z wrażliwością i humorem, z dala od pornograficzności, za to z poczuciem wspólnotowości, jednoczącej przygody, napędzanej pragnieniem przełamывania wciąż ciążących nad kobietą seksualnością tabu. „Orgazm, czyli mała śmierć” jest dialogiem pomiędzy kobietami – dla kobiet. I dla mężczyzn.

23.10 18:00 Kino Muranów

24.10 20:15 Kinoteka

27.10 20:45 Kinoteka

TWÓRCZYNIE I TWÓRCY

Reżyseria: Annie Gisler

Scenariusz: Annie Gisler

Zdjęcia: Géraldine Zosso

Montaż: Valérie Anex

Dźwięk: Julian Joseph, Nora Longatti

Muzyka: Benoît Gisler

Producentki_ci: Mark Olexa, Dunja Keller, Francesca Scalisi

Produkcja: DOK MOBILE

Właściciel praw: DOK MOBILE

Język: francuski, angielski

Strona: www.dokmobile.ch/en/la-petite-mort

Osiemnaście

**reż. Dafne Lechuga Maroto, Laura D'Angeli,
Maria Colomer Canyelles**

DANIA, WŁOCHY / 2020 / 26 MIN.

POLSKA PREMIERA

„Osiemnaście” opowiada historię Ansou, młodego mężczyzny z Senegalu, który przybył do Włoch jako tak zwany „małoletni bez opieki”. Zgodnie z włoskim prawem po osiągnięciu pełnoletniości Ansou musiał wyprowadzić się z ośrodka dla młodzieży. Teraz mieszka u poznanej w ośrodku starszej Włoszki Nicli, która pomaga mu szukać pracy i wspiera go emocjonalnie. W chłopaku rodzi się napięcie między potrzebą opieki a impulsem niezależności.

23.10 11:30 Kinoteka

TWÓRCZYNI E I TWÓRCY

Reżyseria: Dafne Lechuga Maroto, Laura D'Angeli, Maria Colomer Canyelles

Scenariusz: Dafne Lechuga Maroto, Laura D'Angeli, Maria Colomer Canyelles

Zdjęcia: Dafne Lechuga Maroto

Montaż: Laura D'Angeli

Dźwięk: Maria Colomer Canyelles, Jacob Schill

Muzyka: Daniel Basse

Producentki: Dafne Lechuga Maroto, Laura D'Angeli, Maria Colomer Canyelles

Produkcja: Uniwersytet Kopenhaski, Wydział Filmu i Medioznawstwa

Właściciel praw: Uniwersytet Kopenhaski, Wydział Filmu i Medioznawstwa

Język: włoski

Ostatnie okrażenie

reż. Lucija Ana Ilijić

CHORWACJA / 2019 / 9 MIN.

POLSKA PREMIERA

Za szeregiem osiągnięć sportowych kryje się mnóstwo prób zadowolenia innych i zabiegania o miłość. Reżyserka zrozumiała to dopiero po latach. Bardzo osobisty, wykorzystujący zachwycające wizualnie materiały *home video*, łyżwiarski film o tym, że czasami warto porzucić dziecięce marzenia, żeby wydostać się z zakłętego kręgu rodzinnej toksyczności.

23.10 13:15 Kinoteka

TWÓRCZYNIE I TWÓRCY

Reżyseria: Lucija Ilijić

Zdjęcia: Tin Meze

Montaż: Lucija Ilijić

Dźwięk: Borna Buljević, Luka Gamulin

Muzyka: Stray Dogg - No One But You

Producentka: Anita Bastašić

Produkcja: RESTART

Właściciel praw: RESTART

Język: chorwacki

Pająk

reż. Ceylan Özgün Özçelik
TURCJA / 2020 / 5 MIN.

POLSKA PREMIERA

Trochę symfonia miejska, a trochę opowieść więzienna. W kakofonii dźwięków, wśród krzyczących nagłówek i postrzępionych wrywków z gazet, kamera sunie wzdłuż murów, wygląda przez pociemniałe, brudne okna, drga i obraca się pomiędzy neonami. Zatrzymuje się też co rusz na wystawach pełnych dziecięcych zabawek, i wychwytuje wizerunki mężczyzn na wielkoformatowych reklamach. Opowieść o przemocy domowej z perspektywy kobiety, kiedy już jest „po wszystkim”.

Klara Cykorz

25.10 18:00 Kinoteka

TWÓRCZYNIE I TWÓRCY

Reżyseria: Ceylan Özgün Özçelik
Zdjęcia: Gözde Koyuncu
Montaż: Selda Taşkın
Dźwięk: Fatih Rağbet, Eli Haligua
Muzyka: Ekin Fil
Producentka: Armağan Lale
Produkcja: Filmada
Właściciel praw: Ceylan Özgün Özçelik

Język: turecki

Pamięć ciała

reż. Madonna Adib

WIELKA BRYTANIA, LIBAN / 2020 / 10 MIN.

POLSKA PREMIERA

Intymny i osobisty film, w którym reżyserka mierzy się z socjopolitycznymi represjami w sferze seksualnej, których doświadczyła dorastając w latach 80. i 90. w Damaszku. Opowiada o tym twórczo wykorzystując rodzinne archiwa – zdjęcia, filmy i dokumenty, ale przede wszystkim własne ciało. W ekstremalnych zbliżeniach możemy zobaczyć ból przeszłości, który się na nim odcisnął.

25.10 18:00 Kinoteka

TWÓRCZYNIE I TWÓRCY

Reżyseria: Madonna Adib

Zdjęcia: Elsy Hajjar

Montaż: Sandra Fatte

Dźwięk: Aram Abbas

Producentka: Noe Mendelle

Produkcja: Scottish Documentary Institute

Właściciel praw: Scottish Documentary Institute

Język: arabski

Strona: www.scottishdocinstitute.com/films/let-my-body-speak

Papa

reż. Maryia Yakimovich

POLSKA / 2020 / 29 MIN.

WARSZAWSKA PREMIERA

Autobiograficzna i niemalże terapeutyczna historia o złożonych relacjach córki z ojcem, naznaczonych przez chorobę psychiczną tytułowego Papy. Sięgając po rodzinne archiwa, ale także rozmowy z członkami i członkiniami rodziny oraz techniki animacji, reżyserka stara się opowiedzieć o problemach związanych z dorastaniem w trudnych warunkach i związanym z tym rozchwianym poczuciem własnej wartości. A przede wszystkim chce – poprzez szczerą filmową opowieść – uwolnić się od wpływów przeszłości, uzyskać emocjonalną niezależność i zbudować siebie na nowo. Być może to jedyny sposób, by odnaleźć się w dorosłym życiu po doświadczaniu dorastania w domu, w którym nie rozmawiało się o problemach. Jest w tym filmie dużo tęsknoty, smutku, ale przede wszystkim miłości.

Michał Matuszewski

22.10 18:15 Kinoteka

23.10 13:15 Kinoteka

TWÓRCZYNI E I TWÓRCY

Reżyseria: Maryia Yakimovich

Scenariusz: Maryia Yakimovich

Animacja: Maryia Yakimovich

Montaż: Maryia Yakimovich, Wojciech Słota

Dźwięk: Michał Papara

Muzyka: Michał Papara

Producent: Robert Sowa

Produkcja: Pracownia Filmu Animowanego Akademii Sztuk Pięknych im. Jana Matejki w Krakowie

Właściciel praw: KFF Sales & Promotion

Język: polski, rosyjski

Strona: www.sp.kff.com.pl/en/films/papa-2

97,1 FM

KAMPUS

Parda

reż. Tai Linhares

BRAZYLIA, NIEMCY / 2019 / 29 MIN.

POLSKA PREMIERA

Autorytarny reżim planuje przywrócić supremację białych w Brazylii. Pierwszym działaniem jest żądanie powrotu wszystkich białych obywateli i obywaterek Brazylii mieszkających za granicą. W środku tego politycznego chaosu Tai musi udowodnić, że nie jest biała, przez co mierzy się z niepewnością co do własnej tożsamości rasowej. Takie kobiety określa się słowem *parda* oznaczającym osobę, której kolor skóry jest mieszkanką różnych pochodzeń. Film – meandrując między dokumentem a fikcją – zagłębia się w niejednoznaczną koncepcję rasy w Brazylii, badając ślady pozostawione przez kolonialną przeszłość i rodzinną historię reżyserki.

26.10 18:15 Kinoteka

TWÓRCZYNIE I TWÓRCY

Reżyseria: Tai Linhares

Scenariusz: Tai Linhares

Zdjęcia: Aline Juárez

Montaż: Sully Ceccopieri

Dźwięk: Caio Cesar Loures, Mariana Bahia, Nadoki Studio

Producentka: Tai Linhares

Produkcja: Tai Linhares

Właścicielka praw: Tai Linhares

Język: portugalski, niemiecki

Strona: www.tailinhares.com

Pewnego razu w Wenezueli

reż. Anabel Rodríguez Ríos

WENEZUELA, WIELKA BRYTANIA, BRAZYLIA, AUSTRIA / 2020 / 99 MIN.

Film Anabel Rodríguez Ríos opowiada o życiu wsi Congo Mirador, położonej na wodach bogatego w ropę jeziora Maracaibo w północno-zachodniej Wenezueli. Oś dokumentu wyznacza konflikt między dwiema kobietami: Tamarą, lokalną przedstawicielką Partido Socialista Unido de Venezuela i Natalie, młodą nauczycielką. Tamara, która paraduje po wsi w różowym dresie i pełnym makijażu, jest typem kampowej diwy; całe dni spędza wylegując się w hamaku i prowadząc rozmowy telefoniczne z miejscowymi konstablami. Mimo swej przerysowanej estetyki jest postacią budzącą głęboki etyczny niepokój. Oddana pamięci Hugo Chaveza z intensywnością graniczącą z namaszczeniem (w jednej scenie obsypuje pocałunkami Kena w stroju nieżyjącego prezydenta fantazjując o spotkaniu z jego fizycznym odpowiednikiem), Tamara uosabia inflację rewolucyjnych ideałów w erze rządów Nicolásu Maduro. Wykorzystując swoją ograniczoną władzę, podejmuje krucjatę przeciwko popierającej opozycję Natalie, zadręczając ją plotkami i niekończącymi się biurokratycznymi kontrolami. Tłem dla konfliktu Tamary i Natalii jest postępujące zanieczyszczenie wód jeziora, które prowadzi do rozpadu materialnej infrastruktury życia Congo Mirador.

Michalina Augusiak

23.10 11:00 Kinoteka

24.10 18:00 Kinoteka

27.10 20:30 Kinoteka

TWÓRCZYNIE I TWÓRCY

Reżyseria: Anabel Rodríguez Ríos

Scenariusz: Anabel Rodríguez Ríos, Sepp R. Brudermann

Zdjęcia: John Márquez

Montaż: Sepp R. Brudermann

Dźwięk: Marco Salaverría, Gherman Gil, Daniel Turini

Muzyka: Nascuy Linares

Producentki_ci: Sepp R. Brudermann, Claudia Lepage

Produkcja: Sancocho Público A.C. w koprodukcji z: Golden Girls Film, Pacto Films, Tres Cinematografía, Spiraleye Productions Ltd.

Właścicielka praw: Rise And Shine World Sales

Język: hiszpański

Strona: www.onceuponatimeinvenezuela.com

Pięć snów od Québecu

reż. Sarah Baril Gaudet

KANADA / 2020 / 81 MIN.

POLSKA PREMIERA

Gabrielle i Yoan mają 18 lat. Mimo że oboje dorastali w tym samym miejscu – na wsi w Temiscamingue w Kanadzie – mają odmienne plany i aspiracje. Yoan chce opuścić okolicę, aby oderwać się od samotności i wyjechać do miejsca, gdzie będzie mógł się czuć swobodniej jako osoba homoseksualna. Gabrielle za to na odwrót: jest przerażona myślą o wyjeździe ponad sto kilometrów od domu, aby kontynuować naukę. Reżyserka maluje poetycki portret dwójki osób wchodzących w dorosłość, próbujących odnaleźć i wytyczyć własną ścieżkę. Mają na to całe lato.

23.10 11:30 Elektronik

24.10 11:15 Kinoteka

TWÓRCZYNIE I TWÓRCY

Reżyseria: Sarah Baril Gaudet

Scenariusz: Sarah Baril Gaudet

Zdjęcia: Sarah Baril Gaudet

Montaż: Justine Gauthier

Dźwięk: Jacob Marcoux, Marie-Pierre Grenier, Olivier Germain

Muzyka: Viviane Audet, Robin-Joël Cool

Producentka: Audrey Fallu

Produkcja: La Cabane

Właściciel praw: Les Films du 3 Mars

Język: francuski

Strona: www.f3m.ca/en/film/passage

Pobudka na Marsie

reż. Dea Gjinovci

SZWAJCARIA, FRANCJA / 2020 / 74 MIN.

POLSKA PREMIERA

Furkan, najmłodszy członek mieszkającej w Szwecji romskiej rodziny, próbuje pogodzić się z tajemniczą chorobą swoich dwóch sióstr. Ibadeta i Djeneta od kilku lat są w stanie przypominającym śpiączkę, który niektórzy nazywają „syndromem rezygnacji”. Przerażone myślą o odesłaniu z powrotem do Kosowa, nagle zasnęły. W Szwecji rodzina Furkana próbuje odbudować normalne życie, ale ich dotychczasowe wnioski o azyl zostały odrzucone. Chłopiec próbuje uciec od rzeczywistości: aby ocalić swoje dwie siostry, chce zbudować własny statek kosmiczny i zamieszkać na Marsie. „Pobudka na Marsie” to opowieść o tym, jak dzieci próbują radzić sobie z traumą, którą powołują obojętność i okrucieństwo rasistowskich aparatów biurokratycznych.

26.10 18:15 Kino Muranów

27.10 18:30 Kinoteka

TWÓRCZYNIE I TWÓRCY

Reżyseria: Dea Gjinovci

Scenariusz: Dea Gjinovci

Zdjęcia: Dea Gjinovci

Montaż: Catherine Birukoff

Dźwięk: Quentin Coulon, Amélie Canini, Philippe Ciompi

Muzyka: Gael Kyriakidis and Pavillon - Fabio Poujouly & Jeremy Calame

Producentki: Britta Rindelaub, Jasmin Basic, Sophie Faudel, Dea Gjinovci, Heidi Fleisher

Produkcja: Alva Film Production, Mélisande Films w koprodukcji z: RTS - Radio Télévision Suisse we współpracy z : Amok Films

Właściciel praw: CAT&Docs

Język: albański, szwedzki

Strona: www.catndocs.com

SWISS FILMS

 Schweizerische Eidgenossenschaft
Confédération suisse
Confederazione Svizzera
Confederaziun svizra
Ambasada Szwajcarii w Polsce

 INSTITUT
FRANÇAIS
Pologne

 WATCH
DOCS

Pod prąd

reż. **Cris Lyra**

BRAZYLIA / 2019 / 27 MIN.

POLSKA PREMIERA

Grupa młodych kobiet wyjeżdża z São Paulo na sylwestra do letniskowych domków nad oceanem. Wylegują się na piasku, pozując przed przyjaciółką-rysowniczką (i przed kamerą); przesiadują na skałach, włączają po plaży, zanim nadejdzie burza. Grają, śpiewają i tańczą (trzy z nich to członkinie kapeli Obinrin Trio). A przede wszystkim rozmawiają do późnej nocy: o swoich włosach i ekspresji płciowej, o lesbijskiej tożsamości, o Czarności, o tym, z czym pozostawiło je doświadczenie protestów w 2013 roku. Nakręcony blisko ciała, a jednocześnie zafascynowany zimnym krajobrazem, film Cris Lyry jest zarazem bardzo intymny, jak i majestatycznie piękny. To obraz tworzenia sobie bezpiecznej przestrzeni, queerowej przyjaźni, przyjemności i troski.

Klara Cykorz

26.10 18:15 Kinoteka

TWÓRCZYNIE I TWÓRCY

Reżyseria: Cris Lyra

Scenariusz: Ananda Maranhão, Camila Gaglianone, Cris Lyra, Elis Menezes, Lana Lopes, Raíssa Lopes e Yakini Kalid

Zdjęcia: Wilssa Esser, Cris Lyra

Montaż: Beatriz Pomar, Henrique Cartaxo

Dźwięk: Daniel Turini, Henrique Chiurciu, Marina Bruno, Tamis Haddad

Muzyka: Obinrin Trio, Nã Maranhão

Producentka: Camila Gaglianone

Produkcja: Camila Gaglianone

Właścicielka praw: Cris Lyra

Język: portugalski

Strona: www.anacrislyra.wixsite.com/quebramarshort

Pole walki

reż. **Silvia Biagioni, Andrea Laudante**

WŁOCHY / 2020 / 10 MIN.

POLSKA PREMIERA

Intymne, odmieńcze, wrażliwe, pokawałkowane: kobiece ciało jako pole walki. „Pole walki” jest hołdem dla drugofalowych ruchów feministycznych lat 60. i 70.; przez zarejestrowane odpryski zarówno politycznego zaangażowania, jak i codziennego życia, rekonstruuje jedne z najbardziej rewolucyjnych zmian w historii najnowszej. Obrazy i dźwięki oddają głos zasobom założonego w późnych latach siedemdziesiątych Archivio Audiovisivo del Movimento Operaio e Democratico w Rzymie. Sugestywny montaż i muzyka tworzą przestrzeń pomiędzy wspomnieniem a teraźniejszością.

25.10 18:00 Kinoteka

TWÓRCZYNIE I TWÓRCY

Reżyseria: Silvia Biagioni, Andrea Laudante

Montaż: Silvia Biagioni

Dźwięk: Andrea Laudante

Muzyka: Andrea Laudante

Producent: Luca Ricciardi

Produkcja:

AAMOD - Archivio Audiovisivo del Movimento Operaio e Democratico

Właściciel praw: Luca Ricciardi, AAMOD - Archivio Audiovisivo del Movimento Operaio e Democratico

Język: włoski

Strona: www.silbia.it/battlefield, www.andrealaudante.com/battlefield

Primary Swarm

Agnieszka Mastalerz, Michał Szaranowicz

POLSKA / 2018 / 17 MIN.

Z „Roju w (bez)ruchu” Anny Ptak:

Primary Swarm opiera się na zdarzeniu rozwijającym się w czasie.

Grupa Odkrywców przemierza k o k o n i a s t ą przestrzeń. Jej obły kształt narzuca sposób poruszania – tunel odgrywa rolę pszczelej królowej. Postaci wyglądają jakby musiały się nauczyć chodzić: spowolniony ruch, ostrożność gestów, otwór wciągającej turbiny, w stronę której prze tytułowy rój.

Wystawa „WĄSKI PRZEŚWIT NA DOLE NIEBA”

TWÓRCZYNIE I TWÓRCY

Reżyseria: Agnieszka Mastalerz, Michał Szaranowicz

Scenariusz: Agnieszka Mastalerz, Michał Szaranowicz

Zdjęcia: Filip Zubowski, Wawrzyniec Skoczylas, Michał Szaranowicz

Montaż: Michał Szaranowicz

Dźwięk: Stanisław Najmiec, Michał Szaranowicz

Producenci: Miejski Ośrodek Sztuki w Gorzowie Wielkopolskim, Stowarzyszenie Autorów ZAiKS

Produkcja: Agnieszka Mastalerz

Właściciel praw: Agnieszka Mastalerz, Michał Szaranowicz

Język: bez dialogu

Strona: www.agnieszkamastalerz.com

Promenada

reż. Delphine Bereski
FRANCJA / 2020 / 17 MIN.

POLSKA PREMIERA

Film na granicy eksperymentu i performansu, oddaje za pomocą ruchu zarówno osobiste doświadczenia chorowania i wyzdrowienia z Covid-19, jak i zbiorowe przeżycia pierwszego lockdownu w małej społeczności przebywającej na rezydencji w Cité Internationale des Arts w Paryżu. Podczas jednego ujęcia dron podąża za fantomatycznym ciałem, wyruszającym ze swojego pokoju na wewnątrz. Podczas tej podróży obraz trzyma nas z dala od tego ciała, podczas gdy jego oddech i bicie serca zanurzają nas w intymności.

23.10 16:00 Elektronik
28.10 20:30 Kinoteka

TWÓRCZYNIE I TWÓRCY

Reżyseria: Delphine Bereski
Zdjęcia: Lukas Zerbst
Dźwięk: Delphine Bereski, Youssef Chebbi
Muzyka: Youmna Saba
Producentka: Delphine Bereski
Produkcja: Pola Magnetyczne
Właścicielka praw: Delphine Bereski

Język: bez dialogu

Rentgen rodzinny

reż. Firouzeh Khosrovani

NORWEGIA, IRAN, SZWAJCARIA / 2020 / 80 MIN.

WARSZAWSKA PREMIERA

Historia teherańskiej rodziny opowiedziana za pomocą fotografii, materiałów archiwalnych, listów i głosów. Matka reżyserki wyszła za mąż za... fotografię jej ojca. Studiował radiologię w Szwajcarii – a dla kobiety małżeństwo było wówczas obowiązkowe, aby mogła przylecieć i zamieszkać w Europie. Z jej religijnym wychowaniem, życie w obcym kulturowo kraju było wyzwaniem – grzech czał się na każdym kroku. Ojciec pochodził z liberalnej i świeckiej rodziny. Był miłośnikiem kultury, sztuk pięknych i muzyki klasycznej. Matka nigdy nie rozumiała, jak mógł cenić obraz przedstawiający nagie ciała. Po narodzinach dziecka rodzina Firouzeh wraca do Teheranu, gdzie wkrótce wybucha rewolucja, która wywraca wszystko do góry nogami. Matka znajduje nową tożsamość i odkrywa ważną dla siebie przestrzeń: zostaje działaczką religijną, dyrektorką szkoły i przechodzi szkolenie wojskowe. Ojciec siedzi cicho na swoim ulubionym krześle w domu i słucha Bacha. Rodzina zostaje podzielona, co dla małej dziewczynki, przyszłej reżyserki jest trudne i bolesne. Film o tożsamości skonstruowanej poprzez irańską walkę między tradycją a modernizacją, w którym rodzinny dom staje się metaforą zmian i procesów w całym społeczeństwie.

23.10 11:15 Kinoteka

28.10 18:30 Kino Muranów

TWÓRCZYNIĘ I TWÓRCY

Reżyseria: Firouzeh Khosrovani

Scenariusz: Firouzeh Khosrovani

Zdjęcia: Mohammad Reza Jahanpanah

Montaż: Farahnaz Sharifi, Rainer M. Trinkler

Dźwięk: Ensieh Maleki, Hugo Ekornes

Muzyka: Peyman Yazdanian

Producenci: Fabien Olivier Greenberg, Bård Kjøge Rønning

Produkcja: Antipode Films w koprodukcji z: Rainy Pictures, Dschoint Ventschr Filmproduktion, Storyline

Właściciel praw: Taskovski Films

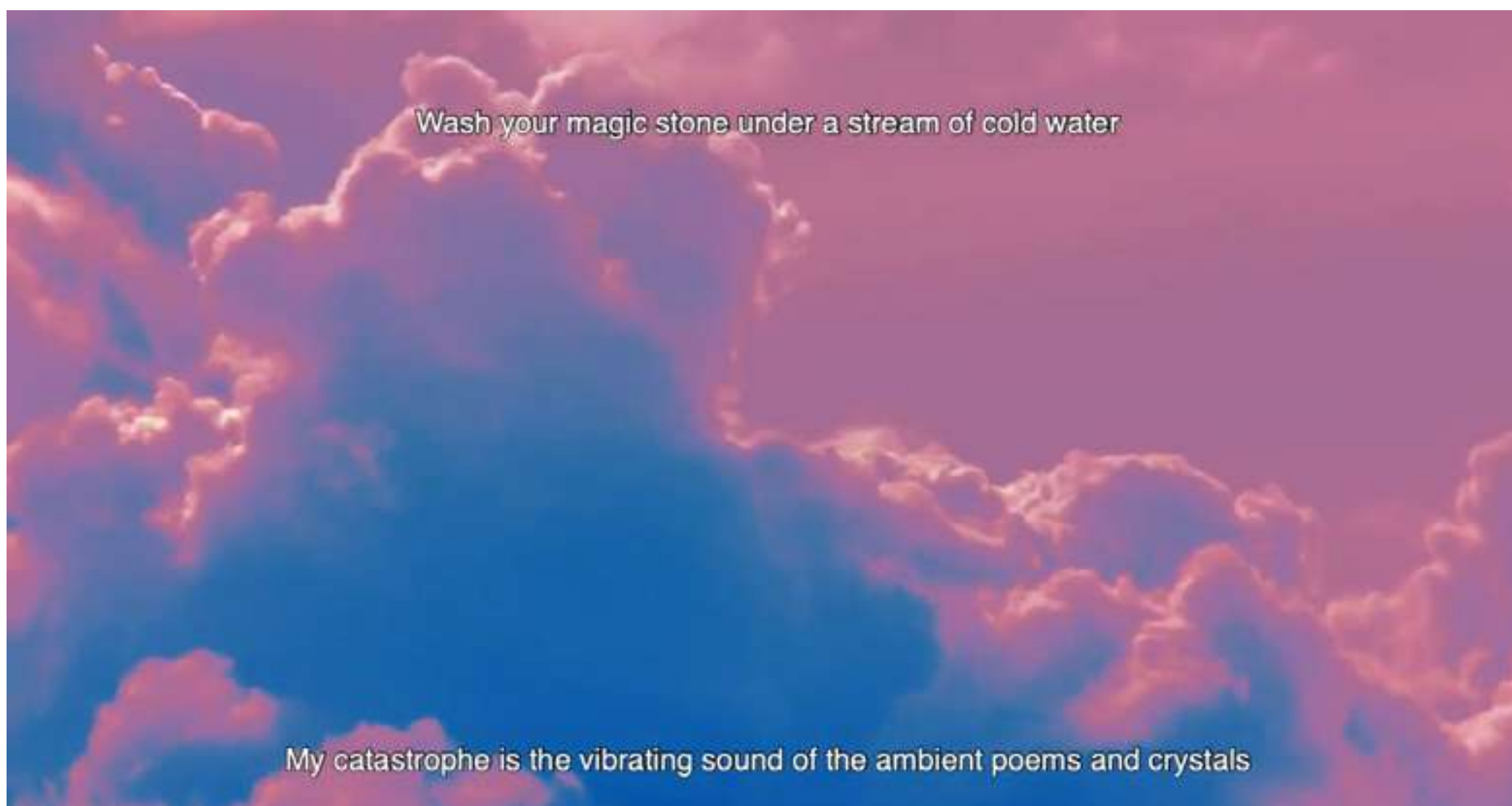
Język: farski, francuski

Strona: www.taskovskifilms.com/film/radiograph-of-a-family

Rok bez lata

Gosia Trajkowska, Agata Lech

POLSKA / 2020 / 10 MIN.

„Rok bez lata” to poetycka opowieść o wybuchu wulkanu Tambora w 1815 roku i konsekwencjach, które ten wybuch wywołał na całym świecie. Estetyzujemy globalną katastrofę, prawdziwe zjawisko klimatyczne przejmująco nazywane „rokiem bez lata”. Próbujemy w ten sposób poradzić sobie z lękiem, który towarzyszy nam od dawna: lękiem przed końcem świata. To wizualne słuchowisko jest naszym wspólnym snem, miejscem, w którym spotkały się nasze myśli podczas samotnych powrotów do domu autobusem. To słuchowisko ułożyło się z resztek okruszków, które niechcący spadły nam na beton, które oświetlone słońcem wyglądały jak kosmiczne drobiny.

23.10 18:15 Kinoteka

TWÓRCZYNI E I TWÓRCY

Reżyseria: Gosia Trajkowska, Agata Lech

Scenariusz: Gosia Trajkowska, Agata Lech

Zdjęcia: Gosia Trajkowska

Montaż: Agata Lech

Dźwięk: Agata Lech

Muzyka: Agata Lech

Producenci_tki: Gosia Trajkowska, Agata Lech

Produkcja: Gosia Trajkowska, Agata Lech

Właścicielki praw: Gosia Trajkowska, Agata Lech

Język: polski

Sarha

reż. Jaśmina Wójcik

POLSKA / 2021 / 13 MIN.

WARSZAWSKA PREMIERA

„Iść na *sarhę* znaczyło tyle, co wędrować swobodnie, tak jak się chce, bez ograniczeń – czasownikową formą tego słowa określano czynność wypuszczania o świcie bydła na popas. Używany powszechnie rzeczownik *sarha* to potoczna, trochę zniekształcona forma klasycznego leksemu. Ktoś, kto idzie na *sarhę*, wędruje bez celu, nie bacząc na ograniczenia czasowe i przestrzenne, idzie tam, gdzie poprowadzi go jego duch, idzie nakarmić swoją duszę i się odnowić. Nie każda wycieczka zasługuje jednak na miano *sarhy*. Pójść na *sarhę* znaczy dać się ponieść. To euforia bez sztucznego wspomagania, odlot w palestyńskim stylu”.

Raja Shehadeh „Zapiski o znikającym krajobrazie. Palestyńskie wędrówki”

Bliski Wschód, Palestyna, Ziemia Święta – dla pary polskich artystów Jaśminy Wójcik i Kubby Wróblewskiego, to miejsca intensywne i mistyczne. Chcieli podzielić się tym doświadczeniem ze swoimi kilkuletnimi córkami. Dwie siostry obserwują Palestynę bez uprzedzeń, z dziecięcą ciekawością i otwartością. Mówią wprost o konflikcie, z którym bezpośrednio się zetknęły. Budują swoje światy, zatrzymują się, kontemplują inną niż znaną im przyrodę. Artyści-rodzice towarzyszą im w tej podróży i starają się patrzeć ich oczami. Podróż ta rezonuje nawet po powrocie do Polski – w rozmowach i wspomnieniach.

Film został zrealizowany podczas rezydencji artystycznej w Palestynie w ramach projektu „Codzienne formy oporu” we współpracy Centrum Sztuki Współczesnej Zamek Ujazdowski z miastem Ramallah przy wsparciu Miasta Stołecznego Warszawa.

27.10 18:15 Kinoteka

TWÓRCZYNIE I TWÓRCY

Reżyseria: Jaśmina Wójcik

Zdjęcia: Jakub Wróblewski

Montaż: Jaśmina Wójcik

Dźwięk: Jaśmina Wójcik, Krzysztof Sokół

Występują: Zoja Wróblewska, Lea Wróblewska

Producentki_ci: Jaśmina Wójcik, Jakub Wróblewski

Produkcja: Jaśmina Wójcik, Jakub Wróblewski

Właściciele praw: Jaśmina Wójcik, Jakub Wróblewski

Język: polski

Strona: www.taskovskifilms.com/film/radiograph-of-a-family

Seks, rewolucja i islam

reż. Nefise Özkal Lorentzen

NORWEGIA / 2021 / 81 MIN.

Sześćdziesięcioletnia niemiecka imamka Seyran Ateş to jedna z najbardziej rozpoznawalnych figur muzułmańskiego feminizmu w Europie. W 2017 roku Ateş otworzyła w Berlinie liberalny meczet Ibn Rushd-Goethe, przyjmując rolę zazwyczaj niedostępną dla kobiet w praktyce modlitewnej tradycyjnego Islamu. W Ibn Rushd-Goethe udział w modlitwie i życiu społeczności mogą brać wszyscy: szyitki, sunnici i alewitki, osoby queerowe, kobiety i mężczyźni. Berlińska świątynia to część rozwijanego przez Ateş projektu reformacji Islamu, którego centralnymi założeniami są emancypacja seksualna oraz radykalny pacyfizm.

Dokument Nefise Özkal Lorentzen portretuje Ateş przy codziennej pracy oraz w trakcie intymnych domowych rozmów z matką Hatun i siostrą Serpil. Urodzona w Stambule na początku lat sześćdziesiątych, w dzieciństwie Seyran wyemigrowała z rodziną do Niemiec, zasilając wielotysięczną diasporę turecką Berlina Zachodniego. Gdy w młodości zaczęła buntować się przeciwko ciasnym normom narzucanym jej przez matkę, znalazła pracę w centrum pomocy prawnej dla kobiet – gdzie w wieku dwudziestu lat została postrzelona. Zagrożenie przemocą towarzyszy jej do dzisiaj. Jako założycielka liberalnego meczetu została objęta fatwą przez władze religijne Turcji i egipski uniwersytet teologiczny Al-Azhar.

Chociaż społeczną wrażliwość Ateş ukształtowało partykularne doświadczenie dorastania w tureckiej diasporze Berlina, jej aktywizm ma globalny zasięg i ambicje. Łącząc sprzeciw wobec islamofobicznej przemocy faszystowskiej prawicy oraz przemocy popełnianej w imię konserwatywnych interpretacji Islamu, Ateş podróżuje do miejsc śmiertelnych ataków w całej Europie. Lorentzen towarzyszy jej w trakcie podróży do Madrytu, gdzie Ateş bierze udział w obchodach rocznicy ataku bombowego z 2004 roku, a także podczas wizyty w Oslo i na wyspie Utøya, gdzie spotyka się z rodzicami Bano Abokabar Rashid (jednej z młodzieżowych aktywistek norweskiej Partii Pracy zamordowanych przez Andersa Breivika). Interesującym wątkiem jest również wizyta Ateş w Chinach, podczas której organizuje ona spotkanie z grupą młodych queerowych Ujgurek, żeby porozmawiać o lokalnej tradycji kobiet-imamek. Film Lorentzen pośrednio nawiązuje również do ambiwalentnej pozycji, jaką Ateş zajmuje w ramach współczesnego muzułmańskiego feminizmu. W przeciwieństwie do wielu młodszych aktywistek, Ateş ma bezkompromisowy stosunek do kwestii noszenia przez muzułmańskie kobiety hidżabów. Będąc silnie osadzoną w kategoriach liberalnego europejskiego feminizmu, postrzega akt noszenia chusty wyłącznie jako symbol patriarchalnej opresji, nie zaś gest podkreślania swojej kulturowej odrębności.

Michalina Augusiak

24.10 16:00 Kinoteka

25.10 18:15 Kinoteka

TWÓRCZYNI E I TWÓRCY

Reżyseria: Nefise Özkal Lorentzen

Scenariusz: Nefise Özkal Lorentzen

Zdjęcia: Anders Hoft

Montaż: Morten Haslerud

Dźwięk: Andreu Jacob

Muzyka: Simon M. Valentine

Producent: Jørgen Lorentzen

Produkcja: Integral Film AS

Właściciel praw: DR Sales

Język: niemiecki, angielski

Strona: www.integralfilm.com/project/seyrans-sex-revolution-and-islam-2

Ambasada Norwegii

Iceland
Liechtenstein
Norway grants grants

Silne siostry powiedziały braciom

Liliana Zeic (dawniej Liliana Piskorska)

POLSKA / 2019 / 30 MIN.

Poetycki manifest, odwołujący się do innych lesbijskich i queerowych deklaracji – grupy Radicallesbians (The Woman Identified Woman, 1970), The Lesbian Avengers (Dyke Manifesto, 1992), Queer Nation (The Queer Nation Manifesto, 1990). Przetłumaczone i zmodyfikowane przez artystkę tworzą kolaż zanurzający artykułowane w nim doświadczenia we współczesnej polskiej rzeczywistości. Pokazując, jak działa heteroseksualny przywilej, artystka zachęca do przemyślenia własnego usytuowania w świecie dominacji patriarchalnych i heteroseksualnych norm. Stworzona przez nią praca stanowi ponadto wezwanie do współodczuwania, solidarności i uważności na inne osoby. Praca powstała we współpracy z Miejską Galerią Arsenał w Poznaniu.

24.10 15:45 Kinoteka

TWÓRCZYNI E I TWÓRCY

Reżyseria: Liliana Zeic (dawniej Liliana Piskorska)

Scenariusz: Liliana Zeic (dawniej Liliana Piskorska)

Zdjęcia: Liliana Zeic (dawniej Liliana Piskorska)

Montaż: Liliana Zeic (dawniej Liliana Piskorska)

Dźwięk: Liliana Zeic (dawniej Liliana Piskorska), głos: Iza Moczarna-Pasiek, postprodukcja dźwięku: Paweł Rychert

Producentka: Liliana Zeic (dawniej Liliana Piskorska)

Produkcja: Liliana Zeic (dawniej Liliana Piskorska)

Właścicielka praw: Liliana Zeic (dawniej Liliana Piskorska)

Język: polski

Strona: www.lilianapiskorska.com/pl/praca/silne-siostry-powiedziały-braciom

Stolen Fish. Kiedy zabraknie ryb

reż. Gosia Juszczak

WIELKA BRYTANIA, POLSKA, HISZPANIA / 2020 / 30 MIN.

Budowa chińskiej przetwórni ryb całkowicie zmienia sytuację mieszkańców Gunjur na gambijskim wybrzeżu. Kiedyś ryby były podstawą miejscowej kuchni i ekonomii. Dziś, łowione w przemysłowych ilościach przez gigantyczne trawlerzy i przerabiane na miejscu na mączkę, trafiają do Chin i Europy jako pasza dla zwierząt hodowlanych. Tymczasem gambijscy rybacy, pozbawieni pracy, zasilają szeregi migrantów szukających lepszego życia w Europie. Odsłaniając kolejne kostki globalizacyjnego domina, autorka filmu oddaje głos tym, którzy najwięcej tracą w tej grze.

Konrad Wirkowski

26.10 18:30 Elektronik

TWÓRCZYNI E I TWÓRCY

Reżyseria: Gosia Juszczak

Scenariusz: Gosia Juszczak

Zdjęcia: Filip Drożdż

Montaż: Adriana F. Castellanos

Dźwięk: Igor Kłaczyński, Dariusz Wancerz

Muzyka: ST Gambian Dream

Producentki: Aleksandra Leszczyńska, Emilia Pluskota

Produkcja: Minority Rights Group International, Gosia Juszczak w koprodukcji z: Compassion in World Farming, Rosa Luxemburg Stiftung Oficina de Enlace Madrid

Właścicielka praw: Gosia Juszczak, Minority Rights Group International

Język: angielski, mandinka, wolof

Strona: www.facebook.com/stolenfishdocumentary

97,1 FM

KAMBIJSKI
KAMPUS

Szeptem

reż. Heidi Hassan, Patricia Pérez Fernández

HISZPANIA, FRANCJA, SZWAJCARIA, KUBA / 2019 / 80 MIN.

POLSKA PREMIERA

Intymny, autoetnograficzny dokument o wykorzenieniu, macierzyństwie, miłości do filmu, przyjaźni i wolności. Przyjaciółki z dzieciństwa Patricia i Heidi dorastały na Kubie, gdzie obie uczęszczały do akademii filmowej. Jako dzieci lat 70. wychowywały się na komunistycznych ideałach Che Guevary, ale obiecana świetlana przyszłość nie ziściła się. Każda z nich musiała uciekać z Kuby z powodów politycznych. Heidi wylądowała w Szwajcarii, Patricia w Hiszpanii. Przez lata nie miały ze sobą kontaktu. Teraz obie mając 40 lat, szukają sposobu, aby ponownie zbliżyć się do siebie, wybierając medium, które najbardziej im odpowiada: listy wideo.

22.10 18:30 Kino Muranów

23.10 18:30 Elektronik

TWÓRCZYNI E I TWÓRCY

Reżyseria: Heidi Hassan, Patricia Pérez Fernández

Scenariusz: Heidi Hassan, Patricia Pérez Fernández

Zdjęcia: Heidi Hassan, Patricia Pérez Fernández

Montaż: Heidi Hassan, Patricia Pérez Fernández, Diana Toucedo

Dźwięk: Sergio Fernández Borrás, Heidi Hassan, Patricia Pérez Fernández

Muzyka: Olivier Milton, Patricia Cadaveira

Producentki_ci: Daniel Froiz, Delphine Schmit

Produkcja: Matriuska Producciones, Perspective Films w koprodukcji z:
Producciones de la 5ta Avenida, PCT cinéma télévision

Właściciel praw: Habanero Film Sales

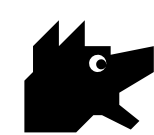
Język: hiszpański, francuski

Strona: www.habanerofilmsales.com/portfolio/a-media-voz

SWISS FILMS

 Schweizerische Eidgenossenschaft
Confédération suisse
Confederazione Svizzera
Confederaziun svizra

Ambasada Szwajcarii w Polsce

**INSTITUT
FRANÇAIS**
Pologne

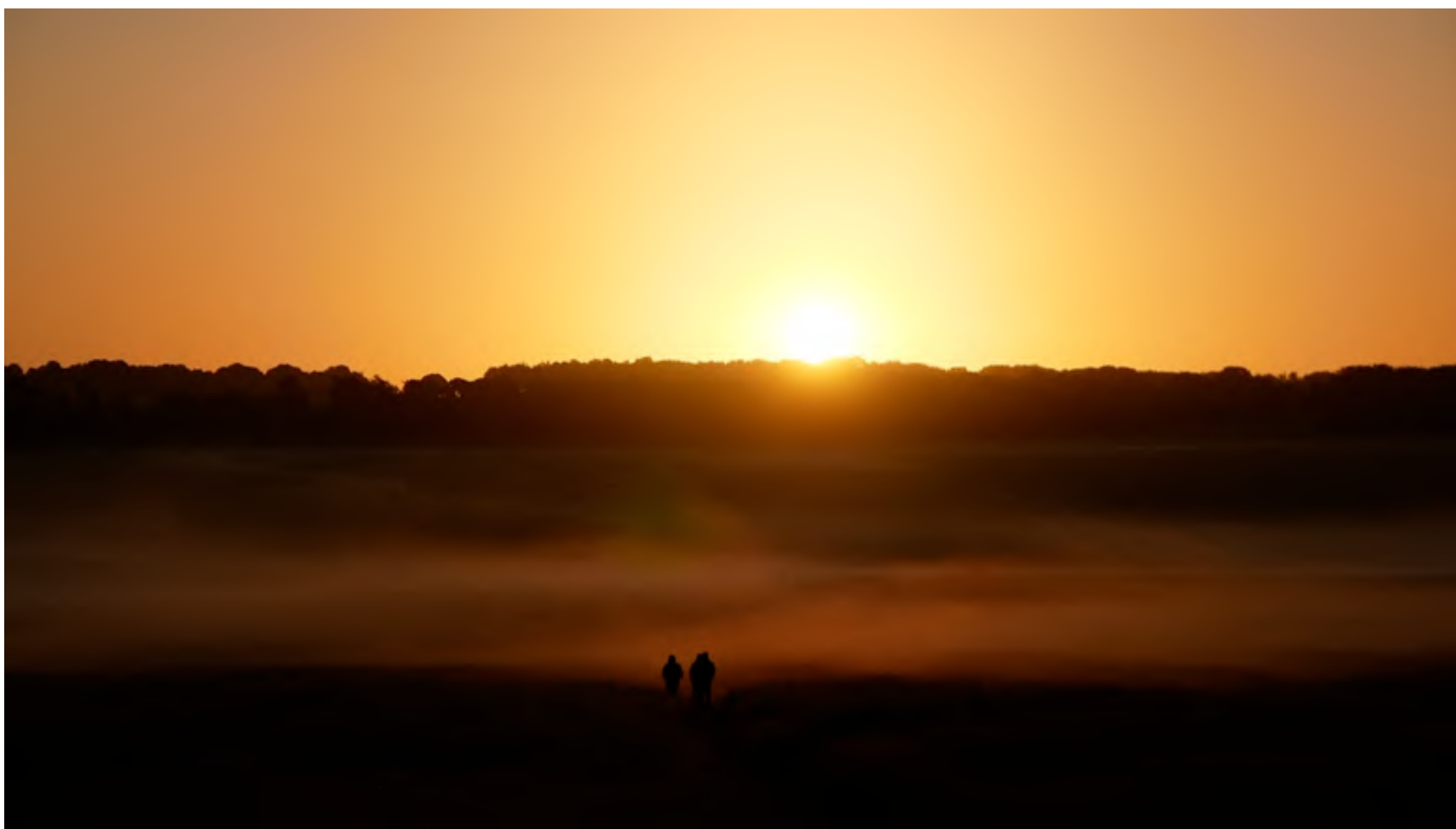
 **WATCH
DOCS**

Śnienie

reż. Francesca Tesler

WIELKA BRYTANIA / 2020 / 8 MIN.

POLSKA PREMIERA

Co Ci się śniło tej nocy? Minuty wydają się godzinami. Dni dłużą się i zlewają w jedno. Poprzez marzenia senne oraz sny na jawie ujawniają się lęki, niepokoje i nadzieje, szczególnie w sytuacji zamknięcia. Film, który powstał podczas pierwszego lockdownu w Wielkiej Brytanii to poetycki katalog pandemicznych snów.

25.10 18:00 Kinoteka

TWÓRCZYNIE I TWÓRCY

Reżyseria: Francesca Tesler
Zdjęcia: Francesca Tesler
Montaż: Francesca Tesler
Dźwięk: Francesca Tesler
Muzyka: FoolBoyMedia
Producentka: Francesca Tesler
Produkcja: Francesca Tesler
Właścicielka praw: Francesca Tesler

Język: angielski

Strona: www.francescatesler.co.uk

Takie piękne miasto

reż. Marta Koch

POLSKA / 2019 / 8 MIN.

WARSZAWSKA PREMIERA

Animacja Marty Koch prowadzi na pogranicze jawy i koszmarne snu. Zaczyna się od przebudzenia – młoda dziewczyna widzi przez okno na ulicy swojego partnera w ramionach innej kobiety. Kiedy wybiega, mężczyzny już nie ma. Bohaterka wyrusza na poszukiwanie, które wiedzie ją przez nieprzyjazny miejski labirynt pod pochmurnym, czerwonym niebem, świat z rozdygotanej kreski i mocnych kontrastów, czerni, szarości i bieli.

22.10 18:15 Kinoteka

TWÓRCZYNI E I TWÓRCY

Reżyseria: Marta Koch

Scenariusz: Marta Koch

Animacja: Marta Koch

Montaż: Sabina Filipowicz, Marta Koch

Dźwięk: Teoniki Rozynek, Marta Koch

Muzyka: Teoniki Rozynek

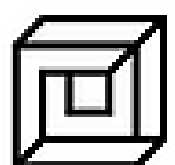
Producentka: Agata Golańska

Produkcja: Państwowa Wyższa Szkoła Filmowa, Telewizyjna i Teatralna w Łodzi

Właściciel praw: Studio Filmowe Indeks, Państwowa Wyższa Szkoła Filmowa, Telewizyjna i Teatralna w Łodzi

Język: polski

Strona: www.sp.kff.com.pl/films/takie-piekne-miasto

To, co widzisz

reż. Ghada Fikri

EGIPT / 2019 / 8 MIN.

POLSKA PREMIERA

Jaka historia zapisana jest w ludzkich dłoniach? Jakie wspomnienia przechowują bruzdy i zmarszczki? Ghada Fikri zaprasza własną matkę do refleksji nad swoim życiem, zabierając nas w poetycką podróż na liniach i skórze rąk, które pracowały całe życie i wychowały piątkę dzieci. Reżyserkę interesuje to, dlaczego człowiek może tak poświęcić się dla tych, których kocha.

23.10 13:15 Kinoteka

TWÓRCZYNI E I TWÓRCY

Reżyseria: Ghada Fikri

Scenariusz: Ghada Fikri

Zdjęcia: Ghada Fikri

Montaż: Ghada Fikri

Dźwięk: Hady Bassiony

Muzyka: Bob Bradley, Thomas Balmforth

Producentka: Ghada Fikri

Produkcja: Ghada Fikri

Właścicielka praw: Ghada Fikri

Język: arabski

Strona: www.instagram.com/ghadafikri

Tort weselny

reż. Monica Mazzitelli
SZWECJA / 2020 / 4 MIN.

WARSZAWSKA PREMIERA

Młoda kobieta, oszukana i zostawiona przez męża z ogromnymi długami, podejmuje pracę seksualną i zostaje się ofiarą handlu ludźmi. Wstrząsająca historia, która przydarza się wielu kobietom na całym świecie, zostaje opowiedziana w formie krótkiej animacji z wykorzystaniem figurek Playmobil.
Michał Matuszewski

25.10 18:00 Kinoteka

TWÓRCZYNIĘ I TWÓRCY

Reżyseria: Monica Mazzitelli
Scenariusz: Monica Mazzitelli
Zdjęcia: Mikael Moiner
Montaż: Mikael Moiner
Dźwięk: Mikael Moiner
Muzyka: Veli-Matti O Äijälä
Producentka: Monica Mazzitelli
Produkcja: Monica Mazzitelli
Właścicielka praw: Monica Mazzitelli

Język: angielski

Strona: www.monicamazzeitelli.net/en

Ambasada Szwecji
Warszawa

G^{irls}RLS

ofeminin

Tupeciary

reż. **Phuong Mai Nguyen,**
Charlotte Cambon de Lavalette

FRANCJA / 2020 / 33 MIN.

POLSKA PREMIERA

Żyjąc, przewijając, chłonąc informacje, razem obserwowaliśmy, jak nasze systemy nerwowe i poznawcze rozpływają się w hiperrzeczywistości. Pobudzeni przez nią wszyscy przeżywamy epizody psychotyczne siedząc w fotelu. Uderzając w ścianę bezsilności, racjonalizujemy słabości, porzucamy logikę. (Nie)widoczność wielkich potentatów energetycznych pojawiających się codziennie na naszych ekranach zderza się w naszych umysłach z niewyobrażalnie silną potrzebą odzyskania wolności i przywrócenia sprawiedliwości. Weronika Wysocka i Amy Muhoro przeprowadziły artystyczne śledztwo, ukazujące proces przyczynowo-skutkowy ekstrakcji danych przez prywatne firmy. Film to wizualna reprezentacja umysłu nowego pokolenia aktywistek_ów, które chcąc walczyć o swoje prawa, tracąc zdrowy rozsądek, obwiniając się za brak odpowiednich systemów oporu – choć wiedzą, że dostęp do nich mają tylko wysoko wyspecjalizowani ekspertki_ci.

24.10 12:00 Kinoteka

TWÓRCZYNIE I TWÓRCY

Reżyseria: Phuong Mai Nguyen, Charlotte Cambon de Lavalette

Scenariusz: Emilie Valentin, Elise Benroubi

Storyboardy: Phuong Mai Nguyen, Charlotte Cambon de Lavalette

Projekt postaci: Sarah Saidan

Muzyka: Fred Avril

Na podstawie: "Culottées. Des Femmes qui ne font que ce qu'elles veulent" Pénélope Bagieu (Editions Gallimard, 2016-2017)

Producentki_ci: Priscilla Bertin, Judith Nora, Arnaud Colinart

Produkcja: Silex Films

Właściciel praw: MIAM! Animation

Język: francuski

Strona: www.silexfilms.com/en/animation/culottees

W białej otchłani

reż. **Cara Holmes**

IRLANDIA / 2019 / 11 MIN.

POLSKA PREMIERA

Pochodząca z Irlandii Północnej tancerka i choreografka Oona Doherty ma za sobą serię międzynarodowych sukcesów, włącznie ze Srebrnym Lwem na tegorocznym Biennale w Wenecji. Po latach życia w Londynie, Berlinie i Nowym Jorku Doherty osiadła jednak w Bangor, niewielkim nadmorskim miasteczku na obrzeżach rodzinnego Belfastu. Fascynują ją performanse genderowe postindustrialnych przestrzeni, proletariacka chłopackość i dziewczynskość będące praktykami codziennego oporu wobec wykluczenia. W krótkim filmie Cary Holmes pracuje ona nad solową choreografią „Hope Hunt and the Ascension Into Lazarus”, która powstała jako celebrowanie butch estetyki dresiarzkiej męskości. Doherty próbuje oddać poprzez taniec jej specyficzne jakości, zastanawiając się, co z ruchem ciał robią żel do włosów, napoje gazowane i ecstasy.

Michalina Augusiak

23.10 16:00 Elektronik

28.10 20:30 Kinoteka

TWÓRCZYNI E I TWÓRCY

Reżyseria: Cara Holmes

Scenariusz: Cara Holmes

Występuje: Oona Doherty

Zdjęcia: Luca Truffarelli

Montaż: Mick Mahon

Dźwięk: Caimin Agnew, Cara Holmes

Muzyka: DIE HEXEN

Producentka: Zlata Filipović

Produkcja: Invisible Thread Films

Właściciel praw: Invisible Thread Films

Język: angielski

Strona: www.invisiblethreadfilms.com

WIMIN

G'RLS

ofeminin

Walchensee Forever

reż. Janna Ji Wonders

NIEMCY / 2020 / 110 MIN.

POLSKA PREMIERA

W swojej dokumentalnej sadze rodzinnej „Walchensee Forever”, reżyserka Janna Ji Wonders wyrusza w podróż przez cztery pokolenia na przestrzeni ponad stu lat. (A właściwie pięć, jeśli liczyć pewne niemowlę). Odkrywa rodzinne tajemnice, prowadząc nas od rodzinnej kawiarni na brzegu bawarskiego jeziora Walchensee, do Meksyku i Kalifornii w „lato miłości”, do Indii, z powrotem do Europy, niemieckich poliamorycznych komun... Rozmawia ze swoją ponad stuletnią babką i rekonstruuje bolesne karty rodzinnej historii – jak dramatyczne losy swojej ciotki.

Ale nie jest to tylko film o rodzinie i jej tradycjach – film sam w sobie jest kontynuowaniem wieloletniej praktyki rodzinnej. Matka reżyserki także fotografowała od małego i kręciła filmy, zaraziwszy się tą pasją od ojca, skądinąd surowego człowieka, weterana II wojny światowej. („Za bardzo trzęsiesz kamerą”, instruuje córkę we fragmencie starego filmu wideo). „Walchensee Forever” staje się tym samym wielogłosową opowieścią zarówno żywych i zmarłych, wchodząc głębiej i głębiej w rodzinne archiwum fotograficzno-filmowe, ale też nieskończone listy, pamiątniki i nagrania muzyczne.

Klara Cykorz

23.10 20:30 Kinoteka

26.10 20:45 Kino Muranów

TWÓRCZYNIE I TWÓRCY

Reżyseria: Janna Ji Wonders

Scenariusz: Janna Ji Wonders, Nico Woche

Zdjęcia: Janna Ji Wonders, Sven Zellner, Anna Werner

Montaż: Anja Pohl

Dźwięk: Janna Ji Wonders, Sven Zellner

Muzyka: Markus Acher, Cico Beck

Producentki_ci: Katharina Bergfeld, Martin Heisler, Nadja Smith

Produkcja: Flare Film w koprodukcji z: BR - Bayerischer Rundfunk

Właściciel praw: Deckert Distribution

Język: niemiecki, angielski

Strona: www.deckert-distribution.com/film-catalogue/walchensee-forever

We Have One Heart

reż. Katarzyna Warzecha

POLSKA / 2020 / 11 MIN.

Ta snuta z perspektywy dziecka opowieść zaczyna się tak: „Dziadek nie żył, ale tylko przez czterdzieści lat. Bo ostatnio trochę się pozmieniało”. Po śmierci matki Adam – ojciec małego narratora – odnajduje korespondencję wymieniającą przed laty przez rodziców, Polkę i mieszkającego w Iraku Kurda. Mężczyzna nigdy go nie poznał. Tymczasem zdarzenia przybierają nieoczekiwany obrót. Połączenie animacji rysunkowej z materiałami archiwalnymi pozwala przenieść się niemal cztery dekady wstecz, poczuć emocje łączące żyjących w różnych częściach świata zakochanych oraz odkryć niezwykłą, polsko-kurdyjską tajemnicę rodzinną. Film zdobył wyróżnienie za krótkometrażowy film dokumentalny na 39. Koszalińskim Festiwalu Debiutów Filmowych „Młodzi i Film” (2020).

23.10 13:15 Kinoteka

24.10 13:00 Kinoteka

TWÓRCZYNIE I TWÓRCY

Reżyseria: Katarzyna Warzecha

Scenariusz: Katarzyna Warzecha

Zdjęcia: Grzegorz Hartfiel

Montaż: Piotr Kremky

Dźwięk: Jakub Jerszyński

Muzyka: Adam Witkowski

Animacja: Yellow Tapir Studio

Producentki_ci: Ewa Jastrzębska, Jerzy Kapuściński, Stanisław Zaborowski, Daria Maślona

Produkcja: Studio Munka SFP, Silver Frame, Pomerania Film

Właściciel praw: Studio Munka SFP

Język: polski, angielski

Strona: www.studiomunka.pl

97,1 FM

KAMPUS

Wideo blues

reż. Emma Tusell

HISZPANIA / 2019 / 74 MIN.

POLSKA PREMIERA

Dwa głosy, kobiecy i męski, komentują stare nagrania wideo. Wakacyjne filmy rodzinne z przełomu lat osiemdziesiątych i dziewięćdziesiątych – krzykliwe kolory, troje dzieci, ojciec ukryty za kamerą („można go poznać tylko przez to, co filmował, jak kadrował, czemu poświęcał uwagę”) i pochmurna matka, która zdaje się unikać obiektywu. Później pojawią się także nagrania osobiste, wręcz intymne – ich autorką jest reżyserka filmu i właścicielka kobiecego głosu, Emma Tusell, wcześniej widziana jako dziecko. Z zawodu przede wszystkim montażystka (m.in. znanej z polskich kin „Magical Girl” Carlosa Vermuta), odbywa podróż w przeszłość swojej rodziny poprzez pracę na prywatnym archiwum, analizę, przewijanie, cięcie, i sklejanie na nowo starych taśm. Jej film nie udziela jednak prostych odpowiedzi – jest raczej ciągłym procesem, próbą zrozumienia siebie, ale z myślą o przyszłości, zarówno starych, jak i nowych więzach rodzinnych.

Klara Cykorz

24.10 11:45 Kino Muranów

28.10 20:45 Kinoteka

TWÓRCZYNIE I TWÓRCY

Reżyseria: Emma Tusell

Scenariusz: Emma Tusell, Laura Sipán

Zdjęcia: Javier Cerdá

Montaż: Juan Barrero, Emma Tusell

Dźwięk: José Tomé

Producentki_ci: Félix Tusell Sánchez, Carmela Martínez

Produkcja: Estela Films

Właściciel praw: Agencia Freak

Język: hiszpański

Strona: www.agenciafreak.com

Wieczny powrót

reż. Karolina Biedrowska
POLSKA / 2021 / 6 MIN.

ŚWIATOWA PREMIERA

W swoim krótkim metrażu Karolina Biedrowska miesza filmowe konwencje, zestawiając ze sobą różne oblicza pandemicznej rzeczywistości. Rama filmu jest katastroficzna – określają ją zarówno panika programów newsowych, jak i Biblia. Ale w tej ramie toczy się życie, w tym wypadku praca: grupa robotników opróżnia opuszczony budynek, zabudowuje okna, wywozi gruz. Film o końcu świata – albo i nie.

Klara Cykorz

27.10 18:15 Kinoteka

TWÓRCZYNIE I TWÓRCY

Reżyseria: Karolina Biedrowska

Scenariusz: Karolina Biedrowska

Zdjęcia: Karolina Biedrowska

Montaż: Karolina Biedrowska

Producentki_ci: Krystyna Doktorowicz, Ewa Krzemińska, Katarzyna Czekaj

Produkcja: Szkoła Filmowa im. Krzysztofa Kieślowskiego na Uniwersytecie Śląskim w Katowicach

Właściciel praw: Szkoła Filmowa im. Krzysztofa Kieślowskiego na Uniwersytecie Śląskim w Katowicach

Język: polski

97,1 FM

KAMPUS

Wielki strach

reż. Pawlina Carlucci Sforza

POLSKA / 2020 / 28 MIN.

Drugi, po „Nie sądzić” (2017), film wyrosły ze współpracy reżyserki Pawliny Carlucci Sforzy i antropolożki-współscenarzystki Magdaleny Lubańskiej, która przez lata prowadziła badania terenowe w okolicach lasu Dębrzyn na Podkarpaciu. Film dotyka pamięci o mordach, jakie miały miejsce w tych okolicach tuż po II wojnie światowej i których ofiarą padały osoby wracające z obozów i robót przymusowych w rodzinne strony. Wyrzucone z pociągu lub napadnięte po drodze, ograbione i na koniec zabite, powiększały one liczbę zaginionych w czasie wojny. O tym, co się dzieje w lesie, wiedzieli mieszkańcy i mieszkańcy pobliskich miejscowości. Po ponad siedemdziesięciu latach decydują się przerwać złą historię milczenia, lęku i wstydu i opowiedzieć o tym, co widzieli i o czym słyszeli. Sadząc swoich osiemdziesięcio, dziewięćdziesięcioletnich bohaterów i bohaterki na aksamitnie czarnym tle, Carluccia Sforza wstrząsająco łączy konwencję „gadających głów” z czułym filmowym portretem.

Klara Cykorz

27.10 18:15 Kinoteka

TWÓRCZYNI I TWÓRCY

Reżyseria: Pawlina Carlucci Sforza

Scenariusz: Magdalena Lubańska, Pawlina Carlucci Sforza

Zdjęcia: Tomasz Woźniczka, Nicolas Villegas, Pawlina Carlucci Sforza

Montaż: Ilona Urbańska-Grzyb, Pawlina Carlucci Sforza

Dźwięk: Katarzyna Szczerba, Sebastian Witkowski

Muzyka: Jakub Szafranski, Pawlina Carlucci Sforza

Producentki_ci: Ewa Jastrzębska, Jerzy Kapuściński

Produkcja: Studio Munka SFP, Agresywna Banda, Rentcam, Akjos Media, New Wave Film

Właściciel praw: Studio Munka SFP

Język: polski

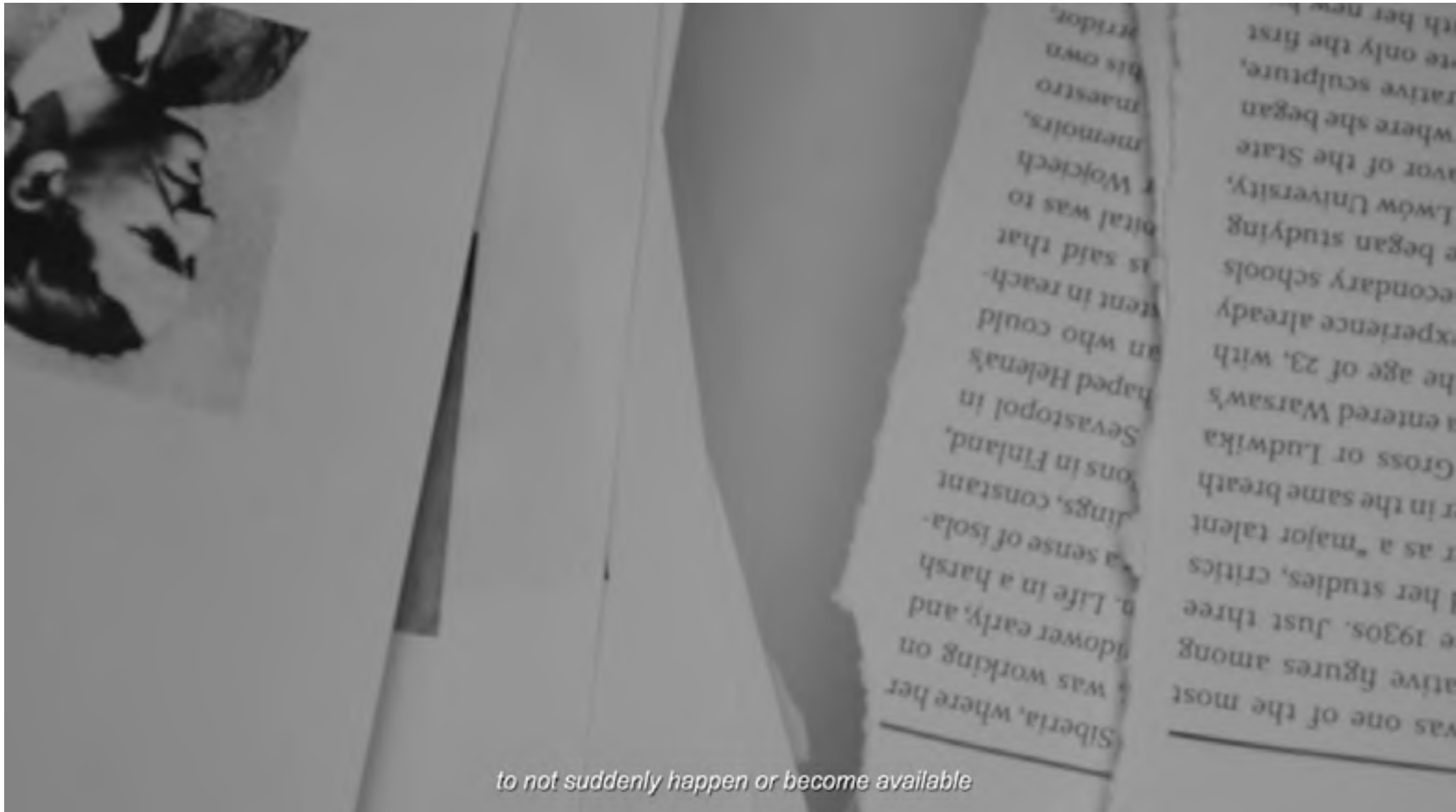
Strona: www.studiomunka.pl

WIEM / WIDZIAŁAM / WIADOMA

reż. Domka Spytek

SZWECJA / 2019 / 3 MIN.

POLSKA PREMIERA

Krótki film o dysproporcji między reprezentacją postaci męskich i kobiecych w niedawno opublikowanych książkach o dizajnie. Według badań Delphine Bedel 60-90% studentów_ek sztuk pięknych to kobiety, ale po ukończeniu studiów tylko 20% z nich widocznych jest w publikacjach lub na rynku sztuki. Zaintrygowana tymi liczbami artystka pokazuje te nierówności w celny i dosadny sposób.

22.10 20:00 Kino Muranów

24.10 18:30 Kinoteka

28.10 20:00 Elektronik

TWÓRCZYNIE I TWÓRCY

Reżyseria: Domka Spytek

Scenariusz: Domka Spytek

Zdjęcia: Domka Spytek

Montaż: Domka Spytek

Dźwięk: Domka Spytek

Muzyka: Domka Spytek

Producentka: Domka Spytek

Produkcja: Domka Spytek

Właścicielka praw: Domka Spytek

Język: angielski

Strona: www.domkaspytek.com

Ambasada Szwecji
Warszawa

K
MAG
MAGAZYN

Witamy na stażu

reż. **Nathalie Berger, Leo David Hyde**

SZWAJCARIA, NOWA ZELANDIA / 2019 / 67 MIN.

POLSKA PREMIERA

Młodzi, bezrobotni i sfrustrowani filmowcy David i Nathalie postanawiają dostać się na staż, żeby od środka zbadać system za pomocą millenialsowego „gonzo” dziennikarstwa. Po tym jak David przyjmuje ofertę, para przenosi się do małego niebieskiego namiotu nad jeziorem Genewskim, gdzie zaczynają dokumentować – bezpłatny – staż. Działania te wywołują międzynarodową burzę medialną, podczas której pozycja filmowców jest kwestionowana.

W tym samym czasie Marisa pracuje przy kampanii prezydenckiej w USA, ale musi chronić się przed mobbingiem ze strony przełożonych. Z kolei Kyle, stażysta w wielkiej korporacji mieszka w schronisku dla bezdomnych. Każde z nich stoi przed wyborem: zaakceptować system lub zakwestionować zastane zasady, wystawiając na ryzyko swoją ścieżkę kariery. Ich działania uwidaczniają problemy globalnego systemu stażowego. Opisane historie pokazują warunki doprowadzające tak wielu millenialsów do pracy za darmo, a fragmenty zaczerpnięte z kultury popularnej oraz wypowiedzi akademików, czek, polityków, czek i pracodawców, zny pokazują jak bardzo powszechny jest to problem...

23.10 21:15 Kinoteka

25.10 20:30 Kinoteka

27.10 18:30 Elektronik

TWÓRCZYNI E I TWÓRCY

Reżyseria: Nathalie Berger, Leo David Hyde

Zdjęcia: Nathalie Berger, Leo David Hyde

Montaż: Nathalie Berger, Leo David Hyde

Dźwięk: Tihomir Vrbanec

Producentki: Nathalie Berger, Laure Gabus

Produkcja: Collective Bièvre, Reportage

Właściciel praw: Berta Film

Język: angielski

Strona: www.callmeintern.com

Wpuść mnie

reż. Ania Płonka

WĘGRY / 2020 / 4 MIN.

POLSKA PREMIERA

W świecie totalnej kontroli i wyzysku, w mieście opanowanym przez neonazistowskie bojówki, queerowy chłopak próbuje znaleźć bezpieczne schronienie w tajemniczej willi, którą mieszkańcy miasta omijają ze względu na unoszącą się nad wejściem żółtą flagę (symbol zarazy). Nagrywa wideo castingowe i przychodzi poznać mieszkańców domu.

26.10 18:30 Elektronik

TWÓRCZYNIE I TWÓRCY

Reżyseria: Ania Płonka

Scenariusz: Ania Płonka

Zdjęcia: Małgorzata Rabczuk

Montaż: Ania Płonka

Dźwięk: Krzysztof Sokół

Muzyka: FOQL

Producent: Viewfinder

Produkcja: Viewfinder

Właściciel praw: Viewfinder

Język: rosyjski, węgierski, polski

97,1 FM

KAMPUS

Wspomnienie obcej osoby

reż. **Helena Oborska**

POLSKA / 2020 / 3 MIN.

POLSKA PREMIERA

Tańczenie o poezji: wizualna adaptacja wiersza Romana Honeta „Wspomnienie obcej osoby”. Dojrzała kobieta – w tej roli tańczy Dominika Krzysztofor-ska – przypomina sobie lata młodości. Intensywny krótki metraż rozbija o sie-bie przeciwstawne tonalnie konwencje, gwałtowną transgresję na parkiecie z przejmującym chłodem brzasku na wydmach.

Klara Cykorz

22.10 18:15 Kinoteka

23.10 16:00 Elektronik

28.10 20:30 Kinoteka

TWÓRCZYNIE I TWÓRCY

Reżyseria: Helena Oborska

Scenariusz: Helena Oborska

(na podstawie wiersza „Wspomnienie Obcej Osoby” Romana Honeta)

Występuje: Dominika Krzysztofor-ska

Zdjęcia: Aleksander Górski

Montaż: Helena Oborska

Dźwięk: Justyna Popiel

Muzyka: Grzegorz Łapicki

Producentka: Agata Golańska

Produkcja: Państwowa Wyższa Szkoła Filmowa, Telewizyjna i Teatralna w Łodzi

Właściciel praw: Studio Filmowe Indeks, Państwowa Wyższa Szkoła Filmowa, Telewizyjna i Teatralna w Łodzi

Język: angielski

Wyprawa na trzeci biegun - dwubiegunowy musical ze słoniami

reż. Anní Ólafsdóttir, Andri Snær Magnason

ISLANDIA / 2020 / 75 MIN.

Częściowo film drogi, częściowo musical, ale także poważny wgląd w zakątki umysłu, „Wyprawa na trzeci biegun – dwubiegunowy musical ze słoniami” jest przepełnionym artyzmem i wrażliwością spojrzeniem na zdrowie psychiczne, a przy tym opowieścią wplecioną w niespodziewaną historię przyjaźni. Film śledzi podróż Anny Tary Edwards, Islandki wychowanej w Nepalu oraz legendarnego muzyka Högni Egilssona, którzy wyruszają do rodzinnego domu Anny w górskiej dżungli, aby odkryć cierpienia i super moce, które towarzyszą chorobie afektywnej dwubiegunowej. Zagłębiając się w przeszłość poprzez pełne tekstury materiały archiwalne i domowe nagrania, narracja podąża za teraźniejszym celem, jakim jest zwiększanie świadomości o chorobie oraz pogodzeniem się z wpływem, jaki choroba miała na Annę i Högniego.

23.10 20:45 Kinoteka

TWÓRCZYNI E I TWÓRCY

Reżyseria: Anní Ólafsdóttir, Andri Snær Magnason

Scenariusz: Anní Ólafsdóttir, Andri Snær Magnason

Zdjęcia: Anní Ólafsdóttir, Eiríkur Ingi Böðvarsson

Montaż: Eva Lind Höskuldsdóttir, Anní Ólafsdóttir, Davíð Alexander Corn

Dźwięk: Huldar Freyr Arnarson

Muzyka: Högni Egilsson

Producentki_ci: Andri Snær Magnason, Halldóra Þorláksdóttir, Hlín

Jóhannesdóttir, Sigurður Palmason

Produkcja: Elsku Rut, Ursus Parvus, Ground Control Productions, Lokaútgáfan

Właściciel praw: Elsku Rut

Język: islandzki

Strona: www.facebook.com/elskurut

xABo: Ksiądz Boniecki

reż. Aleksandra Potoczek

POLSKA / 2020 / 73 MIN.

Ksiądz Adam Boniecki to człowiek w drodze. W wieku 85 lat zawsze znajduje czas na spotkanie i głęboką rozmowę. Równocześnie cały czas pozostaje rozdarty między swoją wiarą i niepokojem o kształt współczesnego Kościoła, szczególnie w Polsce. Od chwili, kiedy kościelni zwierzchnicy nałożyli na niego zakaz swobodnego wypowiada się w mediach, kapłan stał się jeszcze bardziej aktywny w terenie. Podróżuje po Polsce i odbywa setki spotkań, z ludźmi pełnymi wątpliwości, którzy oczekują od niego nadziei i w burzliwych czasach szukają swojej drogi. Tytułowy „xABo” jest skrótowym autografem bohatera filmu, którego używa on w korespondencji z przyjaciółmi. „xABo: Ksiądz Boniecki” to film pełen nadziei, przeniknięty mądrością i humorem tytułowego bohatera.

24.10 13:30 Kinoteka

TWÓRCZYNI E I TWÓRCY

Reżyseria: Aleksandra Potoczek

Scenariusz: Aleksandra Potoczek

Zdjęcia: Adam Palenta, Szymon Sinoff

Montaż: Marcin Sucharski

Dźwięk: Tomasz Kochan

Muzyka: Hania Rani

Producent: Aleksander Kardyś

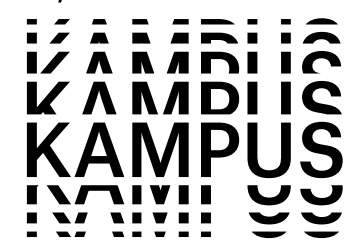
Produkcja: Fundacja Tygodnika Powszechnego w koprodukcji z: Krakowskim Biurem Festiwalowym, Regionalnym Funduszem Filmowym, TVN

Właściciel praw: KFF Sales&Promotion

Język: polski

Strona: www.sp.kff.com.pl

97,1 FM

Z wody ZAKOLE

POLSKA / 2021 / 22 MIN.

ŚWIATOWA PREMIERA

Film to skupiona na mikro-observacjach opowieść o Zakolu Wawerskim – rozległym podmokłym terenie, położonym niemal w sercu Warszawy. Wchodząc tu, mimo słyszalnego w tle dźwięku miasta, zgadzamy się na inne reguły, które wyznacza otaczające nas środowisko. Woda, powietrze, ciągła transformacja, zależność od siebie nawzajem, rozkład a także rozmaite mechanizmy obronne determinują życie na mokradle i wokół niego. Stałymi bywalcami i mieszkańcami tego terenu są różne istoty – bobry, ptaki, ważki, ślimaki, ols, trzciny i trawy, a także ludzie. Ci ostatni są tam jednak najmniej u siebie – ciągle coś im przeszkadza, obsiada, łaskocze, gryzie. Wykonują serię dziwnych, rytualnych gestów, próbując uchronić się przed najbardziej zaciętymi obrońcami mokrego krajobrazu. Dźwięki do wciągającej, bagnistej podróży stworzył Zaumne (Mateusz Olszewski).

23.10 18:15 Kinoteka

TWÓRCZYNI E I TWÓRCY

Reżyseria: Grupa ZAKOLE

Scenariusz: Grupa ZAKOLE

Zdjęcia: Olga Roszkowska, Pola Salicka

Montaż: Olga Roszkowska, Pola Salicka

Dźwięk: Krystyna Jędrzejewska-Szmek (lektorka)

Muzyka: Mateusz Olszewski (Zaumne)

Producent_ka: Departament Obecności Muzeum Sztuki Nowoczesnej w Warszawie

Produkcja: Grupa ZAKOLE

Właścicielki_e praw: Grupa ZAKOLE, Muzeum Sztuki Nowoczesnej w Warszawie

Język: polski

Strona: www.zakole.pl

Z ziemią w buzi

reż. Ewelina Rosińska
NIEMCY / 2020 / 20 MIN.

WARSZAWSKA PREMIERA

Analogowa podróż na taśmie 16mm, w którą zabiera nas reżyserka swoim Bolexem, filmowana w Polsce, Grecji, Niemczech, Portugalii i Brazylii. Bogactwo motywów opowiedzianych poprzez ciągi skojarzeń: droga i powrót; muzyka i przyroda; kościół i anarchiści; przyjaciele i turyści. Kamera ufa instynktowi, od niechcenia znajduje obrazy, które powstają, a czasem narzucają się. W zmysłowych sekwencjach obrazy mogą swobodnie upadać i poszukiwać historii z życia wziętych. Dla Eweliny Rosińskiej taśma filmowa i tradycja awangardy to nie tylko oldscholowa estetyka, ale także sposób na opowiadanie w współczesności.

26.10 18:30 Elektronik

TWÓRCZYNIE I TWÓRCY

Reżyseria: Ewelina Rosińska
Zdjęcia: Ewelina Rosińska
Montaż: Ewelina Rosińska
Dźwięk: Ewelina Rosińska
Muzyka: Roman Rosiński, Franz Frenzy, Ewelina Rosińska
Producentka: Ewelina Rosińska
Produkcja: Niemiecka Akademia Filmowa i Telewizyjna w Berlinie (DFFB)
Właściciel praw: Niemiecka Akademia Filmowa i Telewizyjna w Berlinie (DFFB)

Język: bez dialogu

Zapomnij o Alberto

reż. Beina Xu

NIEMCY / 2020 / 19 MIN.

POLSKA PREMIERA

Uchodźca znany jedynie pod imieniem Alberto leci z Aten do Brukseli, posługując się fałszywym paszportem. Trzy lata później mała ekipa filmowa z Berlina chce nakręcić film, uwieczniając krajobrazy jego tranzytu. Wszystko się jednak rozpada. Zamiast zajmować się tematem, artyści_stki filmują gołębie. Udawanie kręcenia dokumentu staje się tematem filmu: gdzie jest nasze miejsce pomiędzy obrazem a przekazem? Tak powstaje osobisty film z udziałem wkurzonej shishy.

22.10 18:15 Elektronik

23.10 11:30 Kinoteka

TWÓRCZYNIE I TWÓRCY

Reżyseria: Beina Xu

Scenariusz: Beina Xu

Zdjęcia: Annegret Sachse

Montaż: Alex Bakri

Dźwięk: Gabor Rippli

Producentki_ci: Thomas Kaske, Sophie Perl

Produkcja: Kaske Film

Właściciel praw: Kaske Film

Język: angielski, arabski, francuski

Strona: www.kaskefilm.de/alberto

Zatoka obfitości

reż. **Milva Stutz**

SZWAJCARIA / 2018 / 12 MIN.

POLSKA PREMIERA

Na wirtualnej cyfrowej wyspie żyją pomarańczowe plastelinowe stworzenia. Przepoczwarczają się, łączą, rozdzielają i kochają. Mają wielkie bulwiaste nosy i sterzące pośladki. Przemieniają swoje plastelinowe ciała – jak w queerowej trawestacji biblijnej opowieści o stworzeniu Ewy z żebra Adama. Daleko poza normatywnymi wyobrażeniami na temat płci, lepią swoje plastyczne organy w co rusz to nowe wariacje. Animacja Milvy Stutz czule denaturalizuje kategorie kobiecości i męskości, natury i sztuczności, tego co zwierzęce i tego co ludzkie.

Klara Cykorz

23.10 16:15 Kinoteka

24.10 15:15 Kinoteka

25.10 20:30 Elektronik

26.10 18:15 Kinoteka

TWÓRCZYNIE I TWÓRCY

Reżyseria: Milva Stutz

Animacja: Milva Stutz

Montaż: David Schlatter, Milva Stutz

Dźwięk: Lucia Cadotsch, Ludwig Wandinger

Producentka: Milva Stutz

Produkcja: Milva Stutz

Właścicielka praw: Milva Stutz

Język: bez dialogu

Strona: www.milvastutz.ch/8997763/bay-of-plenty

SWISS FILMS

 Schweizerische Eidgenossenschaft
Confédération suisse
Confederazione Svizzera
Confederaziun svizra
Ambasada Szwajcarii w Polsce

WIMIN

G'RLS

ofeminin

ZOSTAŃ, DOTKNIJ

reż. **Monika Cyprian**

POLSKA / 2020 / 4 MIN.

POLSKA PREMIERA

Kwiecień 2020 roku, początek pandemii w Polsce. Monika odprowadza ojca do szpitala. Nie wie jeszcze, że dotyk podczas tego spaceru jest ich ostatnim. Pobyt ojca w szpitalu zbiega się w czasie z realizacją przez bohaterkę projektu o nazwie „ZOSTAŃ, DOTKNIJ” („STAY TOUCH”), dotyczącym braku dotyku w pandemii. Trwa lockdown. Jediną możliwością realizacji projektu i zobaczenia ojca są wideo-połączenia. Monika je rejestruje. Jednocześnie wirtualnie poznaje intymne historie różnych osób, doświadczenia związane z dotykiem w czasie pandemii. Ojciec umiera w szpitalu. Bezdotykowo. W tym czasie Monika kontynuuje „STAY TOUCH”. W najdotkliwszy sposób konfrontuje się z tematem swojego projektu – nieodwracalnego zniknięcia dotyku z jej życia. Podejmując próby zmaterializowania kontaktu z ojcem znajduje sposoby na czucie jego obecności.

25.10 18:30 Kinoteka

TWÓRCZYNI E I TWÓRCY

Reżyseria: Monika Cyprian

Scenariusz: Monika Cyprian

Zdjęcia: Monika Cyprian

Montaż: Krzysztof Fischer

Dźwięk: Krzysztof Fischer

Producentki_ci: Magda Betlejewska, Piotr Fryta Kornobis

Produkcja: MOON Films Sp. z o.o.

Właściciel praw: Monika Cyprian

Język: polski, angielski

Strona: www.monikacyprian.com

Organizacja:

Projekt współfinansuje
m.st. Warszawa

Partnerstwa:

Matronaty:

ZESPÓŁ & ORGANIZACJA

- Weronika Adamowska - program, promocja, PR & marketing, partnerstwa strategiczne, finansowanie, licencje filmowe, koordynacja tłumaczeń, koordynacja obiegu kopii filmowych
- Katarzyna Korytowska - program, wydarzenia towarzyszące, edukacja, crowdfunding
- Maja Szydłowska - program, administracja
- Aleksandra Mleczek - identyfikacja wizualna, spoty promocyjne, ilustracje i oprawa graficzna wystawy „Pionierki w filmie. W drodze do 50/50”
- Bogna Stefańska - program prac wideo, współkuratorka wystawy „Wąski prześwit na dole nieba”
- Weronika Zalewska - program prac wideo, współkuratorka wystawy „Wąski prześwit na dole nieba”
- Hanna Mokijewska - media społecznościowe
- Emma Szumlas - media społecznościowe
- Marta Golba - wydarzenia dla członkiń branży filmowej
- Maja Rup - wydarzenia towarzyszące - współpraca
- Zofia Żmijewska - koordynacja gości(ń)
- Sonia Le Pape - koordynacja projekcji kinowych
- Jacqueline Horodyńska - koordynacja centr festiwalowych i wolontariatu, centrum festiwalowe w Kinotece
- Adriana Rędzia - koordynacja Q&A
- Elwira Paż - centrum festiwalowe w kinie Muranów
- Aleksandra Chorążka - centrum festiwalowe w kinie Elektronik
- Dominika Laszczyk - organizacja centr festiwalowych - współpraca
- Anna Włodarska - koordynacja strony internetowej
- Monika Talarczyk - teksty do polskiej części wystawy „Pionierki w filmie. W drodze do 50/50”
- Monika Matuszewska - produkcja wystawy „Pionierki w filmie. W drodze do 50/50”
- Klara Cykorz - opisy filmów
- Michał Matuszewski - opisy filmów
- Michalina Augusiak - opisy filmów
- Małgorzata Dera - tłumaczenia filmów, tłumaczenie tekstu wystawy „Pionierki w filmie. W drodze do 50/50”
- Magdalena Krajewska - tłumaczenia filmów
- Aleksandra KostiuK - tłumaczenia filmów
- Aleksandra Stelmach - tłumaczenia filmów
- Aleksandra Wróblewska - tłumaczenia filmów
- Zuzanna BlahuszeWska - tłumaczenia filmów
- Weronika Sowińska - tłumaczenia filmów
- Maja Zawierzeniec - tłumaczenia filmów
- Piotr Owczarczyk - tłumaczenia filmów
- Dariusz Stępniewski - tłumaczenia filmów
- Małgorzata Roszkowska - tłumaczenia tekstów
- Monika Piechota - tłumaczenie tekstów
- Julia Kozakiewicz - tłumaczenia tekstów
- Yulia Krivich - autorka zdjęcia wykorzystanego w identyfikacji wizualnej HER Docs Film Festival 2021
- Kaja Kusztra - identyfikacja wizualna sekcji Sztuka na HER Docs Film Festival 2021
- Jakub Kaczmarek - doradztwo prawne
- Jakub Wojtaszewski - dźwiękowiec
- Good4Frame - przygotowanie materiałów do projekcji filmowych (kinowych i online)
- Onestage - edycja online
- I Do Art - realizacja wystawy „Pionierki w filmie. W drodze do 50/50”
- ALASTIR - rachunkowość i obsługa księgowa

Dziękujemy wszystkim osobom wspierającym HER Docs Film Festival, zaangażowanym w jego organizację i tym, które przyczyniły się do powstania drugiej edycji festiwalu. W szczególności nasz podziękowania kierujemy do:

- Ada Petriczko
- Adam Trzopek
- Adrianna Dobrzyńska
- Agnieszka Arzt
- Agnieszka Iskra
- Agnieszka Pac
- Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie
- Akademickie Biuro Karier
- Aleksandra Krajewska
- Aleksandra Nowak
- Aleksandra Stelmach
- Alka Nauman
- Ambasada Niderlandów
- Ambasada Norwegii
- Ambasada Szwajcarii
- Ambasada Szwecji
- Andrea Testa
- Anna Sańczuk
- Anna Snopkowska
- Anna Spisz
- Anna Tatarska
- Anna Walas
- Anna Waszczuk
- Anna Wiatrowska
- Anna Więckowska
- Antoni Michnik
- Austriackie Forum Kultury
- Barbara Orlicz-Szczypuła
- Bartek Pulcyn
- Basia Kerent
- Beata Etienne
- Beata Kwiatkowska
- Biuro Kultury m.st. Warszawy
- Biuro Marketingu m.st. Warszawy
- Biuro Walonii-Brukseli w Warszawie
- Bogna Świątkowska
- Bratumiła Pettersson
- Brigid O’Shea
- Camera Femina
- Centrum Kultury Filmowej im. Andrzeja Wajdy
- Codziennik Feministyczny
- Czasopismo EKRANy

Dagmara Molga
Damian Borowiec
Daniel Wojciechowski
Documentary Association of Europe
Dominika Hoyle
Edyta Mietkowska
Edka Jarząb
Ernestine Baig
Ewa Dyszlewicz
Ewa Ekwa
Ewa Salamon
Feliks Platowski
Filip Kijowski
Filmawka
Fundacja Nowej Kultury Bęc Zmiana
Fundacja Tygodnika Powszechnego
G’rls ROOM
Glissando
Goethe-Institut
Going.
Good4Frame
Hello Zdrowie
Helsińska Fundacja Praw Człowieka
Humanity in Action Polska
I Do Art
Iga Winczakiewicz
Ika Sienkiewicz-Nowacka
Instytut Francuski
Iwona Urawska
Jakub Gutek
Jakub Kaczmarek
Jakub Królikowski oraz zespół Azjatyckiego Festiwalu Filmowego Pięć Smaków
Jakub Siedlecki
Jan Topolski
Jaśmina Wójcik
Joanna Kollbek
Joanna Łapińska
Joanna Mytkowska
Joanna Rożen-Wojciechowska
Jolanta Żukowska
Jolaś Anioł
Juliusz Modelski
Justyna Sobotka
Kaja Gołuchowska
Kamil Dąbrowa
Karina Gradowska-Karpińska
Karolina Bordo
Karolina Fornal
Karolina Plinta
Kasia Kolman
Kasia Rodek
Katarzyna Szota
KFF Sales & Promotion
Kino Elektronik
Martin van Dijk
Kino Muranów
Kinoteka Multiplex
Klara Bogusławska
Klara Cykorz
KMAC
Krakowska Fundacja Filmowa
Krakowski Festiwal Filmowy
Krzysztof Brzezowski
Kuba Wirkowski
Litewski Instytut Kultury
Litewskie Centrum Filmowe
Maciej Reguła
Maciek Jarmoliński
Magazyn Kontakt
Magazyn SZUM
Magdalena Bury
Magdalena Krajewska
Magdalena Olczak
Magdalena Teper
Maja Głogowska
Magdalena Makarczuk-Strehlau
Małgorzata Dera
Małgorzata Karczewska
Małgorzata Mostek
Marcel Müller
Marcelina Tomczyk
María Vera
Marion Schmidt
Marlena Gabryszewska
Marta Bartkowska
Marta Bulińska
Marta Górczyńska
Marta Konieczna
Matthias Dettling
Mazovia Warsaw Film Commission
Michalina Augusiak
Michał Chabiera
Michał Hudzikowski
Michał Lesiak
Michał Matuszewski
Michał Modelski

Michał Opiłowski
Michał Sieciński
Międzynarodowy Festiwal Filmowy Transatlantyk
Międzynarodowy Festiwal Filmowy WATCH DOCS
Mikołaj Komar
Milena Soporowska
Monika Matuszewska
Monika Talarczyk
Muzeum Sztuki Nowoczesnej w Warszawie
Nika Mazek
Nowy Folder
Nowy Świat Muzyki
Ofeminin
oko.PRESS
Onestage
Państwowa Wyższa Szkoła Filmowa, Telewizyjna i Teatralna im. L.Schillera
Paulina Reiter
Paulina Trzeciak
Pismo. Magazyn opinii
Planeta
Platforma Medialna Anywhere
Polish Docs
Prorektor prof. Prot Jarnuszkiewicz
Przemysław Glajzner
Radio Kampus
Rasa Rimickaitė
Redakcja Szajn
Renata Prokurat
Rosine Mbakam
Sex Work Polska
Stowarzyszenie Autorów ZAiKS
Studio Chmury
Studio Munka SFP
SWISS FILMS
Sylvain Vaucher
Sylwia Chutnik
Tadeusz Strączek
Taras Gembik
Warsaw Jewish Film Festival
WIMIN
wolontariuszki i wolontariusze
Wysokie Obcasy
Yulia Krivich

Szczególne podziękowania kierujemy do twórczyń filmów prezentowanych na HER Docs Film Festival - bez Was ten festiwal nie mógłby się odbyć.

